

Kerim Husami

KOMARA DEMOKRATİK A KURDISTAN (MAHABAD)

WEŞANÊN JÎNA NÛ

Weşanên Jina Nû : 6
Bira Tarixê : 4
Çapa Yekem : Kanuna Paşi 1986

Adres :
JÎNA NU FÖRLAGET
Post Box: 240 12
750 24 UPPSALA
Postgiro : 50 37 99- 9

ISBN : 91970747-64

Kerim Husami

KOMARA DEMOKRATİK A KURDISTAN (MAHABAD)

WERGER : ELÎŞÊR

WEŞANÊN JÎNA NÛ

DAXUYANI

Dî 22 yê Kanuna Paşî ya isal de 40 sal dî ser damezirandina Komara Kurdistan a Mahabadê re derbes dibe. 40 sal berê, dî 22 ye Kanûna Paşî ya sala 1946 a de, dî beşekî Kurdistanê Îranê de Kurdan Komara xwe ilan kirin. Lê imrê wê gelek najot. Her dî wê salê de Îran êriş bî ser Kurdistan, Komara Mahabad darê zorê, bî xwinê roxand. Tevî serê Komarê Qazî Muhemmed gelek serokên wê tevgerê hatin dardekirin. Ew tevgera Kurdan jî dî dilê têkoşîna rîzgariyê ya gelê Kurd de bî ci bû, dî nav rupelên dirokê de bî herfên zerîn nexş bû.

Avabûna Komara Mahabad, têkoşîna Kurdistanê Îranê ya berî vê buyera girîng u roxandina wê, tesîra xwe û bî tecrûbên xwe ve cîhekî girîng dî diroka Kurdistanê de digre. Lê gelek mîxabin ku, me Kurdan wek hemû warên diroka xwe dî vî warî de jî gelek kêmtîşt gotine û nivîsandine. He- ta niha bî awakî zanîstî û firehî tu lekolîn, jî bal me ve li ser vê buyera girîng nehatîne çêkirin. Me kîl û kemasiyên wê, tesîra wê ya li ser tevgera rîzgariyê ya gelê Kurd a bî gelemperî nexistîye li ber çavan ku tevgera me ya îroyîn tecrûbe jê bîstîne û pê riya xwe ronitir bike.

40 salî ya vê buyerê fîrsetek mezîn e jî me Kurdan re da em lî ser vî rupelê diroka xwe bisekînin, dîbir binîn, hûr lî ser rawestî û dîrsa jê derxistî ragihînin ber destê tevgera xwe ya îroyîn.

Bî vê bawerî û hêviyê, me vê pirtûka destê we çapkîr da pareke biçûk a me jî dî biranîna 40 salîya Komara Demokratîk a Kurdistan (Mahabad) de hebe. Pirtûk, jî bal ronakbîr û şoreşgerê hêja Mamoste Kerîm Husamî ve, bî navê "Komari Demokrati Kurdistan an Xwudmuxtari" bî zaravê Soranî hatiye nîvisandî û Îlona 1985 an de hatiye çapkîrîn. Bî taybetî jî bo ku Kurdên Kurdistanê Tîrkiye û hemû Kurdên kû bî Kurmancî diaxivîn, feyde jê bigrîn me wergerand zaravê Kurmancî û em bî tipên latîni wê çap dîkîn. Pirtûk her çiqas bî hecmê xwe ne mezîn be jî, buyerên dewra avabûn û têkçûna Komara Kurdistan jî gelek alîyan de derdixê ronahiyê.

Dî pirtûkê de hînek helbestên Soranî hebû ku me dest nedan wan û bî zaravayê Soranî dî vê çapê de jî bî cî bûn. Lê jî bo xwendewanên tê bigrînin, me Kurmancîya wan bî awakî nesîr lî jêrenotan da xuyakîrîn.

Bî hêviya ku feyde bigrînin xwendewanan.

ÇAPXWANA JÎNA NÛ

PÊŞGOTIN

Dî qonaxa diroka cihanê û xebata gelan de, hûnek bûyer û kar bî destpêka dirokê tîn hesab kîrî. Dî cihanê de Şoreşa Fransa û Şoreşa Oktobr a mezî jî van kar û bûyeran in

Damezîrandina Komara Demokratîk a Kurdistan a sala 1946 an li Mahabad di xebata gelê Kurd a dîrûdîrej de, bî destpêka diroka Kurd a nû tê hesabandin. Jî ber ku yekem car e di diroka çend sedsalan dawî de netewa Kurd, di beşekî netewa perçekî de desthilata siyasetî digre destê xwe, sistema hukûmetek bî awayî komarî, demokratîk dadimezîrîne, al, arm û nişana hukûmeta Kurd di de diyar kîrî. Hêzên bergîrî (nizamî) û rêxistina siyasetî û cîvaki pêk tîne û partiyek siyasetî pêşengîya vê tevgerê dike.

Ev sala nû ya bî (1364) 22 yê kanûna paşî ya 1986 a ku dê 40 sal di ser damezîrandina Komara Demokratîk a Kurdistan re derbaz dibê...

40 sal... Belê 40 sal di qonaxa dirokê de gelek nîne, lêbelê, di rewşa siyasetî, cîvaki, kulturî û aborî ya gelê Kurd de her rojek vi 40 salî di beramberê salekî de ye.

Dî vi 40 salî de bî kêmasî 100 dewletên nû hatine ser nexşa (harita) cografya cihanê. Zêdetirîn jî 100 netewên piçûk û mezîn ku dî bin destê koletî û mêtîngehkariyê de bûn û dî warê havçerxî, jî xêr û xweşiya cihanê paş de mabûn, qeyd û zincîrên koletî û mêtîngehkariyê qetandin û serxwebûnî ya xwe ya siyasî wergirtin. Zêdetirîn 100 dewletên piçûk û mezîn ala xwe ya serxwebûnê hêl kirine û dî nava Koma Netewan de cîyê xwe girtine. Dî sala 1945 an de, yanî salek berê damezirandina Komara Kurdistan, tenê 54 dewlet endamê Koma Netewan bûn. Lêbelê, dî sala 1983 an de, endamê Koma Netewan gihiştê 158 dewletan. Dî vê navê re, li Avrûpa, Asya, Afrîka û Amerîka Latîni, nêzîkî 20 dewletên sosyalîst avabûn, ku sermayedar û kedxwuran jî welaten xwe derêxistine. Hêza gelek xurt a cihana sosyalîst pêk hatiye. Li Kurdistanê jî piştî 40 salan jî nû ve bî daxwaza "xwud muxtarî" qirkirina nîjada Kurd tê kirin. Dî destpêkê de Kurd bî zor hatiye mîsîlman kirin û ku yê bî serî de hatiye, bî eşkera li ber çewa ye, em dibînin. Jî nû ve, carek din ew dixwazîn bî zora tank, top û fi-rokan "Hukûmeta Îslamî" dî Kurdistan de qaimtir bikin. Ger em dî rastiye de bê demargirtina netewî (teessuba millî) li rewşa têgihiştinî û berewpêşveçûna cihanê binêrin; em dîkarin bî awakî eşkera bêjin, ku dî navbera vi 40 salî de jî bîlî gelê Vietnamê ye qehreman, qet yek jî wan netewên ku serxwebûna xwe sitendine û dewletên xwe yê netewî damezirandine, dî qonaxa bî dest xistina mafên xwe yê netewî û rîzgariya niştîmanî de qasî Kurdan xebat nekirine, qurban nedane û ew qas jî wan nehatine kuştin.

Dî vir de ev pîrsa han tê pêş: Dî van serdeman de, sîstema mêtîngehkari bîşkrî û hîlweşiya, Koma Netewan jî bo hemû netewan mafê çarenivîsa wan bî resmî naskir, jî

bo çî netewa Kurd a 25 milyoni her wîha bîndest, perçe kiri, kedxwuri û heqxwari maye?

Mîmkune bê gotin, ku Kurdistan mêtîngeh nine. Ger ku mêtîngeh bûya, heta niha ewê ji wek welatên din wê serxwebûna xwe sitendibûna û bî azadi bijiya, dî rewşa peşveçûn, aşiti û havçerxiya cihan de rola xwe biliste. Jî ber ku mêtîngeh nine, hewceye bîndest, mafxwari û perçe kiri bîmine! Gelê Kurd ji dî bî desthilatên dewletên dîktator û şowenist de bîmine û li ser doza xwe ya bî heq bê kuştin û bê derbeder kîrin. Eva han ji dî Koma Netewan û mafê navnetewî de, dî bas û gotinên dewletên mezînan ên li ser danina mafê çarenîvîsa gelan demokrasi û dadperwerî de hatiye gotin û tê gotin, her gotinek rût û bê netîce û vala ye.

Lê ger ku wisa be, sed xweziya Kurdan ewe ku mêtîngehkari bixwazî. Lêbelê, da em bîzanîna mêtîngehkari çîye û mana siyaseta mêtîngehkariyê çîye û çawa ye?

Wextê em li ser mêtîngehkari û dewletên mêtîngehkar bîaxîvî, heq nine ku tenê em li ser mana kelîman û awayên klasîkî bigîrî ber çavan û bî vî awayî gotînan pê ve bîşîdînin, ku gûya mêtîngehkari tenê ewe, ku jî aliyên din ên behran hatîbî û îşgal kirîbî, an jî li ser qewlî dana xwe wan welatên bî destê xwe ava kirîbî. Mane û tîgîhiştîna mêtîngehkar û mêtîngehkari ne bî vî awayî dî gotînan de ye. Cewher û mana tîgîhiştîna mêtîngeh-mêtîngehkari jî derveyî peywendiyên navbera dewletên mêtîngehkar û gelên welatên mêtîngeh û îşgal kirîna wan tîşteki din nine. Ev peywendîya han berî her tîştî dî warê eskerî, siyasî, aborî, kulturî û civakî de derdikeve pêş. Dewletên mêtîngehkar wextê welatekî îşgal kirîna û kirîna mêtîngeh û xîstîna bî destê xwe, dî warê eskerî de hemû muxalefet û dijîtiyên tevgerên gelên wan welatan bêdeng kirîna û bî zora serê singûya, li ser kuş-

tın û kuştara gelê wan welatan desthilata xwe ya çepel dı wan welatan de avakırine.

Dı warê siyasi de çarenvîsa kar û barê gelên wan welatan girtine destê xwe û dı riya danîna polis, dadgeh û karbîdestên xwe de, kar û barên wan welatan lı gora qezenc û menfeeta xwe bı rêve birine.

Dı warê abori de, serwet û hebûnên ser erd û bîn erd ên wan welatan talan kırine, welatên mêtîngeh dı rewşek paş-demayi de girtine, ked û hêzên karê gelên wan welatan jı bo pêş de bîrîna senet û kar û barên xwe bı kar anîne. Welatên mêtîngeh kırine bazara kel û pelên xwe yên kevn û bîkêrnehati.

Dı warê kulturi de dewletên mêtîngehkar, pêşî lı ber xurt bûn û belav bûna kultura gelê wan welatan girtine, kultura mêtîngehkari wîsa lı wan kırıye, ku jêrdesti, koletî û razibûna bı çarenvîsa xwe dı nav gel de rewaş ditiye.

Jı ber ku welatê mêtîngeh jı serxwebûna siyasi, eskerî, abori û kulturi bê pare, dı hemû beşên jıyanê de dı bîn destê dewleta dagırker û xwediyê desthilata wê de ye. Dewletên mêtîngehkar welatên mêtîngeh wek ciyên xwe yên eskerî, merkeza kel û pelên xam, kaniya karê erzan, bazara kel û pelên kevn yê bîkêrnehati dı bîn destê xwe de dıgrın û jı bo berjewendê welatê metropol bı kar tinin.

Ferq dı navbera peywendiya dewletên mêtîngehkar lı gel gelên welatên mêtîngeh û peywendiya Împaratoriya Osmani û İran lı gel gelê Kurd wîsa nayê ditın. Ewan jı bı esker û ordiyan ve Kurdistanê îşgal û perçe kırine û gelê Kurd kırine bîndest û kolê xwe. Ew kırınen eskerên Şah Abbas û ordiya Sultanên mısıلمانan ên Osmani û Hukûmeta Ataturk û Rıza Şah ku dıkırin, nıha jı şowenistên İran, Irak û Tırkiye lı Kurdistanê dıkın. Ev kırınen han jı yên

dagırkerên Fransa, Ingilîz, Amerika û jî yê mêtîngehkarên dî nî Asya, Afrika û Amerika Latîni kêmtir nebûne. Wextê kê Rusya Qeyserî zîndana gelên derveyî Rûs dîhat hesab kîrîn, gelo çî ferqa wê jî Tîrkiyê û Îranê hebû? Kî dîbêje ku Îran û Tîrkiye zîndana gelên xeyrî Tîrk û Farisî nînin?

Ger em dî nêzik de lî rewşa siyasi, aborî, eskerî û kulturî ya Kurdistan û ya gelê Kurd binêrî û peywendîya dewletên dîktator û şowenîst lî gelê Kurd bîdî ber hev, ferqîtiyek dî navbera dewletên mêtîngehkarên klasîk û van dewletên ku Kurdistan dî nav xwe de perçe kîrî nabin. Peywendî, her ew peywendî ne ku rêberên tevgera komunist û karke-
rên cihanê behs kîrîne; êşkera kîrîna mafê çarenivîsê jî bo wan netewan danîne, ku bindest, bê maf û hatîne îşgal kîrî û bûne mêtîngeh.

Wextê Karl Marks siyaseta mêtîngehkari û dagırkerî ya dewleta Ingilîz, Fransî û Îspanya, lî Îrlanda, Amerika Nivro (cenûb), Amerika Merkezi, Hindistan, Çîn, Îran, Macaristan û Lehistan hukum dîkîrî, şerên rîzgarîxwazî yê wan gelan, xebat û daxwaza wan rewşa dîdî. Jî derveyî ev gelên han azad bîdî, dewletên xwe yê netewî û serbixwe lî gora daxwaza xwe dabîmezîrîna pêşî tu maneyek wê nî. Têgî-
hiştîna teoriya Marks dî warê mêtîngehkari û xebata gelên mêtîngeh her ew e û dî vîr de pêwîstîya tefsîr û zîre teoriyan nî.

Lenin dî têza xwe ya dî ser mesela neteweyî de dîbêje : "Sosyal Demokratên Rus dî temamî propagandên xwe de, dîvê lî ser wê bûn; ku mafê hemû netewan heye dewle-
tên xwe yê serbixwe pêk bîn û an jî bî azadî wê dewletê helbjêrî ku dîxwazîna pê re bîjî." (1)

Dî mesela dîyar kîrîna mafê çarenivîsê de nîha hînek te-
orisyenên sosyal demokratên Kurd, jî bo gelê xelî têbîgî hi-

nın û jî bo ber dilê dagrkerê Kurdistan bigrîn bî xelet tefsîr
tinin û "xwud muxtari" bî awakî diyar kîrîna mafê çarenvisê
dixin pêş çav, ku jî derveyî danîna dewleta serbixwe
pê ve qet manayek wê ya dîn tune. Xwud muxtari, ku mi-
nakiyek biçûk a demokrasiya burjuwazî ye, nabe mafê di-
yarkîrîna çarenvisê û cîyê we nagre.

Lenin dibêje : "Ger em bixwazîn, di mafê netewan, wek
diyar kîrîna me ya zarenvisê tê bigehîn, wê wextê em xwe
bî tarîfa qezayî nexapînin û tarîfê hûşk çenekîn, jî ber
ku hewceye em li şert û şîrûten diroki, aborî ya tevgera
netewan binêrin, wê wextê naçarî em dîgihîjne vê ne-
ticê, ku daxwaza jî bo mafên netewan, diyar kîrîna enîm-
vîsa xwe bî destê xwe ye, yanî; mafê wan heye, ku jî nete-
wên dervayê xwe cûda bin û dewletên xwe yê serbixwe û
netewî avabînin."(2)

Mijara (behsa) me dîzîvîre tê ser lêgdana rewşa siyasetî,
aborî, kûltûrî û cîvîkî ya Kurdistanê Îranê di dewra Huku-
meta reş a Rîza Şah de û jî wîr heta serîhukûdanê gelê Kurd,
damezîrandina Komara Demokratîk a Kurdistan û tekçûna
wê dîçe. Zêdetîrîn lêkolîna vê mijara pêşgotinê dîkeve ser
mîlên diroknîvîs û hukûkzanê Kurdan. Jî ber ku di cîhana
îroyîn de, qet tu neteweyek nîne ku hejmara xelkê wî bi-
gihêje 25 mîlyon û jî hemû mafên xwe yê netewî bê par
be û bî vî awayî bê perçîqandî, bê kuştî û bê qirkîrîn.

Pêwîste ku em eva han jî bêjin; li ber destnebûn û pê re
negihîştina sened û belgîyên temam jî bo amade kirin û lê-
kolîna xwe, mîmkûne kîl û kêmasî gelek hebîn. Di pêşgotina
xwe de, ez doza bî bexşîna xwe dîkîm, jî bo vê behsê, der-
veyî serokanîyên ku navên wan derbaz dibî, beşê pîranî
mî jî beşdarbûn û biranînên xwe îstîfade kirîye.

KURDISTANA ÎRAN

Kurdîstana Îran, ku beşek jî welatê perçe kiriyê Kurd e; sînorên wê, jî bîntara çiyayê Agûrî û Ermenîstana Sovyetê dest pê dîke û heta xwarê; zîncira çiyayên Zagros dirêj dibe tê.

Dî aliyê rojava de, dî dest pêka rojava de bî Kurdîstana jor a Kurdîstana Tirkîyê û Kurdîstana xwarê ya Kurdîstana Irakê ve hevsînor e. Dî aliyê rojhîlat de Azerbeycan, Gola Ûrmîyê û hin xwartirê wê dî aliyê rojhîlat de sînorê wê xwe digihîne Hemedan, Bextiyar û Xozîstan. Pani û bera axa Kurdîstana Îranê 125 hezar kilometre çargoşe ye.

Kurdîstana Îranê jî derveyî çem, darîstan, havînwar, zozan û cîyê çêregehan, bî pit û bereket û kaniya cîyên madenên bîn erd e; jî bîlî petrola Kîrmanşanê yê dî dest pê nehatîye dan û her wîsa maye. Lî navça Şîno û gundê Serderê,

petrol ew qas lı ser rûye, ku xelkê navçê jı bo şewatê tenê jı çim û axê istifade dıkm. Lı ser madenên bin erd ên Kurdistanê Hejar wiha dibeje :

Ewey pêt wa ye kêw e, xermani zêr û zêwe
Zerniq û ciwe y Hewşar Axelan sahib nêwe *

Kurdîstana Îranê jı aliyê parvekırına idari ya Îranê bı pênc herêman hatiye parvekırın. Jı derveyi navça Sînê ku bı "Kurdîstan" bı nav bûye, herêmên dın ên Kurdistanê bı navê Azerbeycana Rojava, Loristan, Îlam û Kırmanşan hatiye binavkırın.

Her çiqas hukûmetên şovenist ên Îranê dı hejmartına nufûsan de xwe nêziki ser warê netewi û cûre cûre netewên dın Îranê nekırine û negirtine ber çav, lêbelê, tabloya xwarê, hejmara Kurdan dı Îran de ya dı salên 1970 û 1975 an dı de xuya kırın. :

Sal	Temamê Îranê	Kurdîstana Îranê	Kurd dı Îran de
1970	28.258.800	4.561.280	4.803.860 **
1975	32.440.000	5.190.400	5.514.800

Lı Kurdistanê 470 hezar Tırk, 235 hezar Faris dıjin. 400 hezar Kurd jı lı herêmên Horesan, Qoçan û Dergez dıjin.

*
Ê ku jı te tirê çiya ye, bêndera zêr, û ziv e
Kukurd û ciwa Hewşar Axelan bı nav û deng e

**[Lı gora baweriya mın, reqemên jorin dı eslê kîtabê de bı ci guherti hatiye nıvisandın. Wek ku reqemên binên Kurdîstana Îran û Kurd dı Îran de hatine nıvisandın em lı vır ras-tiya wê dınvısın. N.M.]

J1 %17 nufûsa Îranê Kurd in. (3)

Kîtêba Sitrânê Mir "Welatên Dinyayê" çapa Moskovayê wiha dinivise :

"Hejmara Kurdan dî Îranê de 5 milyon e. Ger ku em Loran ji Kurd bihesibînin, hejmara Kurdan dî Îranê de digihije 7 milyon û nivan." Diyare ev nivisandina han a sala 1979 an e. Ger ku hejmartina nufûsê dî Îran de bî awakî rast bê çêkîrîn, bêgoman hejmara Kurdan dî vî welatî de wê jî 6 milyonan zêdetir be.

DI WEXTA RIZA ŞAH DE REWŞA KURDAN

Dî wan lêkolîn û nivîsarên ku li ser pêkhatin û têkçûna Komara Demokratîk a Kurdistan a sala 1946 a ya Mahabad, hatine nivisandin, diroknivîsên biyanî û serbixwe, gelek caran ketine vê şaşîtiyê, ku dibêjin; guya Komara Kurdistan bûyereke ne dî wextê xwe de bûye û xwe bî xwe dest pê kirîye û bûyereke ku jî bal biyanîyan ve hatiye saz kirin. Evên han rewşa Kurdistanê ya aborî, siyasî û civakî ya berî roxandina rejîma Pehlewî û wexta damezirandina Komara Kurdistan nagrin ber çav.

Gelek mixabin, rewşa Kurdistan, cinayet û gunehên Hukûmeta Rîza Şah li hember Kurdan û siyaseta asimilê kirina Kurdan û şovenistiyên Hukûmeta Pehlewî, ne jî aliyê diroknivîsên Kurdan hatiye nivisandin ne diroknivîsên biyanî û ne jî kirdayetiyan netewên burjuwazî xistine ser rûpelên dirokê.

Car caran bî awakî kêr li ser rûpelên kîtêb û kovarên Îranî, bî kurtî behsa Kurdan tê kirin. Lêbelê ne jî bo dilsoziya gelê Kurd, an jî mehkûm kirina siyaseta şovenist a Hukûmeta Îranê; belko jî bo armanca nişandana qudrêta kirdayetiya Rîza Şah e.

Hinek diroknivîsên biyanî jî, guneh û mirovkujiya Rîza Şah a bî destxistina kirdayetiye, jar kirina derebegî û bihêzkirina Îran dîzanin. Ev nîvîskarên han rastiya han dîdînin mîlekî, ku her tiştê Rîza Şah dî Îran de kirîye, li ser ray û daxwaza Îngilîzan û dî çerçeva qezenç û berjewendiya

mêtingehkarên Îngilîzan de bûve.

Niha em biçin ser behsa peywendîya Rîza Xan û Îngilîzan. Tenê ev çend rêzên han, bir û bawerîya Yehyayê Dewletabadi baş kîş dîkî: " Dî navekê re Îngilîzan dî xwestin, dî navbera Rûsya, Îran û Tirkîyê de Kurdîstanek serbixwe dabûmezîrînî ku jî bo menfeeta xwe ya siyasî bixî bî çavdêrî û pêştevaniya xwe. Eşkere ye dî vê rîyê de zerara Îran û Tirkîyê heye. Jî ber ku Kurdîstana Tirkîyê û Îranê jî dî kevî ber Kurdîstanek serbixwe. Îro lî Îran, ku Îngilîz aligîrên pêşveçûna kar û barên serdarê esker "Rîza Xan"î û naxwazî dîlê wî bîşkinî, mesela pêkanîna Kurdîstanek serbixwe dîdî paş, dî we wexta ku hukûmeta me ya nîzamî dî Kurdîstan de reh û rîşen xwe davêje, bêyî ku siyasetek biyanî astengan derxe ser rê. Dî mesela Kurdîstan de, em lî gel Tîrkan rê ve dîkevî." (4)

Rê ajoyên Hukûmeta Rîza Şah dî Kurdîstan de, bûne sebebê kuştî û tekçûna cîvaka Lorîyan, pelixandîna serîhildana Sîmko, Cafer San, Qedemxêr, bîdûrxîstîna Gelbaxîyan jî serîhildana Kurdên Celalîyan, Mele Xelîlê Goromer, Omer Paşayê Sûsî û hwd...

Dî dawîyê de desthilata Rîza Xanê Mir Penc a rêş ku raste rast lî gora pîlan û rîya Îngilîzan dî meşîya û dî dawîya dawîyê de jî Rîza Xan bû "Rîza Şah" êdî Îran kîr zîndan û qesapxana gelên xeyrî Farîs. Rîza Şah bî bahana nehiştî û jî holê rakîrîna derebegî, bî awakî gîştî çek berhevkerîna jî nav gel û jî bo armanca komkerîna hêza desthilatê dî hukûmeta merkezi de, serîhildanên cûre cûre yê êl û eşîretan jî navê rakîr.

Her çend dî warê demokrasi û azadîyên demokratîk de gelê Farîs jî xîste nav mengênê û bîhî lî azadîxwazan çîkand, lêbelê lî hemberî netewên xeyrî Farîs siyaseta şovenîstî ya netewatîya mezî û panîranîzmê gîrt pêş, berna ma asîmelekîrîna gelê Kurd kîr rêbaza siyaseta xwe û dî mesela jî holê rakîrîna tevgerên Kurd de rîya Atatürk gîrt ber xwe. "Siyaseta mezî xwestîna Îran jî bo sebebê Farîskîrîna temamê Kurdan bû. Kurdan Îranî dîhesîbandî û bê maf, kultur û terbiya millî, ya xwe dîhesîbandî." (5)

Serok û berprîsîyarên eşîretên Kurd, dî malekî de bê desthilatîya xwe, dî bî desthilata dîktatorê Rîza Şah

de dîdîtin û dî mîleki dîn de jî bî asimilekirîna Kurdan dihesiyan û gelek navçên Kurdistanê nedîxwestin dî bîn nirê Hukûmeta Rîza Şax de bîminîn, serihildan. Lêbelê jî ber nubuna yekiti, bername û serdestiya nîzama eşîreti-yê, jî wan serihildanan tu yek jî bî ser neketin.

BİZAVÊN SERIHILDANÊN KURDAN

Şoreşa mezîn sosyalist a Oktobrê lî Rûsya a sala 1917 a rejîma sermayedari-derebegî roxand û lî gora armanc, naverok û giringiya xwe karek lî ser rewşa berewpêşveçûna cihanê kir, ku qet tu welat û netewe dî derveyî tesîra vê bûyera mezîn de nema.

Dî salên Şerê Cihanê vê Yekem de, beşê mezîn ên Kurdistanê bûbûn warên bînpêkirîna eskerên dagîrkerên Tirk, Rûs û Îngilîzan. Geleş Kurd dî netîca şerê emperyalîstan de jî ber kuştin, xela û birçibûnê hatibû derbeder kirin. Kurd bê daxwaz û raya xwe, jî bo qazanca dagîrkeran dî bûn goştê devê topan û tê de dîçûn. Lî ser serkevtîna şoreşa mezîna sosyalist a Oktobrê, eskerên dewletên dagîrker jî Kurdistanê kişîyan. Hukûmeta nuh ya Sovyetî, peymanên mêtîngehkar ên hukûmeta berî xwe veçîrand û jî holê rakir. Rewşek nuh jî bo Kurdan hate pêş, ku jî bo xelasbûna jî bîn destê zîlm û zordariya eskerên Tirk, Rus û Îngilîzan, jî bo, pişt-rastkirîna xwe ya rîzgari û serbestî jî Şoreşa Sosyalîst a Oktobrê îlaham wergîrin.

Dî bîn tesîra Şoreşa Oktobrê de lî Reşt û Gelan tevgera "Cengel" (Daxîstan) dest pê kir û Komara Sosyalîst hat damezrandin. Dî navçên Kurdistanê yê cûre cûre de jî Kurdan dî rîya rîzgari-serxwebûnî de dest bî xebata xwe kirin.

Dî meha kanûna paşî ya sala 1920 a de lî navça Şerwan û Qoçan hejar û feqîrên Kurdan dî bîn seroktiya Xudo (şivanek pêşkêti) de derebegên Kurdan diji xan û derebegên Zehferanlo serî hildan. Dan û sitendîna xanedanên Zehferanlo lî gel Îngilîzan hebû. Serihildana Kurdan çend meh hat domandin. Hêzên dewletê bî yarmetîya çekdarên derebegan dî meha Îlona wê salê de, bî awakî zehmet dîkaribûn serihildana zehmetkêşên Kurdan bîdî tefandin." (6)

Jı sala pışti Şoreşa Oktobrê û heta sala 1937'an, dı Kurdistanê İranê de hinek serihildanên gelê Kurd ên dirêj berfireh, an jı lı ser warek teng pek hatın, ku bı hezaran kes tê de beşdar bûn, lêbelê ew hemû serihildan bı xwin û kuştinê hatın şikandin.

Dı sala 1920 an de Smail Axayê Simko lı navça Salmas û Urmîyê lı dji dewletê seri hılda. "Smail Axayê Simko jı ber şexsiyeta xwe va giring û xurt ve bê rehmi, dı nav eşîretên kurdan de bu hêzeki yekem jı Sero dı Navça Xoye heta Seqız û Bane xıst bın destê xwe. Smail Axa bı tevayî behsa serbixweyi dıkr û dıxwest welateki serbixwe yê Kurd, ku hemû Kurdên Azerbeycana Rojava bigrê nava xwe dabimezrine." (7)

Tevgera Simko, dı navçên dın ên Kurdistanê de ji belav bû û eşîrên kurdan lı der û dora Smail Axa kom dıbûn. Rojname Kurd wek organa tevgera Smail Axa, dı bın berpirsiyariya zana û welatparêz Mele Mehemedê Turcanizade de lı Urmîyê, bı zumanê Kurdi û Farisi dihat weşandin. Dı sala 1922'an de , Simko, jı bo nehiştina hêzên dewletê dı welat de, bı ber Sindos û Mahabad ve ber bı pêş ve dıçe û pışti berdest kırina Qerepapaxan, (eşîretek Eceman e dı navça Nexede de -N.M.) lı Mahabad hêzên hukûmetê yên Major Melikzade jı holê radıke. Pışti kuştina hêzên Melikzade, Hukumeta Tehrane dı bın seroktiya heramzadeyek Kurd Xalo Qurban de 4 hezar esker dışine ser Simko. Lı gundê Îndeqaş nêziki Mahabadê Xalo Qurban tê kuştın û eskerên wi yên jı kuştunê xelas dıbin jı bela wela dıbin.

" Dı vê navê re Simko serxweşê serkevtina xwe bû. Kuştina Serdar Erşet û Xalo Qurban û şikandina ordiya dewletê lı Tesoc û Mahabad, bê hesab Simko pozbılnd kır. Navçên Azerbeycanê bı carek ketibûn bın destê wi. Şûn û rewşa xwe hin xurtır dıkr. Dıxwest daxwaza xwe ya diroki bı cih bine. Bı van kırinan fermanrawetiya xwe ya mutlaq nêzik dıdit. Hejmara çekdarên wi nayên zanin. Belê eva han hatiye zanin ku hukmê wi dı temamê Azerbeycana Kurdistan de rûniştıye û meşiyaye. Pıranıya serokên êl û eşîretên kurdan dı bın fermana wi de bûn." (8)

Gotinên peywendiya serihildana Simko lı gel Îngilizan û ditina wi lı gel Şêx Mehmûd, hewceyi lêkolinek hin ber-

firehtır e û mijara vê kurte behs lêkolîne nine. "Serihıldana Sımıl Axê Sımko, yekemin têkoşına Kurdên İranê bû jî bo bîdestxistina serxwebûnê ." (9)

Serihıldana Sımıl Axa, jî ber nebûna bernameyek siyasi û xurtbûna peywendiyên eşireti û derebegi, zılm, zor û talankirina xelkê, nedikari dirêj bîji. Dî sala 1930 an de, bî fêl û fêlbaziya Eceman baweriya Sımıl Axa bî derewan hat û lî bajarê Şîno bî destê Eceman hat kuştin.

Sala 1923 an, Rıza Şah eskerên xwe şand ser Loran û piştî tefandina serihıldana Loran, mal û xezanên wan bî aliyê navça Xorasan de hatin surgûn kirin. Kovara Xandîniha ya çapa Tehranê lî ser serihıldana Loran weha nîvisibû : "Ser-esker Emir Ehmed Axa Xan kîr berpûrsiyarê kuştin û birina Loran. Piştî şikandina serihıldanê, çarsed kesan jî risûpi û serokên Loran girt. Wan dîxistî rîzê û bî şûran lî serê wan dîxistî. Piştî re bîzotên agir datanî ser birînên wan û bî serek eskeran re dîketî mîqersiyê (şert dîgirtî) , ku da dê kî zêdetîr xwe hîlavêje."

Dî salên 1927-29 an de, dî Kurdistan de carek dî Lorian seri hıldan. " Daxwaza wan ew bû, ku hukûmeta eskerî rakî û serxwebûna eşireta wan bî resmî bê naskirin, dest jî çek berhevkirina gîştî bê berdan, xerc û bac bî kêm kîrî, girtîna eskeriyê bê sekîndî û bî taybetî egal, kînc û bergên wan ên millî serbest bî. Ew dîji poşî, cîl û bergên Avrûpiyan bu. Rıza Şah jî bo şikandî û jî holê rakirina Lorian, firoke, çek û eskereke gelek zêde da anî. Dîjîtiya nebera wan eşîretan dî dawiyê de bû sebebê şikandîna serihıldanê." (10)

Dî sala 1926 an de, lî navçên xwarê yê Kurdistanê, Kurdan dîji hukûmeta merkezi seri hıldan. Serdar Reşîd dî navça Rewanser de hêzên dewletê jî çek kîr. Piştî re eşîretên Hewreman û Meriwan dî bî serokatîya Mahmûd Xanê Kanîsan û Mahmûd Xanê Dîzî û Cafersane Hewramî seri hıldan. Piştî van lî Bane, Saqîz, Serdeşt, Gewrîk, Sosîni, Pîşderî û Mîlkari Kurdan seri hıldan û hêzên dewletê jî çek kîrî. Serihıldaran bajarê Serdeşt girtî û cîyê idara dewletê şewîtandî." (11)

Salên 1930-31 an , Kurdên Celaliyan dî navça Mako de dî bî serokatîya Ferzende de dîji Hukûmeta Pehlewî seri

hıldan. Dewleta Iranê dı bın femandariya Serheng Nexçewan de 6 hezar esker bı 1200 heramzadayê Kurd ve şand ser Celaliyan. Dı dawiya meha Banemerî a (ev meha bı roja yekê Nevrozê dest pê dıke, yanî dı 21 ê Adarê dest pê dıke- wergêr) 1931 an de, Kurdan êrişek bın ser hêzên dewletê, nêziki 700 kesan jı wan kuştın û birındar kırın. Hejmara Kurdan dı wi şeri de nêzikê 1000 kesan bû. 700-800 kes jı Kurdên Celaliyan û Heyderiyan û 300 kes jı jı Kurdên ku dı Tırkiyê de dıjiyan lı gel wan beşdar bûn. Jı bo jı hole rakırına hevkarîya Kurdan, guftûgoyen hukûmeta İran û Tırkiyê çêbû ku Irak jı tê de beşdar bû." (12)

Dı navbera her du şerê cihanê de, ku hukûmeta İranê Kurdan bı çek bêdeng kır, eva han neticeke gelek nebaş çêkır. Hinek eşîretên Kurdan bı tevayî jı holê hatın rakırın. 10 hezar kes jı eşîra Celaliyan ku dı sînorê İran, Tırkiyê û Sovyet de dıjiyan bı ber merkeza İran de hatın surgûn kırın, sala 1941 an , tenê jı wan çen sed kes veşerîyan welatê xwe.

"General Ehmed Axa Xan jı ber seribırına Loriyan bı navê 'Qesabe Loristan' dıhat bı nav kırın. Her bı vî awayî vê yekê bı serê eşîra Gêlbaxiyan de jı anin. Ewan surgûnê navçên Hemedan û Îsfahan kırın û dı ciyên wan de Tırkan anin bı ci kırın. Vê surgûn kırına han bû sebebê wê ku Gulbaxi bı çiya kevin û dıji dewletê şer bıkın." (13)

Em lı ser bızav û serihıldana Kurdan, lı gora hinek nıvisar, diroknıvis û siyasiyên nû yên Kurdan na sekının. Ku dıbêjın guya ev bızav û serihıldanên han xwedan bernamên ê armanca wan a siyasi ronî nebiye û serokatîya wan eşîret û derebegan kırıye, jı ber vê jı serihıldanên siyasi, netewî û welatparêz nın.

Tırsa ev cûre nıviskarên han ewe ku nasyonalist neyên zanın, jı ber vê yekê jı çavên xwe jı ya han re dıgırın, ku van serihıldanên han berê hemû tıştan dıji desthilatên diktatori yên biyani bûn. Her tışteke jı nebe, xwestıne ku navçên Kurdistanê dı bın desthilata wan bı xwe de be. Nexwestıne biyani dı ser serê wan de hakımıyê bıkın. Jı bo ku weha bû nişanek neteweyetiyê pê ve diyar e. Lê ger ku bêjın nehiştına desthilat û sistema derebegi mımkkûne hengaveki xerab nebe, lêbelê, ew hukûmetên van serihıldanan jı holê rakırına, ne hu-

kûmetên mulî, demokrat û pêşkevîxwaz bûne, Jî ber ku hukûmetên destikên Îngîlîz û kevneperest, diktator û bê qanûn bûn, Rîza Xan bî xwe xwedanê mezintirîn mîlk û derebegê Îran bû. Hukûmeta wî ya şovenîst û nîjadperest helandina gelê Kurd kirîye.

Jî ber ku wî haye, lî gora bir û bawerîya min, serihûdanên dîjî hukûmeta Pehlewî, her çî jî bîbîn jî wê pêşkevîtîr bûn. Serihûdanên netewa bîndest bûn û xalek welatparezîyê bî wan ve diyar bû. Rejîma Rîza Şah jî xeyrî Farîsan qet netewekî din dî Îran de bî awakî resmî qebûl nekirîye.

Zîman, edeb û kultura Kurdî qedexekiribû. Lî ser deriyên dewletê hatibûn nîvisandin; "derveyî zîmanê Farîsî axaftin qedexeyê". Hetta zarokên Kurdan dî dibistanê de û dî bêhnvedana navbera dersan de jî nedikarin bî Kurdî bîxwîvin. Bî nîvisandin, bî teblixat û bî zorê, jî bo Farîskirîna Kurdan hewil dîhat dan.

"Siyaseta karbidestên Farîsan lî ser netewên kêmayetî (eqaliyet -wergêr) yê din û Hukûmeta nasyonalist a Farîs a bî seroktîya derebeg û burjuvazîyê Farîs lî ser navçên danîştîwanên gelên din ên Îran hakim bûn. Dî wexta Hukûmeta Rîza Şah de, ne ku her tenê tevgerên gundîyan beşdarên serihûdanên eşayîrî jî dîgirtin, bir û bawerîya azadîxwazan bî tundi serkut dikirin." (14)

Dî sala 1928 an de, cîl û bergên netewî hatin qedexekirin. Lî gora fermana Pehlewî, hewce bû gel çakêt û pantorên Avrûpayî û kumê Fransî lî xwe bîkîrana. Lî Mahabad dîjî vê fermanê, ku şûnewarê mulî nedihûşt, xwenîşandan hatin saz kirin û nêzîkî 500 kes lî ser vê bûyerê hatin girtin. Qedexekirina cîl û bergên Kurdî, ku xal û nîşanên neteweyetî bun bêzari û nerîzayîya gel xurt kir û herikand. Bû cîyê behs û lêkolînên mîrovên Kurd ê dinî.

Mele Xelîlê Goromer lî navça Mangoran, ku zanayek bî nav û deng, mîrovek xwedî hurmet û prestîj bû, lî dîjî fermana poşî, çakêt û pantor û danîna ser şewqê Fransî rabû. Mele Xelîl dîzani, ku nehiştina cîl û bergên Kurdî, jî holê rakirina şûnewarê neteweyî ye. Dîdît ku ku jendîrmên har û qazaxî birçî, bî heceta (bahana) wergirtina cîlên Fransîzan dîketin nav gel û xelkê talan dikirin. Ewan dîdîtî ku jî bo burêvîrîna vê qanûnê, navrana şalên hezaran Kurdan

birin û bê ihtiramiyê lı gel dıkrın, peç û mêzeran dışewı-
tandın, kum û kefiyên melan dıqelaştın, gırami û hurmetek
jı bo şûnewarê Kurd nedıhıştın.

Lı ber çavgirtına hal û mercê wê dema Kurdistan û kêm-
bûna hışyariya netewayeti, kêmbûna xwendewariya gel;
Mele Xelil nedıkari bı navê serihıldana millî û Kurdayeti
bangi gel bıke. Mijara dıni jı bo vê mesele anibû holê û
sewqe danina serê xwe bı kufri dıda diyar kırın û tedı-
gehand ku çı kesên şewqê Frensi bıde serê xwe dıbe ka-
fır. Dozê jı gel dıkr, ku teslimi vê fermane nebın û dıji
hukûmetê serihıldın. Lı gel melayên navça Mukriyan pey-
wendı dani û dozê jı eşıretên Kurdan kır, ku pıştı wi bıg-
rın û dıji fermana hukûmetê bısekımın. Melayên navça Muk-
riyan her çend pıraniya wan lı gel fetwa Mele Xelil jı bûn,
lêbelê, lı gora parastına xesleta (huy, tabiat- wergêr) xwe
û edet kırına teslimiyet û şukrana bı qeza û qedera xwe,
jı derveyi Hacı Bayızaxayê Elxanizade pê ve kesek jı melan
ber bı dengê mele ve (mebest mele Xelil e-wergêr) neçû.

Serek eşıret û derebegên Kurd jı ber dıjiti û beganeperesti
(yabancılarla tapma-n.m.) ya xwe, jı derveyi eşıreta Mangor
û beşek jı jı Gewrıkın, ne ku her tenê ber bı banga Mele Xe-
lil ve neçûn, lı gel Eceman û eskeran kom bûn û dıji Mele
Xelil derketın. Hukûmeta Tehranê eskerek gelek zêde dı bı
serokatiya Sertip Muzaffer Dewle de anı ser Mangoran.

Serokeşıretên beganeperestên Debokri û Mameş, alıkariyê
dan eskerên Eceman û pıştı heşt mehên dın serihıldana Mele
Xelil hat şıkandın. Mele Xelil lı gel hınêk Mangoran derbazi
Kurdıstana Iraqê bû û pıştı du salên dın Hukûmeta Tehra-
nê dılxweşi dayê û cardın vegeriya. Vê carê ket xıyanetek
mezın (mebest Mele Xelil e- N.M.), ku dıji Komara Kurdis-
tan sekını û hetta fetwa idama Pêşewa Qazi Muhammed im-
za kır.

Pıştı şıkestına serihıldana Mele Xelil, Hukûmeta Rıza
Şah, ne her tenê cıl û bergên Kurdan qedexe kır û vi şûne-
warê netewi jı holê rakır; her wıha hakımıyeta hêzên eskeri
(cendırme) yên tıryaki jı lı ser çarenvısa gelê Kurd da teşis
kırın.

REWŞA ABORÎ Û CIVAKÎ YA KURDISTANÊ

Pîştî kuştina Îsmail "Sımko" û jî holê rakirina serihûkda-
na Kurdîsna xwarê (nîvîskar bî vî awayî bî nav kîriye û me-
best jî vê gotinê Kurdîstana Başûr (Iraqê) ye) û şikandina
tevgera Mele Xelîl, Hukûmeta Rîza Şah dî warê eskerî de
desthilata xwe lî ser Kurdistan ci bî ci kîr. Çekên dî Kurdis-
tanê de heyî berhev kîr. Ew serekeşîret û derebegên ku nê-
çirê jî bo Hukûmeta Pehlewî kiribûn û bîbûne berdesk û
berçov, ew jî ber destê jendîrman û serbazên eskerên dewle-
tê bêmecal ketibûn. Serekesker û jendîrmên navçên Kurdis-
tanê, lî Tehran jî fermanên mezin îcare dîgirtin û bertî-
lên mezin dîdan ku lî Kurdistan jî bo wan kar bê dayîn. E-
wan jî lî Kurdistan dest davêtin talan û şelandinê û çendîn
car zêdetir jî Kurdên feqîr û bîndest dîstandin.

Zana û nîvîskarên bî nav û deng ê Kurd Mamoste Hesên
Qızılcî dî "Pêkeninên Geda" (Pekeninên Parsekan) dî "Çi-
rokê Qur'an Xwendin Le Ciyatî Pareyî Bertil da" (Dî Şûna
Perên Bertilê de Xwendina Çirokên Qur'anê) de gelek bî
awakî xweş rewşa jendîrmên Pehlewî ronî kîriye. (15) Jen-
dîrme bî bahana bîcianîna fermana guherîna cîl û berg bî
bahana çek sitendin û bîrîna mîrovan jî bo eskeriyê, bî
nav Kurdistan ketibûn û jiyan lî xelkê tal kiribûn.
Jî qewlê Hacı Siyah "agîreki wîlo bera mal, can û namusa
xelkê dabûn, ku kafîrek lî mîsîlmanekî nake." (16)

Jî bo karek biçûk an gazînek bê tûne, 5-6 jendîrme sî-
war dîbûn, heftek lî gundan dîgerîyan û lî ser pîşt û zîkê
xelkê wek hovan dîxwarin û pêpez dîkîrin. Bî bahana geri-
na kel û pelên qaçax, lî malên xelkê dîgerîyan û iftîra lî xel-
kê dîkîrin, (bî Ecemî iftîra kelîmek bî nav û deng e) wîsa lê
hatibû wextê jendîrme dîhatin, dîvê xelkê xwe dî nav gundê

xwe de veşartana an ji hewcebû bî lez pere kombikîrîna û bîdana wan û nehêlana lî gund peya bîn. Lî gundê Ceran dî mîntîqa Piranan de jerdîrme hatine nava gund. Xelkê komkîrîna û hespê xwe dane merîveki ku bîgre. Hesp rane-westiyaye û merîv bî zmanê kulani gotiye: "Segbab jî bo çî tu nasekîni?" Jendîrme ku hînek jî zmanê iftirayî bî Kurdî fam dîkîr, lî merîv vedîgere dîgre û dibêje : " ha ... tu jî hespê Şah re xebera dibêji?" Hewceye tu bîçî Xanê. Te xeberan jî hespê Şah re gotiye, loma jî jî dewletê re daye." Dev jê bernadîn heta lî ser tikaya bavê wî, ku Tîrkî û Farisî dîzani, jendîrman bî pênc tûmenan razî dîkîn ku merîv nebîn Xanê.

Jî bo rewşa han jî rastiyê dîr nekeve, ku ez dîkarîm bêjîm lî sertanserî Kurdistanê Şêx Celalê Tahîrî lî navça Sîndos, tenê kesek xwedan mîlk bû, ku ne her tenê dijîtiya jerdîrman dîkîr, lê belko rê nedîda jerdîrman bîçîne gundê wî jî, ger karek wan hebûya jî dîr ve bangî muxtar dîkîrîn û vedîgerîyan. (Bîrê; Cîda Yekem Bîranînê Mîn-Nîvîskar)

Dî hêla aborî de, Kurdistanê Îranê dî rewşek paşvemayî û feqîrtiyê de hatibû hîştîn. Dervîyî petrola Kîrmaşan, lî seranserî Kurdistanê yek fabîrîke û kargahek pîşesazî û bîngehek berhem anînê nedîhat dîtin. Gundîyên Kurdistanê dî bîn du cûrê zîlm û kedxwuriyê de, jîyanek gelek tahl û dijwar dibûhartîn. Jî ber sistema netewayetî, zor û zordestîya jendîrman dî mîlekî de, zîbare (karkîrîna bê bedel, belaş -N.M.) bac û xeraca derebeg û xwedan mîlkan, faîz û selem xwaran jî dî mîlê dîn de nefes lî jar û feqîrên cotkarên gundî hatibû bîrîn.

Ev derebeg û xwedan mîlk ên tîrsonek û bêganepêrêst ku dî bîn destê jendîrme û memûrên hukûmetê de sîtûxwar, bêdesthilat û bêçare bûn, lî ser gundî û re'îyayên gundî har û bêperwa û "axa" bûn.

Cotkarên Kurd, jî derveyî para malîkanê jî kışt û kalan (ziraat), ku li gora bîcianîna sêra navçên Kurdistan (dehan dîdu, sîsîyan yek an jî nîvekar) dîhat qebûl kirin hewce bû, serane, bac, xerac û faiz jî bide axa. Ku evên han li ser hatibûn tespît kirin...

"Serane an zîbare, mîrîşk, hêk, pez, hîrî, paletî, ka, pîroz kîrîna cejnî, hedîye, muxtarî, kehya, sergîn, benda avê û tîştên ditir."

Serane an zîbare : Eva bû; hemû re'îyayê gundî hewce bû salê çend roj bi zîbare, bê heq jî bo axa kar bike. Hinek jî gundîyan rojên zîbarê di şûnê de pere didan, jî vê re dîgotin serane. Dîbêjî li gundê Kerê Zeyigîlî nêzîkî Bukan, 13 axa û 12 re'îyet dîjîyan. Yekek jî axan bûbû karkîrê re'îyetek xwe û bi heq jî wi re kar dîkir. Lêbelê di mehê de çend roj nedîçû kar. Kabîrayê cotkar jê re gotîye jî bo çî tu nayî kar, karê min sekîniye?

Ê dîn dîbêje :

—Van rojan ez jî ber rojên zîbarê hesab dîkîm. Ez nayêma kar di şûna rojên zîbarê de.

Mîrîşk : Hemû malên gundîyan hewce bûn, ku di salê de çend mîrîşk bîdana axa.

Hek : Hemû malên gundîyan hewce bûn di salê de çend hêkan bîdana mala axa.

Pez : Ew malên xwedan pezên zêde bûn, hewce bûn di salê de çend heywanên goşt bîdîne axa. Di hinek navçan de jê re dîhat gotin "goştî". An jî dîvîya jî sed miyan miyekê zekat bîdana axa. Di hinek navçan de jî çîl serî pez yek dîhat sîtendin. Di hinek navçan din de jî, li hev dîhat kirin û çend heywan jî axa re dîhat dan, jî dana bi vî awayî re "mexte" (hinde dîdîm) dîhat gotin.

Hîrî : Hemû malên xwedan pez hewce bûn salê çend hî-

riya bîdana axa. Hewce bû keçên gundiyan vê hîriya han bîşûştana û şeh bîkîrana. Pîşt re lî ser malan dîhat parve-kîrîn ku bîrêsin. Jî vê re jî "teşiyane" dîhat gotin.

Paleti (Dasane) : Dî hînek navçên Kurdistanê de, cotkar çend palên wi yên giyâ çîninê hebûna, hewce bû serê palê hînek pere bîdana axa.

Ka (Kayane) : Hemû malên cotkaran hewce bû çend têr (dî hînek ciyan de pîvana kayê bî telîs an jî bî palasan tê kîrîn- N.M.) ka, an çend gurz giyâ û yan jî erebek ka bîdana mala axa.

Sergin (Tepelane) : Hemû malên cotkaran hewce bûn salê hejmarek sergin bîdana mala axa. Jî bîlî vê, hemû malên gundiyan, her sal hewce bû çend bar dar û an gonî lî gora edetê navçê, şewat jî bo mala axa bîaniya. Lî Şehriwêran û Sindos milê Dêbukriyan hemû malên cotkaran hewce bû bîçîne heta nêzîkî Şuşewan milê Eceman jî Payîn, erebek dar jî bo diwanxana axa bînin. Eva han riya du şev û du rojan bû. Gelek caran dî vê riya dur de merrvên feqîr, jî cot û karên xwe dîbûn û pê de dîçûn. Hînek axayên Debukriyan vê yekê du caran bî wan dîdan kîrîn.

Bendên avê (Bendewan) : Hemû malên gundiyan hewce bûn jî bo sê mehan mîroveki bîdaya axa. Derveji vê, ku bîharan dest bî bend û paqîj kîrîna coyan dîhat kîrîn, hewce bû xaniyên axa bî sîwax kîrîn, herî bî wan dîhat çekîrîn û xaniyan bî wan dîdan dîrûst kîrîn û h.w...

Ev karên han bî taybetî lî Çemê Mecîtxan, Şehriwêran, Şamat û Sindos edet bûn.

Çûna cejnê (Cejnane) : Hemû cejnan hewce bû danîştîwanên gund bîçîn ba axa. Jî devê, hesp, gayê cot, kavîr, beran û nêriyan bîgre heta mîrîşk, hêk û şekîrê çayê jî bo axa dîbîrîn. Ger axa jî seferek dîr jî hatîbûya, hewce bû bî vî

awayi biçûna seritêdana wi.

Pêşkêş : Ger lı gundeki, qizeki mêr kırıbaye an ji kurek zewıcibaya, hewce bû hediye hatıbûna pêşkêş kırın jı bo axa. Bahayê pêşkêşê lı gora rewşa kesa dızewıcı bû. Jı hesp, gayê cot û beranan bıgre heta perên neqit dıçû. Derveyi tıştên jı bo axa dıhatın pêşkêş kırın, hewce bû loqmeyek ji hatıbûya avêtın pêşiya muxtar, kehya û ew ji bıhatına razi kırın. Lê, ger qızık xweşik bûna, axa rê nedıda ku bı xelkê gundiyeke dın re bızewice.

Muxtari, an kehyati (Kuxayane, gızirane) : Heq û huqûqê muxtar û kehya dı sıtoyê gundiye feqir de bû. Axa kehya dıbjart ber bı pêşir û delingê xelkê ve berdıda û heqê wi ji jı xelkê dıstand.

Mal bırın - ci guhertın : Cotkar û gundiye Kurdistanê jı ber zılm û zora derebeg û jiyana nediti, çıqas dıçû naçar dıbûn û jı gundeki bar dıkırın gundeki dın. Ger cotkar malek dewlemend bûya, axa bahane lê dıgirt û heta bertil û şêrini jê nestenda nedıhışt mala xwe bıbe. Ger, ku biçûya nav eşirek dın, wê çaxi eva han mırına wi bû. Hezar bela bı ser de dıani, malê wi jê dıstend û pıştı hezar belan xelas dıbû.

Lı beşeki Gewrkayetiye, heta van dawiyên han ji gundi bı zewıyan ve hatıbûn gırêdan û nedıkarın bar bıkın

Dı hınek navçên Kurdistanê de rewşa derebegan wısa bûbû, ku jı bırçinan nan deyn dıkırın. Lê derebeg bûn. Dı payız de şır jı malan dıstendın û dı tenekan de hêvin dıkırın û bez dıhelandın lı ser dıkırın da ku zıvıstanê bıbın xwedı mast!

Tutın û sılk dı Kurdistan de lı gora parvekırına axa û gundiyan : Sılk û tutın lı gel axa nıvekari bû. Lêbelê, qet cotkareki ji nedızani buhayê tutın û sılkan bıçiye. Nedızani heq

û berê zehmet û astenga salek wi, jin û zarokên wi çiqas e
 û çiqas para wi dîkeve. Dîviya destê xwe li ber axa veke, a-
 xa li gora mirovatiya xwe (ku qet mirovati li gel tunebû)
 çiqas dayê şukr bike û dengê xwe neke. Nêdîkaribû bîpîrse
 perên tutîna wi çiqas bûye. Dewlet axa nas dîkîr û hesab li
 gel wi dîkîr. Gelek caran weha ji çêbûye; merivê cotkar û
 tutînevan çûye bajêr perê tutînê bistine, wextê axa hesab
 li gel kîriye tîştêk jê re nemaye. Meriv, jî tîrsa dîkandarê
 bajêr û deynê xwe rê guhertiye û di kolanan de derbaz bû-
 ye, da kes pê nehese, bî awaki sar û destvala çûye nav mal
 û zarokên xwe.

Gelek caran weha ji bûye; li ser benderan kesên cotkar,
 piştî para axa, berdewan, serkaran, muxtar, mela, şivan, ga-
 van û deynê faîz xweran tîştêk jê re nemaye û gav bî gav bî
 destvalayî ber bî mala xwe de çûye. (Binêre; Cîkê Yekem
 ê Biranînê Mîn)

Feqîr û hejarên Kurd, jî ber bêkari û tuneiyê dîçûn mî-
 lê Eceman û Çoxri Urmiyê bî karkeriyê heqê nan jî xwe re
 peyda dîkîrîn. An ji yê kerek wi hebûya dîçû jî Ecemistan
 mewij û dîmîs dîani û bî genim dîguherî û nanê tîsî jî bo za-
 rokên xwe peyde dîkîr.

Ez jî Urmiyê peyati dîhatim Sindos. Li geliyê Samortê
 li gundê Delo gelek zêde westiya bûm û jî bîrçîna hîşê min
 nema bû, li ser kaniyekê miroveki mîj dîkîr. Mîn silavê lê
 kîr û pişt re mîn gotê : Tu dîbêjî malek heye ku ez bîçim
 pariyek nan bîxwîm?

—Hey mala te xerab nebe. Li Kurdistanê, tu çawa pîrsê
 wîha dîkî? Fermo em bîçin mala bîraye te. Em çûn mala
 meriv. Xaniyê mezîn, jî bîlî yek-du hesir pê ve qet tîştêk
 tê de tunebû. Nan û dew anî. Mîn jê pîrsî; li min bîbore lê
 hûn çawa dîjin û çiyê we heye?

--Xwediyê malê mirovek qisexweş û bî zewq bû. Bersiva min da û got : "Rûyê min jî te şerm e, bereket dî goniye min de ye, nok û taqe kerek min pê ve tîstek min nine. Havinan dîçim lî Dîzê û jî Samortê fêki (meyve) qerz dîkîm, dîbim van gundan û bî dexlî vedîguhêrim. Dî her çûnek xwe de nanê xwe yê salekê peyde dîkîm.

Kurdîstan dî rewşek wîha de dîjiya. Jî sedî notpencê xelkê nexwendî bû. Rîya çûna zarokên Kurd a dîbîstanê tune bû. Yê bajaran ku karîbûn zarokên xwe bîşînin dîbîstanê, hewce bû Farsî bîda xwendî. Derebeg û serekeşîretên Kurdan jî xwendî û zanîne dîsîlîkiyan. Zarokên xwe danetanî ber xwendîne. Heta vê gotîna han a vala, dî dîwanxanên axan de dîhat gotî : "Nabe ku kurê axa bîxwîne jî ber ku hiz dîbe."

Her çîqas Hukûmeta Rîza Şah dî rîya jendîrme û sistema eşayîrî, esker û qanûnên cûr becûr de desthilata xwe ci bî ci kirîbû, bî hemû awayî bir û bawerîya azadîxwazî xenîqandîbû û bîhin lî xelke çikandîbû, lêbelê, cardî jî jî ber bêzarî, acîz bûn û serîhîkdana xelkê dîlê wê rehet nebû. Sala 1935 an, qanûna diyarkîrîna muxtarîyê danî. Lî gora vê qanûnê, hewce bû dî hemû gundan de muxtarî hebûya. Muxtarî jî alîyê xwedan mîlk de dîhat diyar kîrî û lî ba idara dewletê nûnerê xwedan mîlk bû. Lêbelê, heq û huqûqê wî lî ser sîtû û mîlê xelkê bû. Muxtar, berpîrsîyarê qanûnê û parastîgerê avahîyan bû. Dî vê rîyê de bî xêra muxtarîyê hukûmetê gundan dîxîst bî çavderî û qontrola xwe. Muxtar dîrîya ku jî hatî û çûna xelkê haydar bûya û lî ser gund çavdêrî bîkîra, her mehê rapora kar û barê gund bîdana jendîrmê navçê. Muxtarî bûbû barekî dî lî ser kedkaran û wî jî her xelkê dîşêland û bûbû şîrîkeki baş ê jendîrme.

ACIZÎ Û BÊZARIYA XELKÊ JI REJIMA PEHLEWÎ

Dî wextekê de serekeşîret û derebegên Kurd lî hemberi dar û dezga Hukûmeta Rîza Şah şerpeze bûbûn û serên xwe jê re tewandibûn, komên xelkê, zehmetkêşên bajêr û gundan, bî metelok, dî riyên fetilandi de, dî sîtranên bîn diwar, mîzgevt, kani û ser avan de, bêzari û djîtiya xwe jî rejîma Rîza Şah eşkera dîkîrîn. Navên jendîrman danîbûn "quleşîn" , "mîrîşkxwar", "tîryakî" û.h.w.

- Reza keçeliş bote Şa
- Le pineçitiyewe pêgeywe
- Koneqazax, pêlawî le pê da ne bû
- Ecem qet deselati nebê
- Destî Smail axa yan le ser be ziyad be *

Şair û sîtranbêjên Kurdistan, bî sîtran û kîlaman nîfîr lî Rîza Şah dîkîrîn û bêzariyên xwe dîdomandî.

"Ya xwa Reza Şa cût kurîr mîrê — Qet bûwe icbarî le Kurdi bîkrey

Ya xwa Reza Şa textîr wergerê — Serbazî Kurdi deba bo şerî

Kurîrî gewre kîrd be qendî şarî — Resa Şa bîrdî le bo icbarî." **

-
- * — Rîzayê keçel jî buye Şah
 - Jî pineçitiye gîhaştîye
 - Kevneqazax, pêlav jî dî lîng de tunebû
 - Hukûm nekeve destê Ecem!
 - Deste Smail Axa jî ser wan kem nebe

** — "Maşale cot kurên Rîza Şah bîmrîn — Bî vî hawî zordestî lî Kurdan dîke.

Maşale textê Rîza Şah wergere — Serbaz Kurdan

Dî Mukriyan de lî ser nîfîr, dua û bêzariya jî rejîma Pehlewi hewayek dîm dakete holê û lî ser dev û zmanan belav dîbû :

Hel negri wey hel negri, hel negri le Pehlewi
Ya xwa textîr wergerê bilindîr le bîn newê
Hel negri wey hel negri, hel negri lew paşaye
Rebî textîr wergere bo xatîrî em Xudaye
Hel negri wey hel negri le Pehlewi zulmî zor
Rebî hewt kurîd mîrî bo xatîrî Ehmedî Kor *

Hînek şair û zanayên navçeya Mukriyan jî bî helbestên hêja doza Kurdayetî û welatpareziyê ronî dikîrîn û giyanê (ruhê) netewayetî yê xelkê han dîdan. Zêdetîrîn, van helbestên han jî hucrên feqîyan belav dîbûn. Helbestên "Kurdîne" yê helbestvanê zana û welatparezê bî nav û deng Ebul Hesenê Seyfî Qazî dî wê wextê de karê kîriye lî ser giyanê xelk, heta nîha jî her gîrîng e û hewce ye ku em dersan jê bigîrîn :

Kurdîne ta key ême le şaran mîsalî dêw
Dêna û deçîn û bo me nebê qet xudan û xêw
Xelkî hemû le bax û le şaran e kêyfxoş
Êmeş bîlaw bê sere mawîn le deşt u kêw

dîbîn şer.

Mîn lawê xwe bî şekîrê bajêr mezîn kîr — Rîza Şah gîrt bî zorê bîr.

- * (Xwedêwo) Je'r nehêlî je'r nehêlî, jî Pehlewi re nehêlî
Maşale textê te wergere lî bîn te bîlîn nebe
(Xwedewo) Je'r neheli,,, jî vi paşayi re neheli
Rebî textê te wergere, jî bo xatîrê vi Xudayi
(Xwedêwo) Jî zîlm û zora Pehlewi re nehêlî
Rebî heft kurê wi bîmîrîn jî bo xatîrê Ehmede Kor.

Bo asman deroyn le behra deken sefer
 Her arz e nîştigahi me sen'at e werd û şêw
 Reyî wane kehkeşan û reyî eme berdelan
 Cêy wane text û bext û cey ême berd û çew
 Reş male mal û keşk û penîre met'ai me
 Qesr û serayî xelkî di ye pîr lî zêr u zêw
 La hekdîraw û cegbîraw û firêdîraw
 Bê swên û bê nişan û perişan in û peşêw
 Fîkrî le halî xo ken û bîgrî be halî xo
 Her bêserîw edawetî xotane dête xotane
 Çun dijminî deşî yek û nîtan e yekî
 Ratan deden be carî le hewrazî bo nîşîw
 Jêrdestî û ita'etî bêgane ta bî key
 Şerm e lebo me hinde bîjin bê nişan û nêw
 Mexmûnî her ma'amele mehkûmî her kesêk
 Şahan be mehwi ême debestî grêw grêw (1)
 Gurdanî Kurdekan be xwa rojî hîmmed e
 Dest deyne xenceran û piyawane bêyne nêw
 Her kes ke pîr tewawî heqî babî xoy newê
 Ew bêbeş e le Kurdi, derîken neyate nêw
 Bo çî man e mal û ser ke le ser serwerî neçê?
 Kurd nabî qet bîrîsî lezîndan û dar û çew
 Pê helgîrî bîgeynê ke şer bo me şayî ye
 Destêk gîrî dereng e cehêlane bîçne nêw
 Ew jîni bew zelalête bo çî e çaweken
 Bîmrî le rêy necatî weten bo be ner u mew
 Serçûnî text royîni serdarî pê dîve
 Xoşîme lew şehadetî şêxane nêw be nêw (2)

- (1) Mebest Peymana Sadabad, yanî; Peymana Îran û Tîrkiyê
 ya sala 1932 an e.
- (2) Mebest, şehîdbûna Şêx Seîd û hevalên wî ne.

Kwan şêre Kurdekan ke le tîrsîyan delerzi erz
 Kê bo le Şamê Şa bu Mîsrê bîbûwe xîdêw
 Azadi, serbexoyî, mîriw gewreyî
 Dawa bîken be zar û zîman û dîdan û lêw
 Ta key le baxî xelkî be zîzî û be mîlkeçî
 Xoş e le baxî ê'li çînîni henar û sêw
 Her mulletî le lawe heqî xoy be destewe
 Kurdi ke ser helêni delên bute ser bîzêw
 Bo wane herçî cîwane le cê dê lê jîn le mal
 Her şax û dax e bo me kurî reş kîçî dîzêw
 Her çî debê bela bîbê heq her delê Hesen
 Eme le rêy weten xemî derkîrdî û cînêw *

* Kurdîno, heta kengî emê lî bajaran wekî cînawîran bîn
 Em tîn û dîçîn tu kes xwedî lî me dernayê/ Xelk hemû lî
 bax û bajaran kêfxweş in/ Em jî bela wela mane lî deşt û
 çîyan / Ew ber bî asman de dîçîn, dî behran de seferan dî-
 kîn / Her erd e rûnîştîngehê me, zîkîr(werd) û şîv sîn'et e/
 Riya wan rîya kadîzan û rîya me kevîr û kuçîk / Cîyê wan
 text û bext in, û cîyên me kevîr û çîya ne / Mala me kon û
 qûtê me çortan û penêr / Qesr û semayên xelkê dîn bî zêr
 u zîv dagîrtî / Jîldînyayî, kezêbperîti û hati vîrvîrandîn (a-
 vêtîn) / Bê şûn û bê nişan û perîşan û muzderîbîn em/ Fîk-
 ra halê xwe bîkîn û bîgrîn bî halê xwe / Her beşerî û dîjîmî-
 natiya we bî xwe ye tê navê / Lewra hûn dîjîmînn lî gel hev
 û yekîtiya we tune / Berê rîya we bî carekî de jî hevraz dîgu-
 herîn ber bî jêr/Jêrdestî û îtaata jî biyanîyan re heta kengê/
 Dî her karî de mafê wî tê xwarîn û zulma herkesî lê dîbe/
 Şah jî bo mehfa me peymanan lî ser hev girê bî girê grêdî-
 dîn/Oehremanên Kurd bî xwedê roja hemetê ye/Dest bîdîn
 xenceran û bî mêrani werne nav / Herçî yê ku bî temamî

Roni ninin ka ev helbestên han kijan sale hatine nvisandin, lêbelê, wisa diyare ku dibe dî salên 1930 an de hatibe nvisandin, jî ber ku sala 1932 an , Îran û Tîrkiye peymanê dîji Kurdan imza kîrîne.

"Dî 23 yê kanûna paşî ya sala 1932 an de, li ser diyar kîrîna sînorê û bî hev re tefandîna tevgera eşîretên Kurdan ên li ser sînorê Îran û Tîrkiye, dî navbera van herdû welatan de peymanên taybetî hatin imza kirin."(19)

Hewceye ku ez eva han jî bêjîm, ku ev helbestên han carek dî jî jî bo vê yekê bî destûrî hatine belav kirin. Dî van dawîyan de diwana camêrê gîranbîha Seyful Qazadîm, Ehmedê Qazî pê re gehîşt (destê wî xweş be), kom bîke û bîrweşîne.

heqê bave xwe nede / Ew jî Kurdi bê par e, derêkî bîra neyê navê / Ger dî rîya canfîdayîyê de wê neyê dayîn, serî û mal jî bo çiyê me ye? / Kurd nabe qet bîrse jî zindanan û dar û çoyan / Rakî têbîgîhîjî ku şer jî bo me şayî ye Bî destê hev bîgîrî dereng e, cahîlane (xortane) bîçî nav/ Ve jîyana bî wî zelîlîye çî jî te re çave mîn/Bîra bîmrî dî rîya xelasiya weten de jî bo me nêr û mê (jîn û mêr) / Serçûna text meşek canfîdayî dîvê / Xweşîm wan şehadetên şêxan nav bî nav / Kawan şêrên Kurdan ku jî tîrsa wan erd dîlerîzî / Ki bû li Şamê şah bû li Mîsre Hîdîw / Azadî, serxweyî, desthilatdarî û mezinayî / Dawa bîkî bî zar zman û dîran û lêv / Ta kêngî, dî baxê xelkê de bî rezilî û stuxwarî/ Xweş e dî baxê malê de çînîna hînar û sêv / Her mîletî lî alîkî heqê xwe bî destxîstîye / Kurd ku serî hîlîne dîbên bûye îsyankar / Jî bo wan ne tîştê başî, çî cî, jîn û çî mal/ Jî bo me her çîya ne û kuren bêxer u keçên reşotankî ne/ Kî dîbe çî bîra bîbê, her Hesen heqîyê dîbê / Emê lî rîya weten xemrevandî û xeber in.

Dı wan wextan de helbestvanên dın ji bı helbestên welat-parêzî yen ku giyanê Kurdayetiyê han dane û lı hember giyanê siyaseta şovenisti ya Hukûmeta Pehlewi dengên xwe neburine, çok dananîne erdê û bı awayê cûr be cûrî bêzariyên xwe dane diyar kırım.

Kedkarên Kurd her çend dı riya tevgera rêxistinên siyasi de neyê ditın, lêbelê, dı her navçek Kurdistanê de ku firketibe destên wan, bê hesab kes jı jendırman kuştine û serêşiyar pek anîne.

Sala 1936 an lı muxtariya Golê Çumelan lı navça Şehr-wêran serokê qereqola jendırman dıçe qehwexanê. Qehwecî nan û xwarinê jı bo wi dırust dıke. Belê, bı bahana bahabûna nan û çayê, jendirmê bêşeref dıxwaze dest dirêji jına wi bıke. Qehweciyê hejar wek camêran lı hember radıbe û bı awaki xweşik serê wi jêdike û dıçe Mahabad teslim dıbe. Heta xıstına rejîma Pehlewi ew kes dı girtigehê de bû.

Lı navça Mameşan lı nêziki gundê Gırdebın du jendirmê, ku lı kerepolê dıgerın, êrişî du xortê Kurd ên hejar dıkın, ewan dıgrın û dıxwazın wan bıkın mıjara pêkenin û henekên xwe û pere jı wan bıstının. Dı destpekê de xort dest lı ber wan hılınayın. Dawiyê naçar dıbın, lı hemberi wan radıbın, tıvingên wan jı destên wan dıstının û herdûkan dıkujin û derbazi Kurdistanê Germin dıbın. Bûyerên wıha gelek bûn û wek ku van ji dıdan xuya kırım, Kurdan hê hevi û baweriyên xwe wenda nekırıbûn.

Dı salên 1934 û 1935 an de, mirovek xwe naskırî yê Kurd û rıspiyê eşireta Sosniyan Omer Hemesor, ku bı navê "Omer Paşa" dıhat naskırım, lı navça Serdeşt lı diji Eceman seri hıldıde. Zılm û zora jendırman, kerepûl xwarına memûrên hukûmetê bı bahana cıl û berg, bırina esker, bac, qeyit kırım nufûsê, nav nıvisandın jı bo eskeriyê û barê malıyet, wı-

sa lı mulletê kırıbûn ku ev kırınen han nema êdi dıhatın qebûl kırım.

Omerê muxtar êl û eşireta xwe lı gundê Qelereşa berhev kır û jendirmên wê mintiqê jiçek kır û got : 'Nabe ku Ecem derbazi vi muli çemê Kelwê bibe.' Omerê muxtar xwestiye, ku jerdırme neçin milên aliyê Sosniyan, Jı Sosniyan jı bo eskeriyê mirov neyên girtin, bac û xerac lı ser wan neyê zêde kırım, çekên wan jı wan neyên sitendın, dı warê wergirtına poşı, cıl û bergên Kurdan de azad bın. Hukûmeta Ecem van daxwazên biçûk lêbelê gıng qebûl nekıriye. Esker bırıne ser wan û Ecem şikiyane. Femandarê beşa topçıyan Heyder Elixan hatiye kuştın. Dı nav xelkê de lı ser kuştına serbazan bı cûre cûre gotın belav bûne. Yeki dıgot; "sed serbaz hatıne kuştın", yeki dın dıgot; "dused serbaz hatıne kuştın." Hêviya xwe dıgıhandıne 500 serbazan. Hınekan ji dıgotın; "Qır ketiye navê û çol jı kuştıyan tıji bûye." (20)

Hukûmet vê carê ji, her Kurdan dı dij de rakır û serihuldana Omerê muxtar şıkest, jı ber gıngiya wê hin ji, dı nav xelkê de behsa wê te kırım. (Bınêre; Çırokên Hesên Qızılci, Pêkeninên Geda)

AJARDANA TÊKOŞÎNA SİYASÎ DI NAVÇA MUKRİYAN DE

Dı salên nabena 1930 1937 an de, komeleke biçûk a siyasi dı navça Mukriyan de tê damezirandin. Bı şoreşa Agırî û Partiya Xoybûn re peywendi datine. Bı Kurdistanê Germîna re ji her bê peywendi namine. Pêşewa Qazî Muhemmedê Şehîd, Şex Mehmûdê Sırilawa, Qazî Kaka Hemey Boka û Mele Ehmedê Fewzî damezrênerên vê komelê bûn. Mamoste Mele Ehmedê Fewzî, yek jı wan ronakbiran bû ku

dı Şerê Cihanê yê Yekem de çavên wi vebûye, hişyar bûye, taliya tama netewayeti û bindesti ya Kurdên hejar tam kırıye, jı Sılemaniyê hatiye Mukriyan û dı ronikırın û hişyar kırına giyanê netewayeti de rolek wi ya bılınd hebûye. Mım-kun e yekem kes be, ku bı bir û baweriya Kurdayeti, xebat û têkoşinê dı Mukriyan de belav kırıbe. (21)

Armanca vê komelê ya esasi û heri giring, parastın û ber-pêş ve bırina zman û edeba Kurdi bûye. Kıtêb û rojnamên Kurdi, ku lı Kurdıstana Germin dıhatın belav kırıın, bıdest-xıstine û belav kırıne. Mele Ehmedê Fewzi grûbek tê gehan-diye, ku pıştı rojan helbestvan û nıviskarên bı nav û deng dı nav wan de derketine. (22)

Hukûmeta diktator a Rıza Şah, her çend dı İran de hemû bir û baweriyên azadixwazi xerıqandıbû û lı Kurdıstanê ji siyaseta Farıskırına Kurdan bı rêve dıbrı, lêbelê, qet bı tu awayi nedıkarı gırsên kedkarê xelkê bine çok û seri lı wan bıde tewandın. Ew sınorên ku bı destê emperyalizmê lı ser xeritê dı navbera İran, Tırkiye û Iraq de hatıbû kışandın û Kurdıstanê pê dabû perçe kırıın, qet tu cari jı aliyê xelkê Kurd ve nehat qebûlkırıın û bı resmi nehat nas kırıın. Hemû kedkarên Kurd vi sınorê han ê bı dest çebûyi dıdan bıne pi-yê xwe û peywendiya abori, kulturi û xızmayeti dı navbera vi mı lı mı lê dın ê Kurdıstanê de hatiye meşandın

Her çıqas hukûmetên şovenist û kevnepereşt nehiştine ge-lê Kurd dı nav welatê xwe de bı serbesti hatın û çûna xwe bıde domandın, lê Kurdan şev bı nivê şevê, dı çiya, dol û çemên welatê xwe de hatın û çûna xwe kırıne û pêwendiyên xwe yen maddi û manewi dane berdeyam kırıın.

Dıjminên gelê Kurd hatın û çûna xelkê a nav welatê wi bı "qaçaxi" daye bınav kırıın. Belê! "Qaçaxan" bı çûn û ha-tına xwe lı vi mı lı û wi mı lê dın ê Kurdıstanê ve, xew yê

van sînorên sunî danîne; Îran, Tîrkiye û Iraq heram kîrîne. Yê dest gîredayî qanûna sînor dî piyên xwe de perçiqandîne. "Qaçakçîyan", dî hatîna û çûna Kurdîstana Germin de tenê cîl û cêw tîştên din ên fîrotinê neanîne, belko bir û bawerîya Kurdîyetî û tekoşîna siyasetî jî anîne vî milê. Deng û behsên Kurdan jî bo dîroka Kurdî, xwendîna û nivîsandîna bî zmanê Kurdî, belavkirîna rojname û kovarên Kurdî û car-caran jî çapemeniyên Kurdan jî anîne Kustan (mebest; Kurdîstana Îranê ye, yanî zozan -N.M.).

"Oaçaxçî", ku jî aliyê din ê Kurdîstanê vedigerîyan; dî malan, çayxanan û mîzgeftan de, bûyera serihildana Şêx Mehmûdê nemûr, serihildana yekem a Barzan û behsên Kurdîyetiyê jî xelkê re anîne. Behsen cinayet û gunehkariyên Tîrkan jî xelkê re anîne, ku ka Tîrkan çawa Kurdan jî welatê wan dîr xistîne û seribûrîna dî nav wan de kîrîne. Dî riya wan "qeçexçîyan" de, peywendîya manewî û bî taybetî ya siyasetî jî dî navbera welatparezên Kurdîstana perçekirî de hatiye damezrandîna. Bî tesadufî nebû, ku dî wan salan de Hukûmeta Pehlewî sîxurên Îranê hemû komkîrîbûn û li Kurdîstanê belav kirîbûn. Xelkê jî wan gelekî nas dîkîr û weha dîgotîna: "Mîşk hatîna." Dî wan peywendî û anîna çapemeniyên Kurdî jî bo Mahabad de rolek Mirza Huseynê Zêrîngeran "Fîrohar" (leqeba wî ye-N.M.) a bîlind û bê hempa hebûye. Dî sala 1935 an de, cîvînek bî awakî dan û sîtendînek nehênî li ser bahsê, kar û barê siyasetî û deng û bahsên Îran û cihan, dî nav hînek ronakbîrên navçaya Mukrîyan de pêk hatiye.

"Dî salên 1934-35 an de, grûbek bî navê Mehemmedî, dî bî serokatîya merîvekî ku nave wî Mûhemmed Xetîw bû, dî Mahabad de hatiye damezrandîna. Dî cîvînên xwe de behsa siyaseta xwe kîrîne, kitêb, rojname û tîştên Kurdî peyde

kırine û xwendine. Pîraniya beşdarên vê grûbê kedkar û jî çîna bîndest a cîvakê bûn. Pîşt re 'Mûhemmed Xetiw' jî aliyê grûbek dîn de, ku dewlemend û jî çîna serdest a cîvakê bû hatiye kuştin." (23)

Dî salen nabena 1937 û 1939 an de Partiya Azadixwazê Kurdistanê Îran hat damezrandin. Her çend program û armanca vê partiyê bi nîvisandî nehatiye belav kirin, lêbelê, yekemin belavoka vê partiyê 'jî bo piştewaniya hatina Orduya Sor ya Sovyetê li Kurdistan û doza heqê Kurdan, jî bo doza rîzgari û serbixweyi ya Kurdistanê jî vê dîde xuya kirin, ku rexistinek wîha di bin serokatîya Ezîz Almanî yan Ezîz Zendî di Kurdistan de hebûye.'" (24)

Sala 1937 an, Hukûmeta Rîza Şah li gel Tûrkiyê, Iraq û Afganistan peymanê çepel a Sadabad grêda. Her çend armanca û mebesta bîngehin a wê peymanê gemar jî bo sinorê Sovyet û dijî Yekîtiya Sovyet bû, lêbelê, bêgoman mesela serbîrîna tevgera rîzgarîxwazî ya Kurd jî yekê jî armanca Peymana Sadabad bûye.

Benda heftan a vê peymanê bi eşkera dijîtiya wan dewletan li hemberî tevgera rîzgarîxwazî ya gelê Kurd nişan dîde. "Madde 1-7; her yek jî wan dewletên ku peymanê imza kirine li ser xwe wezîfe dîzanin, ku dor û berê sinorên xwe li hember bûyer û tevgerên taqîm û cîvakî yên grûbên çekdar, bergirî bê kirin li hember damezrandina hemû cûrê rexistin û teşkilatên din pêşgîrî bê kirin ku jî bo werankirina bînyatên mevcût an jî bo têkdana nîzam û ewlekariya welatên hevpeymanî yên din -ser sinor an dûrtir- jî bo roxandina hukûmetên mîlî yên din." (25)

Pîştî pêkhatina gemara Sadabad hukûmeta Îranê Kurdistanê xîste nav mêngênê û dest avêt girtina xelkê.

Li hemû navçên Kurdîstanê bi bahana girtina "qaçaxçî"

yan" mirovên hati naskiri yên camêr, serekeşir, xwedan mîlkû kesên bî şexsiyet dîhat girtin bî aliyê xwarê Îran de dîhat bîdûr xîstî û dî girtigehan de dîhat girtin. Dî wan êrişan de Hukûmeta Rîza Şah, hetta peyayên xwe ji paş de nedîda. Dî navça Piran de Merezê Muxtar û Seyid Hesen ê Qureyşî, ku çekên dewletê dî destê wan de bûn û pê talan jî Eceman dîbirin û Kurdan bî wan dîşelandin û dîkuştin, evan herduyan jî girt, Seyid Hesen şande Şîraz û Merezê Muxtar jî dî girtigeha Urmiyê de koça dawî kir.

Omerxanê Şîkaki, ku hemû wextan mirovê hukûmetê bû, heta roxandina Hukûmeta Pehlewî dî girtigeha Urmiyê de bû. Elî Axayê Hacı Êlxani, ku temami jiyana xwe dî bin xîzmeta hukûmeta Ecem de derbaz kiribû, bî dest girêdayî dî kuçên Mahabad de gerandin û birin avêtin girtigehê. "Xuya bû ku sebebê girtina Elî Axa mêrkuji bû."

Bî kurtî siyaseta hukûmeta şovenîst a Rîza Şah helandin û nehiştina Kurdan gav bî gav nêzik dîkir.

ŞERÊ CIHANÊ YÊ DUYEM Î ROXANDINA REJIMA PEHLEWÎ

Berî destpêka Şerê Cihanê yê Duyem î dî nav şer de, peywendiyek mezîn a aborî û kûlturî ya hukûmeta Îranê bî Almanya Hitler re hebû. Dî bazîrganiya derveyî Îran de, Almanya dî rêza yekem de bû. Muhendis û pîsporên Almanan ku mijûliya wan her karê sixurî bû, dî temami bîngehên sen'etên Îran de destê wan hebû. Dî Îranê de propagandên berfireh jî bo Almanan dîhat kirin. Sala 1939 an Şerê Cihanê yê Duyem dî Avrûpa de saz bû. Dî destpêkê de hêviyek Hukûmeta Rîza Şah a gelek mezîn bî bîserketina Hitler he-

bû. Propagandan ji bo wi dîkr û dîgot; Hitler bînesasi Aryan e û navê wi ji "Heyder" e.

Bî sazûna şer re hukûmeta Îranê tûnd û tûjitiya xwe hîn kurtir kir. Jendîrman belavokên hukûmetê dî gundan de dîgerand û dî belavokan de dîhat nîvisandin ku kesê behsa şerê Avrûpa bike tê ceza kîrîn. Xelk bî hîs û pîsan ketibûn, behsa şer dîkîrîn û dî asuwayê şerê cihanê de roxandina rejîma dîktator û Pehlewî dîdîtin.

Hatîna Ordîya Sor û rîzgariya gelê Kurd a meha Îlona sala 1941 an : Dî rojek tav û havînê de çend firokên Sovyetî, dî sinorên Îran re derbas bûn, dî asîmanê hişîn û sayî yê Kurdistanê re derketin û yekemîn car belavokên azadiyê bî zmanê Kurdî û Tirkî dî welat de belav kîrîn. Pîştî belav bûna van belavokan, Ordîya Şahînşahi, ku dî navbera 20 salî de wextê xwe bî lêdan û kuştîna xelkê derbaz kîribû û dî şêlandî û rûtkîrîna xelkê de mêraniya xwe perwerde kîribû(!) Çekên xwe avêt, bî ser û bin bû û nema.

Hejarê helbestvan lî ser bûyera hatîna wan firokan wîha dîbêje :

" Çî firoke mucessemeyî şadî — Kê tê da bû? Fîrîşteyî azadî

Be bîlaw kîrdîni du per agahî — Bu belaw erteşî Şahînşahi

Şa ke şêr bû le rawî mîskîni da — Dim ke mîşke le jêr Stalîn da" (26) *

* Çî firoke (teyare) sembola şadîyê — Ki tê de bû? Melekê azadiyê

Bî belavkîrîna du pel belavok — Bela wela bû ordîya Şahînşahi

Şah ku şer bû dî neçîra rebenan de — Mîn dît ku mîşk e dî bin Stalîn de

Rutbe bilindên Ordîya Şahinşahi, ku singên wan bî madye û nişanan ve hatibû tije kîrîn, vê carê cilên jûnên ciwan li xwe dîkîrîn û Kurdîstana birçî û paşdemayî dî ci de berdîdan û bî rev ber bî Tehranê ve dîcûn.

Berî Ordîya Sor bê Îranê, eskerê Îran li Tebrîz û li navçaya Culfayê, li dijî Culfaya Sovyet manevra dîkîrîn û guya jî bo piştewaniya Almanan bergiriya xwe amade dîkîrîn. Rojê fermandarê eskerê Îran diçe Tebrîz û derdikeve ba Şabextî, ku fermandarê hemû eskerên şimalê rojava bû.

Şabextî jî fermandar dîrse :

— Manewiyata esker çawa ye?

— Qurban, gelek xerab e. Eskerê Sovyetî jî aliyê me de tê ditîn. Trê û kamyon her di hatin û çûne de ne, xwarin, çek û pêwîstiyên wan bîcî tînin, eskerên me jî di wan çiyayên bilind de roj hene ku ava vexwarinê jî bî destê wan nakeve.

Şabextî hêrs dibê, lê dîzîvîrê û dibêje :

— Xwe bêdeng bike, ev axaftinê han çine? Yê me Şah û Şahname me heye, yê wan çiyê wan heye? Yê wan çiyê wan heye?

Ew eskerên xwedî "Şah û Şahname" bûn, bî dîtina firokên dijîmîn bîzîdan û eskerên Sovyetî wan belav kirin û tîştê li ser tîştêki nema.

Wisa lê hat, evser û serbazên ordîya Şahinşahi rutbên li ser milên xwe jê dîkîrîn û tîvingên birnî bî nanekî diguherandin û jî bo hewandina xwe li kunên (qulên) mişkan digeriyan. Zarokên gelê Kurd bî mîr û bî merxasî, ketî hemû şûnwarên Kurdîstan, dest danin ser çekên, warên eskerî kirin destê xwe û Kurdîstan jî esker, jendîrme û memûrên Hukûmeta reşetariya Rîza Şah paqî kirin.

Ordîya Sor a Sovyetî ya vî azadiya han jî Kurdîstan re

ani, her wîha jî bo têkşikandina faşizmê dî welatê Avrûpa ya rojhilat de jî çû û wan welatan jî bin pençên derebegî, diktatori û faşizmê rîzgar kîr. Her jî ber vê, lî ser raya rejîma Îran a gemar û tîrsa mîrovên bî sal ên Kurd ku dî Şerê Yekem yê Cihanê de jî destê Qeyserê Rûs nerehet bûn; gîrsên kedkarên Kurdistan navê jendîrmê Rusya danibûn "Melayeketî Çavsor" (Fîrîşteyî Azadî-Melekên Azadîye -N.M.), "12 Suwarên xeybê". Hejar dî helbestek xwe de weha dibêje :

"Bîst salan le jêr çengalî Ecem
Nalandîn be sed derd û hemû xem
Kiwi bextman way girtibû tem
Rûs necatî dam bû be fîrîstem
Bijî Supayî Sor xoş bê çekçû das
Le jêr îstîbîdad Kurdi kîrd xelas." *

Bî rasti Kurd rîzgar bû. Jî Kurdan re xeberek hat. Zîncîrê koletiyê bîqetîne. Hew? azadîyê hîlkêşa û zend û bend jî bo têkoşîna xwe da jor.

DI KURDISTAN DE DU BÛYERÊN CUDÂ

Dî van deman de ku rejîma Rîza Şah hat roxandîn, dî Kurdistan de jî ber hatîna Ordîya Sor azadî hatibû hîlkîrîn, du bûyerên cuda-cuda bî hev re dî cîvaka Kurdewarî de serê

* Bîst salan dî bin pençê Ecem de
Em nalîyan bî sed derd û xem
Çiyaye bextê me girtibû dûman û mij
Rûs mîn xelas kîr bû melekê mîn
Bijî Ordîya Sor, xweş bî çakûç û das
Jî ber zordestiyê Kurdan kîr xelas

xwe hilda.

A yekem; xeslet û kîrînen eşîretan û şêlandin û zılma derbegayeti. Ew kesên derebeg û xwedan mîlk, ku di dema dîktatoriya Pehlewî de wek kûsîyan xwe kêşa bûn qalîkên xwe û sitû li ber jendurman xwar kiribûn, xwe çekdar kîrîn û dest avêtin şêlandin, talan û şeran, devê xwe xistî nava devên hev.

Lî navça Urmîyê Zêroyê Herkî, li Şîno Hemzeyê Sîware, li Lacan Resulê Xerapey û hînek axayên din, mal û terşên Eceman talan dîkîrîn û bîbûne sebebê vê, ku rojnamên Tehran nivê Kurdan rebîr û talanker dîdan xuya kîrîn.

Lî navça Piranan, Piran çûn ser Seydayan û gundê Qelati Mutawê talan kîrîn û çend kesan jî wan kuştî. Mangor jî bo heyfa Seydayan, esker bîrîn ser Piranan û li ser tehdida Rûsan bî ser hev de belav bûn. Dêbukrî, Şamat û Şerwêran li dijî hev rabûn û jî hev kuştî. Mangor dihatî ser Mahabad û dixwestî talanan bîkî. Lî navça Bareh, Heme Reşîtxan li ser handana Îngîlîzan dest avêt alozî derêxistinê, Şehrê Baneyê şewîrand û Seqîzê jî talan kir. Bî kurtî serekeşîret û derebegên Kurd di şûna jî wî wextê xweş û musaitîstîfade bîkî û jî bo rîzgari û serxwebûnê têkoşî, rojên derbasbûyî bî bîra xwe binî û dersek jê werbigîrî, ketî dijî hev û jî hev kuştî û talanan kîrîn û hev û du xwarî.

Bûyera duyem jî eva han bû; tevgera rewşenbîrên Kurd û burjuvazîyê biçûk ê bajêr, jî bo pêkanîna rêxistinêk siyasî û bîdestxistinê mafê siyasî, netewayeti û rîzgariya gelê Kurd.

Hînek helbestvan û nivîskaran dest avêtî nivîsandîna helbestên welatparezî û handana xelkê jî bo têkoşînê.

Di wan helbestan de rexne li axa û serekeşîretan dîgirtî, zîlm û zora rejîma Pehlewî bî bir dîarin, şîret û loman li wan dîkîrî. Hînek jî melan jî di wî wari de rolên girîng lîs-

tın.

Lı ba van herdu bûyeran, bûyerek dın ji hebû ku dı ronikırına bir û baweriya xelkê de tesirek wê ya mezin hebû. Pışti roxandina rejuma Şah û paqikırına Kurdistan jı esker û jendirmên İranê, dı vi ml û mlên dın ê sînorê Kurdistanê de ji bend û asteng neman, riya jı bo çûn û hatina herdu beşên Kurdistanê hat vekırın. Dı navbera Germin û Kustan (mebest; Kurdistanê Iraq û ya İran e -N.M.) de hatın û çuyin dest pê kır. Tacır û dukandarên Kurdistanê İran jı bo anina tışt-muştan dıçûne Hewlêr, Silemaniyê, Kerkûk, Koyê û heta riya xwe bı Bexdayê ji dıxıstın. Bırayên Kurdistanê Germin bı serbesti lı bajarên Banê, Mahabad, Saqız, Boka, Şîno, Nexede, Urmê, Xanê û Serdeşt dıgeriyan, mır û malan dıkırin û tışt-muştên xwe dıfırotın. Jı bılı peywendiya abori, peywendiya manewi, kulturi û guhertina bir û bawariyê dı nav xelkê de belav û germ dıbû. Kıtêb, rojname û kovarên Kurdi jı Kurdistanê Germin dıhatın û her dı hewa de jı dest hev dıhat revandın, mırovên siyasi û têkoşerên wi aliyê dıhatın vi mılı, lı gel rewşenbirên navça Mukriyan peywendı datanin.

SEFERA KURDAN BO YEKÎTIYA SOVYET

Dı wê wextê de, jı bo ku bêserûberiya dı Kurdistanê de seri hılda bûn, Rûsan hınek serekeşîret û mırovên gıregır ên Kurdan bangi Bakuyê kırın. Dı sefera yekem de yê bang lı wan hatıbu kırın evên jêrinun :

Qazi Muhemmed, Hacı Babe Şêx, Eli Axayê Debokri (Emir Eshed), Omerê Kurê Eli Axa, Mecitxanê Qerewêrani, Ebdullayê Mehmûd Axa, Reşid Begê Herki, Tahayê Herki,

Zero Beg, Hesenê Medewî, Hesen Telo, Musaxanê Zerza, Qerene Axayê Mameş, Kak Hemzeyê Neloz, Poşoyê Kurê Seyid Taha.

Her çend ev mêvanên han jî aliyê karbidestên Komara Azerbeycana Sovyet bî germin hatin pêrgi kîrîn û dî warê yekiti, xebat û gihîştina armanca netewayeti ya Kurd de bahs û guftugo (muzakere) bî wan re hatin kîrîn, lêbelê, dî rastiya xwe de guherandinek wisa bî ser rewş û kîrînên eşayiri de neani. Qerene Axayê Mameş heta mîr (pişt re jî kur û qebila wi) destên xwe jî xîzmeta Eceman berneda û rewşa xwe ya dîji tevgera rîzgarixwazi ya Kurd neguherand. Eli Axayê Hacı Êlxani û kurên wi dî şûna beşdarbûna xîzmeta Kurd de, xîzmeta Hukûmeta Tehranê bijartî. Ebdullah Axayê Mehmûd Axa, bî awaki resmi bû bermayixwarê Hukûmeta Tehran û lî dîji tevgera Kurd sekî. Hukûmeta Îran, ku dî Kurdistanê de desthilatîyek wê nema bû, vê carê jî ketibû dî riya Kurdên nokerên xwe re ciyê piyên xwe dî Kurdistan de bîke. Eli Axayê Hacı Êlxani kîre berpirsiyarê bajarê Mahabad. Lêbelê, hîşyariya gîrsên gel û dijîtiya eşîretan rê neda peyaye hukûmeta Tehran lî ser xelkê hakîm be. Eli Axa jî berpirsiyariyê hat xistin, kar û barê bajêr kete destê xelkê.

DAMEZIRANÊNA KOMELA JE-KAF (K.J.K.)*

Dî bin wan hoy û mercên wisa de, ku desthilat jî berî gelek salan bî vîr de jî bal Hukûmeta Tehran lî Kurdistan hatibû danin eskerên Rûs û Îngilîz hatibûn nav Îran û Kurdistan jî dî wê rewşê de bûbû du beş û her beşek ketibû bin desthila-

* Komela Jiyanneweyê Kurdistan

ta ordiya yekeki jî wan herdu dewletan. Xwarê Kurdistan, jî Seqîz heta Kırmanşan Ordîya İngîlîz tê de bû, esker û desthilata Îranê jî tê de mabû û rîya têkoşin, bîzav û xebata siyasî li ser Kurdan dabûne girtin. Eskerên İngîlîz bi tevayî piştgiya desthilata Îran dikir. Şimal û nawendê Kurdistan ketibû ber beşa Sovyet û rewşa têkoşina siyasî û rîzgari jî bo Kurdan pêk hatibû.

"Tevgera netewî ya Kurd dest pê kir. Ew cîyên ku eskerên İngîlîz tê de bûn, di wan navçan de desthilata İngîlîz alîkariya Hukûmeta Îranê dikir. Rîya têkoşina kedkaran digirt û bi hemû awayî tevgerên demokratîk jî holê radikir. Di muntiqên şimal de, ku Ordîya Sor tê de bû, girsên gel dest bi tevgera demokratîk kirin. Eskerên Sovyetî di wan navçan de dest nedîda kar û barên hundurî welat, lêbelê, rê jî nedîda, ku Hukûmeta Îran tevgera xelkê jî holê ji rake. Her wek ku Stalîn gotiye : "Bi tevayî mafê netewan a desthilatî heye jî bo rêvebirina jiyana xwe bi xwe. Ew xwedan mafên ku li gora daxwaza xwe kar û barên xwe damezrînin." (27)

Di meha Îlona sala 1942 an de, rewşenbîr û burjuvaziyên biçûk ên Mahabadê Komela Je-Kaf (Komela Jiyaneweyê Kurd) damezrandin. Di damezrandina Komela Je-Kaf de rolek Mir Hacı nûnerê Partiya Hiwa jî Kurdistanê Germin a girîng hebûye. Ew kesên ku damezrînerên Komela Je-Kaf hatine nasî kirin evên hînin : Huseynê Zêrengeran (Firoher), Ebdurrehmanê Zebîhî, Sîddîqê Heyderî, Qasîmê Qadîrî, Ebdurrehmanê Îmâmî, Elî Mehmûd, Ebdulqadîrê Muderrîsî, Mehemedê Nanewazade, Mele Ebdullayê Dawudî, Necmeddînê Tewhîdî, Mehemmedê Eshabî, Mehemmedê Yahu, Ebdurrehmanê Keyanî.

Komela Je-Kaf, her çened xwediyê destûr û proqramek

roni, rêk û pêk û zanisti nebû, lêbelê, jî ber ku lî ser bîngeha rîzgariya welatparezi û netewayeti hatibû damezirandin û her wiha jî ber sebebê bî awaki têkoşani û xebat kîrînê dî karê gelek bî lez dî nav kûraya cîvaka Kurdevarî ya tiyê (ti bûyi) azadiyê de berfireh bibe û pêşengiyê jê re bike.

Kesê ku dîxwest bibe endamê komelê, destmêj pê dîdan girtin û dîbîrîn odek an ciyek bî tenha. Ew kes gava ku çavên wî bî Qur'ana pîroz, ala sê rengin a Kurdistanê û şûrê rût dîket saw pê dîgirt û bî bir û baweriyek berz û giyanek pak û dîlsozi sond dîxwar û bî hemû hêz û mecala xwe ve dî wê riyê de têdikoşa. Sîr û nehênîyên komelê dîparast. Dî teşkilatên komelê de, tenê sê kesan hev nas dîkîrin. Dî berfirehbûna komelê de rolek feqî û melan a gîrîng hebû.

Komela Je-Kaf gîyenê netewayeti dî bir, huş û dilê xelkê de dîcoland û bî hêz dîkîr. Helbestvan û nivîskarên Kurd bî hemû awayî dînvîsandin û bî helbestên millî xelkê jî bo yekîti u têkoşîna han dîdan, nebûna desthilatdari û dest-dirêjiya jendîrman û hukûmeta Tehranê bî bîra xelkê dîanîn, zanebûna xelkê zêde dîkîrin û pêş de dîbîrîn.

Dî demek kurt de, Komela Je-Kaf jî sînor derbas bû û dî Kurdistanê Germin de liqeq damezirand. Lî Sîlemanîyê liqê komelê bî awaki lez ciyê xwe girt û berfireh bû, cîwan û rewşenbîr dîbûne endamê komelê. Liqê komelê yê Kîrmanşan dest avête têkoşînê û dî navçê xwarê yê Kurdistanê de pêşengiyê dîkîr.

Têkoşîna Komela Je-Kaf tenê dî Kurdistanê Îranê de nebû, armanc û daxwaza komelê ku jî bo xwe dabû diyar kîrîn, pêwîstî bî reh avêtin û belav bûna çiq û şaxan hebû. Komela Je-Kaf dî hejmara yekemîn a Kovara Nîştîman de, armanca xwe bî vî awayî dabû diyar kîrîn : "Komela Je-Kaf, bî hemû hêzên xwe ve têdikoşe ta zincîrê nî-

rê koletî û bîndestiyê jî stuyê netewa Kurd rake Kurdistan iro ya perçe kirî Kurdistanek mezin û rêk û pêk pêkbine, ku her Kurdek bî serbestî tê de bîji." (28)

Eşkeraye ku jî bo pêkanîna armancek wîha berz û pîroz, hewce bû lî gel beşên din ên Kurdistanê û lî gel têkoşerên Kurd ên dî hemû perçên Kurdistanê yê din de peywendî bê danin. Rê, tektîk û stratejîya xebatê, têkoşîn û hevkarîyê bîhata diyar kîrîn. Jî bo vê armancê meha heftan a sala 1944 an lî Çiyayê Dalenper, nûnerên tevgera Kurdên herse beşên Kurdistanê dîcivîm. Dî vê cîvinê de Qazî Mela Wehab jî aliyê Kurdên Tîrkiyê de, Şêx Ebdullahê Zînoyê jî aliyê Kurdîstana Îraqê de û Qasîmê Qedîrî jî aliyê Komela Je-Kaf de beşdarî dîke. Dî wê cîvinê de peymanek tê gîrêdan, ku bî navê Peymana Sê Sînor tê binav kîrîn û naskîrîn. Lî gora vê peymanê, Kurd dê bî gîyanî û bî maldarî, (maddî û manewî) yarmetîya hev û du bîkîm." (29)

Lî ser vê peyman û cîvinê Hesên Arfa, serokê yekemîn ê Konseya Eskerê Îran weha dînvîse : "Dî cîvîna perpirsiyarên Kurdên Îran, Îraq, Tîrkiyê û Sûriyê de, lî wî warê ku sînorê sê welatan dîgîhîjne hev, jî bo pêkanîna Kurdistanek mezin bîrîyar gîrtîm, ev cîvin bî navê Peymana Sê Sînor tê naskîrîn." (30)

Derveyî vê dî wextê şerê Barzan de, Komela Je-Kaf bî Mele Mustefa Barzanî re peywendî datîne û dî namekê de pîştî pîrozbahî û eşkera kîrîna pîştewaniyê, van pîrsiyarên han jî Mele Mustefa dîke :

"Armanca şoreşa we çîye? Hûn daxwaza azadiya Kurdîstana Îraq dîkîm û an azadiya Kurdîstana mezin hemû û zîmnên zenna Kurdîstana Tîrkiyê jî?

4) Rewşa we dîjî siyaseta ecnebi dî Îraq de çîye? Eger

rojên bên hûn jî aliyê van siyasetan bên tehdit kîrîn an îk-
na kîrîn, dê hûn şoreşê bîdîn sekînandin an dê hûn xwe bî
xwe bîdomîn?

5) Nêrîna me ewe, ku şoreşa we ya muqeddes şîklek ge-
lemperi bigre, yanî; hûn daxwaza azad kîrîna hemû Kurdîs-
tanê bikin û jî bo vê jî hewceye hemû Kurdên cihanê yê
hîşyar, alîkariyê jî we re bikin. Û dî bî seroktiya we de es-
kerek Kurdi ku jî hemû Kurdan pêkhati bê tenzîm kîrîn. Jî
bo vê jî, hewceye jî bo amade kîrîna hazîriya pêkanîna kong-
rê, dî hali hazîr de, jî heelîntî îstîşara we u heyeta îstîşare ya
me ve pêk bê, jî bo vê kongrê ci û wext kîş bibe, çî lî erda
Iraq û çî jî lî erda Kurdîstana Îranê. Dî vê kongrê de hemû
kesên ku xwe Kurd dîzanî bî awakî eşkera millî bîn hel-
bijartî û jî aliyê me tevan de bê îmtîza kîrîn û dî vê kongrê
de nîzama eskerî ya Kurd bê danîn, wezîfên hemû aliyên
şoreşa millî bîn tayîn kîrîn.

6) Pêwîste hûn rewşa partiya xwe lî gel rewşa dijîmî û
rewşa eşayîrên Kurdên Iraq lî hemberê we jî me re bî awakî
berfîreh bî weqt bîdîn xuya kîrîn.

7) Jî bo azadbûna Kurdan, bêgoman hewceye siyasetek
yek jî dewletên mezî lî gel me be, bî raya me ev dewleta
han dewleta Sovyetê ye. Raya we dî vî wî de çîye? Jî ber
ku, nabe em heta hetayî bê teref bîmîn lî hember hemu
dewletan.

8) Jî tevan giringtir pêwîste bî awakî zûtîrî dî xusûsa
Îngilîzan de hûn nêrînên xwe jî me re bîdîn diyar kîrîn, ka
raya Îngilîzan lî hemberî şoreşa we û goft û goyên wan lî
gel we çîne? Jî ber ku, em dîzanî ne mumkûne ku Îngilîz
lî hember vê şoreşê bê eleqe bîmîn.

9) Hûn mîrovekî mezî î azadîperestî, qet nabe bes jî jî
bo eşîreta xwe dijîtiya zîlmê bikin -Kurdên Îranê bî gîya-

na bîratiya Kurditiyê gelek hez dîkîn ku hûn bî serkevîn
bî çî awayî dibe bîra bîbe- û amadeye jî bo yarmetiya we,
lî gora destdana rewşa siyaseta welatê me. Ê ev pîrsên han
ku em dîkîn, armanca me eve, ku temîna yarmetiyek gelek
mezin jî we re bîkîn û herêketê we bîkîn herêketek millî,
gelemperî ta ku dî tarîxê de ev îftixariya han jî bo we bê
tescîl kîrîn. Jî alîyê heelîntî Şurayî A-X' *, **

*"Bwa'sî sewreyî êwe çîye? Aya îdiayî azadî Kurdistanî
Iraq deken weya xwud azadî hemû Kurdistanî gêtî we zîm-
men Kurdistanî Tîrkîya?

4) Mewqufî êwe beramber siyaseta ecnebi le Iraq da çîye
we eger hatû le teref em siyaseta tehdîd weyaxut eqna kîrîn
sewre rawestênî weyaxud dewam dîkîn?

5) Rayî ême eweye ke sewreyî muqeddesî êwe nawêkî u-
mûmî werbigrê yanî îdiayî azad kîrdîni hemû Kurdistan bî-
ken we bî eme debê hemû Kurdî gêtî be mîşûre, te'awîntan
le gel bîka. 'We jêr qiyedeyî ewe leşkerekî Kurdî le hemû
Kurdî getî tenzîm bîkrê. Bo emeş debê amadekî bo hazîr-
bûn le eqdî mutemerek le halî hazîr le êwe we heelîntî îstî-
şare êwe heyetî îstîşareyî ême tenzîm bîkrê we cîge û zaman
teyîn bîkrê bo em mutemere çî lî erdî Iraq çî le erdî Kurdis-
tanî İran lem mutemerê da hemû mutalibî Kurd be şeklî be-
cankî millî te'yîn dîkrê we le teref hemû man îmza dekrê we
lem mutemere da nîzamî eskerî Kurd teyîn dekrê wacîbatî
hemû layeke le sewreyî millî teyîn dekrê.

6) Pêwîste mewqufî hîzîbî xotan le gel mewqufî hîzîbî dij-
mîn bo man mufesselen û be weqît teyîn bîfermo le gel
mewqufî eşairî Kurdî Iraq beramber be êwe.

7) Bo azadbûnî Kurd teb'en debê siyasetiyeke le duwelî
mu'ezzeme le gel man bê, be rayî ême em dewlete dewletî
Şurewî ye. Rayî êwe bem xususewe çîye? Çünke nabe ele-

Gelek mîxabin belgên nîvisandi yê Komela Je-Kaf dî dest de nînin. Lêbelê, dî wan daxwazen ku Komelê daye Wezirê Rawejekêrî (istîşarê-şewr) yê Hukumeta Tehranê Xelî-tta ciyekî armanc û programa Komela Je-Kaf jî bo me ronî dibe. Bî kurtî daxwaz bî vî awayî ne:

" 1) Jî aliyê hukûmeta Îranê zmanê Kurdi bî resmî bê nas-kırın, jî bo navçên Kurdistanê, ku hejmara danîştîwanên wê jî 3 milyonan zêdetirê.

2) Zmanê Kurdi bibe zmanê xwendin, rêvebirî û dadgehi

hiyad bin le gel hemû dewletan.

8) Le hemûyî muhimtir pêwîste be sureteki muste'ecel îstîhadi xwutan beyan bîken be xusûsî rayî Îngîlîz beramber be sewreyî êwe we guft û goyan le gel êwe çiye? Çûnke ême ezanîn be te'aliq nabe Îngîlîz lem sewreye da bê dexl be.

9) Êwe zeimekî azadperest ın, hiç nebê mukafeheyî zulm eken bo eşîretî xotan -we Kurdi Îran be ruhi bîrayetî Kurdayetî zor îstîyaqî heye bo mewafiqbûnî ewe bî herçî new'i-yek be- we amadeye bo yarmetî êwe be goreyî musamaheyî zurufî siyaseta memleketman we ke em sualane eken meqsud man ewe ye, ke temînî yarmetiyekî zor gewre bo êwe bîken we hereketî êwe bîkeyne hereketî millî, umûmî ta ku le tarîx da em fexre bo êwe tescîl bîkre. le layen - heelîntî Şuray A-X"

** Vê nama han bî çî awayî hatiye nîvisandin, bî bêdest lêdan mîn lî vîr pêşkêş kîrîye, jî bîlî çend rêzên serî ku ew jî ez tê negihîştîm, jî ber ku baş nedîhat xwendin û tenê pî-rozbahî bûn.

Şiweya nîvisandin û naveroka namê, ku dî radêya xwendewarî û Kurdizaniyê de nîvisana namek dîde nîşandan.

d1 Kurdistan de.

3) Memûrên Kurdistanê hemû Kurd bîn.

4) Ew bacên (vergi-zekat) d1 Kurdistan de tîn berhev kîrîn, dîvê l1 Kurdistan j1 bo durust kîrîna nexweşxane, dibistan û avakîrîna Kurdistan bîn bîkar anîn ne j1 bo xemlandîna Tehran.

5) D1 parlamentoyê de behsa van daxwazan bê kîrîn û qa-nûnek d1 derheqê vê de bê derexistin, j1 bo ku Kurd dîre-het bîn.

6) Ev daxwazên me yê destpêkê ne. Lêbelê, Komela me Je-Kaf baweriyek wê ya tevayî l1 ser wê heye, ku tayîn kîrîna qedera xwe b1 destê xwe, mafek tebiî ye j1 bo hemû neteweyan. J1 ber vê pêwîste dawîya xelas bûna Şerê Ci-hanê yê Duyem j1 aliyê we de muzakere bê kîrîn. Ê qet şîka me tê de nîne ku Kurdan, rojên xwe yê bîn b1 destê xwe de bernedane.

7) Komele van daxwazên xwe belav dîke û dîde zanîn ku neteweyê Kurd ku çarenvîsa xwe b1 hukûmeta Îranê re girêdabû, vê carê Îranê wek ciranek baş û b1 qedr dê nas-bike." (31)

Kelîma "hehlnti" ku d1 du ciyan de hatiye, xuya nîne ka çi-ye. Mumkûn e ku rûmuzek xwedî be, lê ger ku rûmuz j1 bî-be, xuya nîne Mele Mustefa tê gihîştîbe, j1 ber ku îmza j1 ve-kîrî nîne û nayê xwendin. "Şarî A-X" kîfş nîne çiye. D1 nîvîsandîna kelîme û zarava Kurdistanê Germin û hînek caran j1 ya Kurdistanê Îranê tê de heye. B1 tevayî dîde xuya kîrîn ku name j1 aliyê Kurdistanê Îranê hatiye nîvîsandin. Tîştêk ditir d1 ve namê de dîkeve ber çavan, l1 ser siyasetê Komelê d1 Kurdistan de û d1 Kurdistanê de bûyîna şoreşekê de, her b1 vî awayî d1 dîjî Îngîlîzan de pakdana Sovyet e-Nî-viskar.

Wek dı van daxwazan de ji derdikeve, Komela Je-Kaf mesela tayin kırım qedera xwe bı destê xwe wek stratejiya xwe ye diyar kırım û behs kırına vê meselê hıştiye jı bo dawiya Şerê Cihanê yê Duyem. Bı wan hêviyên ku dawiya şer bı têkçûna dêwa faşizmê, gelên bîndest azad bın û gelê Kurd ji çarenvîsa xwe bı destê xwe deyne. Komela Je-Kaf, van daxwazên xwe wek taktik jı bo qonaxa destpêka şer aniye holê.

MAQBUZÊN QEND Ê ŞEKİR

Komela Je-Kaf, bı aktîfî bir û baweriya Kurdayeti û giyanawelatpareziyê dı Kurdistan de belav dıkr û jı bo yekitiya xebatê bang lı komên xelkê dıkr.

Serekeşîret û derebegên Kurd ji pehin, şeqam û beihîrîramiyên jendırman, girtigeha Qesra Qacar û jêrdesti jı bira wan çûbû û bı dızı lı gel kesên Hukûmeta Îranê, ku hin dı Azerbeycan û Sinê de mabûn, peywendi datamin û carek dın amadeyiya xwe jı bo nokeriya Hukûmeta Îranê radıgıhandın. Rejîma Îranê ku jı kevin de cısn û rûçikê derebegên Kurd dınasi, biryar da ku bı makbûz qend û şekır bıde Kurdistan. Lêbelê, ew qend û şekırê ku guya hewce bû bıdaya xelkê Kurdistanê, dıda xwedan mılkan. Derebeg û kesên xwedî mülk ên Kurd jı bo sitandina qend û şekır, jı bo xwe kırîbûn wek wezîfeki, ku navên çiya, dol, çem û ciyên xalî yên Kurdistanê wek navên avayî û gund dıdan nıvisandın, nufûsên mırî û zındiyên feqîr û hejarên gundiyan berhev dıkrın û pê mekbûzan dıstendın.

Hukûmeta Tehranê, baş dızanî ku ev gund û avayiyên han lı Kurdistanê nın û hejmara xelkê Kurdistan hunde nîne, lêbelê, dıxwest wan bı qend û şekıran bixenîqîne û bı xwe ve grêbde.

Helbestvan û nviskarên welatparez ku pîraniya wan li der û dora Komela Je-Kaf kom bûbûn, daxwaz û kîrînên derebeg û serekeşîretên Kurdan îfşa û ruswa dîkîrîn.

Helbestên Bayiz û yê Bapirê Hejar dî vi wari de heya jî derebegan re nehiştibûn.

Dî nav ronahiyê de rakeve Fani, ku bî xwe jî jî eşîra Pîşder bû, dî bestek helbesta xwe de wîha dîbejê :

"Qîseykîm dê te ser zari delêm bîlêm û nawêrîm

Le basî xan û reftari delêm bîlêm û nawêrîm." *

Evê deste helbestê jî Komelê re şandibû jî bo ku dî Nîştîman de çap bike. Dî piştî van bûyeran de helbestvanê mezîn ê Kurd Hêmin dest pêkirîye jî bo piştewaniya Komelê bî awaki eşkera gotîye :

Heçî ke bête ser zarîm Emîn delêm û bê bakîm

Eger çî bêkes û zarîm Emîn delêm û bê bakîm

Ewey axa ye bê kar e Cebûn û qels û lasar e

Dîzî w rêgirtîni kar e Emîn delêm û bê bakîm

Ewende gêj û bê hûşîn Heya namûsî defroşîn

Le bo azadî nakoşîn Emîn delêm û bê bakîm

Xudayî axawetan qende le bo qendîn hemû bende

Be hâlî wan dekîm xende Emîn delêm û bê bakîm

Eweney êste serdar in Cefa cûn û stemkar in

Xulamî pûl û dinar in Emîn delêm û bê bakîm

Be şew to roj deken tekbr Çî mulkeki bîken dagir

Çî damawek bîken yexsir Emîn delêm û bê bakîm

Le ber zulm û cefay wane Weten yekpare wêrane

Hezar xwuzgem be bigane Emîn delêm û bê bakîm

Le şerm û şûreyî mîrdîm Be xom mîngêr bîlêm Kurd in

* "Gotînek tê ser devê mîngê dîkîm bêjîm newêrîm

Lî ser xan û kîrînên wî dîkîm bêjîm newêrîm

Ke axa abroyi bîrdîm Emin delêm û bê bakim *
Dî kovara Nîştîman organa Komela Je-Kaf de, beste helbes-
tek dîn belav bûye ku gelek bî eşkera derebegan ruswa kî-
riye.

"Mîlletek hen le nêw me eşîret
Xo be xo şêr le xeyre bê xîret
Her ke Turki gotî : "çekî dalî"
Kune mîşkê le wan niye xalî **

Kîfşê xwedan mîlkên wîsa jî hebûne, ku bûbûne endamê

* Her çiyê be ser zarê min / Ewê dîbêjîm û natîrsîm/
Heke bêkes û bî zarîn bîm jî / E wê dîbêjîm natîrsîm / E
wê axa ye bê kar e / Tîrsunek, qels û serserî ye / Dîzî û
rêbîrî kare wî ye / E wê dîbêjîm û natîrsîm / Ew qas gêj û
bê hîşîn / Heya namusê dîfroşîn / Jî bo azadiyê tînakosîn/
E wê debêjîm û natîrsîm / Xwudayê axayên we qend e / Jî
bo qendê ye hemû bûne kole / Ez bî halê wan dîkenîm / E
wê dîbêjîm û natîrsîm / Yê nîha serdar î / Zulûmdar û sî-
temkar î / Xulamê pûl û dinar î / E wê dîbêjîm û natîrsîm/
Dî şev heta rojê tekbîran tînî / Çî mîlkê ku dest bîdî ser/
Çî belengazên ku bîkîm êsîr / E wê dîbêjîm û natîrsîm / Jî
ber zîlm u cefa wan e / Weten seranser wêran e / Hezar xwe-
zî bî bêgane (biyanîyan) / E wê dîbêjîm û natîrsîm / Jî fedî
û heyî mîrîm / Bî xwe ku bêjîm ez Kurdîm / Pîştî ku axa
ava ruyê min şûşt (nema jê fedî dîkîm) / E wê dîbêjîm û na-
tîrsîm.

** Qewmek heyê dî nav me de

Xwe bî xwe şêr lê jî xeyrî re bê xîret
Ku Tîrkeki jê re got : " çekî dalî" (çek arabî – bî-
pengîze here)
Qula mîşkan jî wan xalî nabe

Komela Je-Kaf û bî hemû awayî dî binê xızmeta gel û welat de bûne, bî tving, hesp û suwarên xwe ve hêzên Komelê yên kar bıcı anine bûne. Kak Seidê Qupî yek jî wan mîrovên camêr û aza bû, ku bî 8-9 suwarên xwe yên xwarin û wergirtin li ser wan bûn, tvingên xwe girtibûn, bî şev û roj dî bin xızmeta Komelê û welat de bûn.

Kak Muhammedê Serokani (Hemedê Qadîrî) ku dî Komara Kurdistan de jî ber berpîrsiyariya xwe ya ordiyê madalya qehremaniyê wergirt, temami jiyana xwe jî bo berfireh bûna kar û barên Komelê amade kiribû. Kak Hemed heta mîr jî her bî ax û kesera azadiya Kurdistan û rîzgariya gelê Kurd vê jiyana xwe borand. Gelek car kete nav derbederî, zindan, îşkence û gelek bela hatin serî. Sed îftira û tuhmêtên narewa jî bo wî hatin kirin. Jî bo gunehkîrîna têkoşîna siyasî, hetta bîra û malbata wî jî alîkariyê pê re nedikirin. Lêbelê, Kak Hemed, ku wek serokê "Kapitan Qadîrî" (Qadîrîye berpîrsiyarê ordiyê - N.M.) hatibû naskirin, heta mîrîna xwe li ser rîya azadîxwazî, Kurdayetî ya pêşkewtîxwaz û li ser rîya sosyalîzmê wefadar ma. Kak Hemed wextê mîrîna xwe weha got : "Jî zarok û dostên min re bêjin, ez wek Kurdek jî bo azadiya Kurdistan jiyam. Ez komunist bûm, vê rîya han rîya rîzgariya gelê xwe dîzanim. Ew jî bîra weha bijîn."

Kak Hemedê Qadîrî dî wan wextan de ku xan û derebegên Kurd jî bo mekbûzên qend û şekîr milên xwe didan şikandin, bî navê "Cengî" beste helbestek belav kiribû, ku çend xetên wî dî bîra min de maye, jî bo biranîna wî têkoşer û havîrîyê berêz, ez dî vîr de belav dikim :

"Kurde heste, pişt bî beste, rameweste, tund biro
Wextî îşe, danenişe, deste ejno rence rû
Tu dezani milleti Cû eslî û nijadî çibû
Çon rema ye tu zelîl bî w milleti Cû serbexo

Gerçi mejûnûs denûsın milleti Kurdi reşid
 Mın delêm kêmtır le Cû ne xan û axa bê dirow
 Nîştuman dayiki me bû gayan û axa çi nagût
 Moşê ger dayki bigên carek delê ey daye ro
 Gerçi xoşixane "Cengi" xani wa be ziyad nebê
 Dujmîni me şew bêdar e ême nustuwin nime ro *

BÛYERA QEREQOLA MAHABADÊ

Dî despêka sala 1943 an de, hebûn û nişana Hukûmeta Tehran lî bajarê Mahabad tenê qerekolek mabû, ku 10-15 polisên Ecem tê de mabûn û qet hukmekî wan tunebû jî bilî raporên bîdîn û fêsiyên bîkîn. Desthilat û kar û barên bajêr û yê der û doran ku dihat kîrîn, dî destê Komela Jekaf de bû. Dî wê wextê de General Hoşmend Efşar ku fermandeyê eskerên rojavayê Îran bû, jî bo sêrtedaniyê tê bajarê Mahabad. Lêbelê, komên xelkê bî xwenişandan û bî kevîr avêtinan pêrgiyî wî hatin. Generalê navê wî derbas bû nekari lî Mahabad bîmine, bî piroziyekê lez kîr û Mahabad lî cî hîşt û çû.

* Geli Kurd şûr, xwe hîlke, rameweste xurt bimeş / Wextê iş e, runenê, dest bî nasîr (dest qusiyayî) ê rence rû (rû bî ked) / Tu zani milletê Cihû esl û koka wî çibû / Çewa rewa ye tu zelîl (bîndest) bî, Milletê Cihû serbixwe / Gerçi mêjûnûs dînûsın ku milletê Kurd (raide) gîhaştî ye / Ez dibêm ku xan û axa jî cihûya jî xerabîr (kêmtîr) in bê derew / Nîştuman diya me bû tê gan axayan tîşteki negot / Ku carekî jî dî dayika Moşê bigên, dibê wax dayika mîn çû / Gerçi xweşxane "Cengi" ciyê wîha zêde nebe / Dîjmîne me nivê şevê lî piyaye (hişyar e) em razane nivero

Dî meha Gulana wê salê de cîvînek mezîn a xelkê jî bo guhdari kîrîna axaftîna Ezîzخانê Kîrmanc, lî nêzîkî meydana Çarçîra pêk hat. Ezîzخان yekê jî azayê Begzadê û mirovek zana, pêşkevîxwaz û demokrat bû. Hin dî wê wextê de zeviyên xwe lî gundiyên xwe belav kiribû. Ezîzخان lî ser diroka zman û edeba Kurd dest bî axaftîna xwe dîke, gîyanê xelk han dîde û pîşt re radîgehîne dîbêje, ku pêwîste şûnewarê Hukûmeta Tehran dî Kurdistan de bê hîlanîn. Dozê jî xelkê dîke, ku qereqolê rakîn. Xelk lî ser axaftîna Ezîzخان dîherîkî û ber bî qereqolê ve dîkevî rê. Polîsên Ecem, ku dî qereqolê de bûn gule berdîdî xelkê û Ebdullahê Mine Xalînd jî ber gulê polîsan tê kuştî. Êdî xelk êrîş dibe ser qereqolê û çend polîs tî kuştî, hînek tî girtî û dawiyê şûnewarê desthilata Hukûmeta Îranê ya çendî salan jî Mahabad tê paqîjkîrî.

Bûyer û serpehatiyên Kurdistan, her jî aliyê biyanî û neyarên Kurdan ve hatîne nivîsandî. Du kesan lî ser tevgera salên nabêna 1941-1946 î ya Kurdistanê Îranê nivîsîne. Yek Hesên Arfa yê serokê yekem ê Konseya Ordîya Îran û yê din jî William Aegletone Amerîkayî ye.

Hesên Arfa, ku bî xwe serokê Konseya Ordîyê bûye, dî vî wari de weha dînvîse : "Dî meha Gulana 1943 an de hînek jî xelkê Mahabade, jî bo çek sîldîna qereqola polîsan êrîş kîrî. Pîştî demekê dî bî ser de teqandî, qereqolê wêran kîrî û hînek polîsan kuştî. Bî vî awayî, nişana desthilata Îranê ya dawiyê lî Mahabad jî holê rakîrî."(33)

Belê, ka em bîzanî ê Amerîkayî dî vî wari de çî dînvîse? Willîyam Aegleton dî destpêkê de bî vî awayî dînvîse : "Wextê Komara Kurdistan tîk çû, Kurdan tev sened, belge û nivîsandînan jî holê rakîrî. Dî alîkî dî jî karbîdestên Îran nexwestî biranînên tal ên wê qereqolê bî hemû

awayi jı bo zındiyan bı mine." Lêbelê, her dı vi halı de ji Aegleton lı ser qereqola polisan weha dıwıse : 'Mesela qend û şekır bû sebebê wê, ku axırın nişana dewleta İran lı Mahabad ku ew qereqol bû, dı meha Gulana sala 1943 an de, jı bajêr hat rakırın. Wê wextê pıraniya xelkê û bı taybeti memûrên idara dewletê ji, wextê girtına qend û şekır, hezar hılan dıkırın. Wek minaki, nufûsa mıriyan nedıhat xera kırım û par jı wan dıhat sitendın. Bı navê ew gundên ku her nebûn, şekır û qend dıhatın sitendın. Wê dema ku wextê şer bû, welat têk çûbû. İdara दौरa nufûsê nedıkari vi karê han bı rê bıbe.

Dûr û dırêj ajotına van karan, bû sebebê bêçaretiya hukûmeta merkezi ku çawa bı vi awayi xelk zêde kırıye. Yekemin karê dewletê ew bû, ku hejmara tevayı ya xelkê bajêr û gundên navçê amade bıke û pêşkêşı qereqolê bıke. Ev karê hat kırım û hejmar jı qereqola Mahabadê re hat dayın, bêgoman van belgan pıraniya xelkê xıste xeteriyê. Jı ber vê yekê pıranıyek jı xelkê yê dîvê wan ketıbû dafıkê bıryar dan jı bo çûna ser qereqolê û ewan nıvisandınan derêxın der ve.

Rojek pıştı nıvro pıştı qedandına kar hınek jı xelkê Mahabad lı Meydana Çarçıra kombûn, da ku guh bıdın axaftına Ezizxan ku behsa mesela millı dıkr. Pışt re bıryar dan ku Ebdullahê Mine Xalınd bışının qereqolê û wan hejmartınan bine. Ev mırovê han çû qereqolê, lêbelê, ket ber çend gulan ku bı xeleti jı qereqolê hatıbûn avêtın. Ev karê han bû sebebê ku êriş bıbın ser qereqolê, ku zerarek gelek mezın bû. Heft polisên Tırkên Azerbeycanı hat kuştın."(34)

William Aegleton beyi ku behsa çavkaniyeki bıke û an jı bo axaftınê belğeyek bine, bı awaki hêsan bı serê qelema xwe dıxwaze rastiye berevaji bıke û xebata rewaya xalkê,

b1 qend û şekîr dîde naskîrîn, ku qet kedkarên Kurd negirtin û tam nekîrîn. Gelek eşkeraye ku qend û şekîr, derebeg û serekeşîretan dîgirtin û welatê xwe pê dîfrotin. Hinek tacîr û karbîdestên Mahabad jî dî vê xwefîroşîyê de şîrîk bûn. Aegleton b1 xwe dînwîse ku ne l1 Kurdîstan bûye, vê ca ku kîjan Kurdê helalzade derewan jê re aniye û nexwestiye dî kîtêba wi de navê wi derbas bibe.

TIYATROYA DAYKÎ NIŞTIMAN

Dî destpêka sala 1945 an de, Komela Je-Kaf, Tiyatroya Daykî Niştîman (Dayikniştîman) pêk ani. Ev tiyatroya han, ku yekemin tiyatroya hunerî ya serkevtîna Kurdi bû, dî hemû navçên azadkîrî yê Kurdîstan de, jî bal gelek komên xelkê ve b1 germin pêşwazî lê hat kîrîn. Tiyatroya Daykî Niştîman, ku rezilî, jêrdestî û dagîr kîrîna Kurd û Kurdîstan b1 bir dîxîst û girêdana Peymana Sadabad nişan dîda û pişt re rola gel dîxîst ber çavan û b1 şûr zîncîrê koletî û kole-dariyê jî dest û pençe Daykî Niştîman perçe perçe dîkîr û azadiya wê . dîstend, xelk b1 carek pê geş û coş dîbû û giyanê taybetî dî dîlê xelk û komel de pêl dîda.

Dî nav nûrê de rakeve Nehrî, b1 wî dengê xwe yê xweş ê b1 hewayê taybetî ve helbesta han dîxwend û b1 yek carî xelk dîketîn grîne û bîndestîya xwe bîbir dîanîn :

Le rojnameyî diwarî ke ç1 medarî çerxî şefturî

Denuse talî'î Kurd kewte borcî mewcî deycûrî

Le ber bî fîkr û îqdami rûesayî eşayîr bû

Ke rojî Kurd mubeddel bû be tarîkî w deycorî

Bîra bîrî çîrayekî bîken tarîke şew da dê

Qiyamekî bîken ta fîrsete bîkeyn be cumhurî *

* L1 rojnama diwarê....

Belê, ev helbesta han, taybeti Huseynê Mehemed Axayê
birayê Qeremî Axayê Mameş ji dîxîste gîrinê û wek kaniyê
av jî çavan dîhate xware.

Derveyî Tiyatroya Daykî Nîştîman, Mirmirên (Mirê Mi-
ran- N.M.) jî li Mahabad dest pê kir. Mirmirên, ku resmek
kevin ê Kurd bûye û emrên Mir bî tevayî dîhat bicihanîn.

Dî Mahabad de rewşek siyasî xwe girt û jî bo komkirina yar-
metî û pêkanîna hêza çekdar îstîfadek mezin jê hat wergrî-
tin.

PARTIYA DEMOKRAT A KURDISTAN, HEFTÊ 1945 an

Dî wan demên ku li seranserê Kurdistanê navîn û bî tay-
betî li Sîlemanî û Kîrmanşanê jî çiq û şaxên Komela
Je-Kafe belav dibûn, li bajarê Mahabad belavokek bî imza
72 kesan hat belav kirin û damezrandina Partiya Demokrat
a Kurdistan hat îlan kirin. Gelek kesên damezrênerên Ko-
mela Je-Kaf imza wan dî binê wê belavoke de tune bû. Jî
wan 72 kesan; 24 kes xwedan mîlk, 18 kes burjuvaziyê ba-
jêr, 16 serekeşîret, 10 rewşenbîr û 4 kes jî mirovên dinî bûn.
Metnê belavoka hati belav kirin ev e :

Bismillahirrehmanirrehim

Gelî hevvelatîyan, birayan

Agrê Şerê Cihanê yê Duyem, ku jî aliyê hêzên dijî de-
mokrasiyê û bî destê dijminên azadiyê ve hatibû pêxistin,

Dînvîse ku talîhê Kurd ket burcê pêla zordestiyê

Jî ber bêfîkrî û tevgera serekeşîran bû

Ku roja Kurd bî tarîti û zordestiyê hat guhartin

j1 bal baskê hêzên eskerên welatên hevpeyman ve hatın te-
fandın. Cihana demokrasiyê biserket û cihana faşizmê; ku
dixwest netewe û gelên cihanê bixê bın esareta mistek rê-
gir û xwinoxwaran, b1 tevayî têk çû. Her cawa ku çaverê lê
dihat kırım, riya azadiyê j1 bo netewe û gelên cihanê hat ve-
kırın.

Îro, hemû gelên cihanê dîbê istifade j1 vê riyê bıgırın. Ew
dîvê j1 wan madên ku d1 pakta diroki ya Atlantik de derbas
bûne istifade bıgırın. Ew dîvê kar û barên xwe lı gora daxwa-
za xwe b1 ci binın.

Em Kurdên ku d1 Îran de dîjin, d1 dirêjaya çendın sal
û çendın sedsalan de ye ku d1 riya mafê netewayeti û lı ser
hewcigayên xwe me xebat kırıye û d1 vî riyê de qurbanên ge-
lek zêde me daye. Lêbelê, diktatorên serdestên Îranê d1 tu
wextê de j1 bo şehkırına pêwistiyên me amade nebûn û het-
ta nehiştine ew mafên ku lı gora Qanûna Esasi daye eyalet
û wılayetan jê istifade bê kırım. Ewan j1 ber sebebê
b1 bombe, top, girtın, surgun kırım, kuştın û hêşır kırımê ber-
siva me dane. B1 taybeti d1 wextê dewra 20 saliya Rıza Xan
de, em d1 lı xwe kırım cıl û bergên netewayeti ya Kurd de
ji azad nebûn. Ewan b1 sunguyan b1 bahana girtına eskeri-
yê, dıziti, rêgirî û xayintî temamê hebûna me, can û namûsa
me xıstibûn bın piyan. Ewan j1 bo qırkırına nesla me b1 her
awayî metodên hoviyane û bê şerm çı dixwestın dıkırin.
Axır em ji insanın, ê me ji dirok, zman, rê û şınwarên ede-
bî yên taybeti hene û ev j1 me re gelek xweşın ji. J1 bo çı
dîbê mafê me bê xıstın d1 bın piyan? J1 bo çı nahêlın b1
zmanê xwe yê zıkmakî em zarokên xwe bıgehinın? J1 bo çı
nahêlın Kurdistan bıbe welatek xwud muxtar û d1 riya en-
cumenê wılayeti de, ku d1 Qanûna Esasi de hatiye diyar kı-
rın, kar û barên xwe b1 rê ve bıbe?

Gelî hevvelatîyên hêja, pêwîste em ji bîzanîn, ku maf nayê dan lê maf tê sitendin. Jî ber vê yekê jî bo ku em bîkarîbîn mafên xwe yê desthilata netewayetî û hewcedariyên xwe bî dest xînin, divê ku em xebat bikin. Jî bo vê xebatê yekîtî û hevkari pêwîst e. Jî bo vê yekê jî teşkilat û desteyek pêşeng pêwîst e. Damezirandîna û dest bî kar kîrîna Partiya Demokrat a Kurdistan lî Mahabad jî bo vê armancê ye.

Gelî hevvelatîyên xoşewîst, dibê hûn çav û guhên xwe vekin. Lî dora partiya xwe bîcîvîna û jî bo bî dest xîstîna mafê qanûnî û netewayetî yê xwe fedakari bikin. Partiya Demokrat a Kurdistan serok û rênişandarê we ye. Tenê dî bî ala vê partiyê de netewa Kurd wê jî ber pê çûna xeteriyê xelas bibe. Dê ew parêzgerî lî hebûn, namûs û pêwîstîyên netewayetî bike. Tenê bî saya vê partiyê, gelê Kurd dê bîkare dî nav sînorê dewleta Îran de xwud muxtariya xwe bî dest bixe.

Gelî hevvelatîyên xoşewîst, em jî derveyî mafên xwe yê qanûnî û insani pê ve tîştêk naxwazîn. Daxwazên me dî wan bendên jêr de bî kurtî hatîne nişandan. Van daxwazên han bîxwîne û bî hemû mirovên Kurd bîde fam kîrîn.

Daxwazên me ev in :

1) Netewa Kurd dî daxilê Îran de jî bo cî bî cî kîrîna kar û barên xwe yê mehellî serbîxwe û azad bibe. Û dî sînorê dewleta Îran de netewa Kurd xwud muxtariya xwe bixîste destê xwe.

2) Mafê xwendîna bî zmanê zîkmakî yê xwe hebe û temami kar û barên dairan lî gora zmanê Kurdi bê meşandin.

3) Lî ser bîngeha Qanûna Esasî encumêana wîlayeta Kurdistan zutîrîn bê helbijartîna, bî temami kar û barên civakî û dewletî rabîgehîne û çavderîyan lî ser bike.

4) Karbîdestên dewletê bî bê axaftin dîbê jî xelkên mehellî bîn.

5) Dîbê lî ser esasê qanûnek gîştî dî nevbêra gundî û xwedan mîlkan de pêkhatîniyek bê pêk anîn ku duwaroja herdu mîlan garantî bike.

6) Partiya Demokrat a Kurdistanê têdikoşe ku dî xebatê de bî taybetî lî gel netewa Azerbeycan û gelên din ku lî Azerbeycan dijîn, bî Asuriyan, bî Ermenîyan u.h.w. re yekîti û biratiyek temam pêk bîne.

7) Partiya Demokrat a Kurdistan, jî bo armanca berewpêş ve bîrîna kîşt û kal (ziraat) û bazîrganiya Kurdistan û berfîreh kîrîna kar û barên kultûrî, bîjîkî û baştir kîrîna jiyana aborî û ya manewî ya gelê Kurd dê dest bavêje jî bo istifade wergirtin bî serveta millî û hebûnên ser erd û bîrîna erdên Kurdistanê û dê dî wê rîyê de têkoşe.

8) Em dixwazîn bî tevayî gelên Îran imkana têkoşînê bî serbestî bîstin jî bo bextewarî û pêşketina welatên xwe

Bijî Kurdistanê xwud muxtar û demokratîk

Pîştî belav kirina vê belavokê êdî têkoşîna Komela Je-Kaf rawesta û qet agadariyek jî aliyê Komela Je-Kaf û lî ser rawestana têkoşînê, an guherandina nav an jî lî ser helwestandina wê belav nebûye.

Dr. Jêgalîna Rojhilatnasa Sovyetî dî nîvîsandînek xwe ya bî nav û nîşana "Komara Mahabad Kanûna Yekem 1945 û Çîrya Yekem a 1946" ku hin newêşandîye de wîha dîrîvîse : "Têkoşîna Komela Je-Kaf a dî navend û xwarê Kurdistanê de, kevneperestên Îran û casûsên Îngilîzan tîrsand û ketin hewl û xebatê jî bo sazîrîna nakokî dî nevbêra rêberên Komela Je-Kaf. Dî netîca wê de Komela Je-Kaf dî nî-

vê duyemê sala 1945 an de nema."

KOMELA JÊ-KAF JI BO ÇI SAZ BÛ Û JI BO ÇI TÊK ÇÛ?

Bersiv dana vê pîrsê hinek zehmet e. Nivîskar û dirok-
zanên Kurd heta niha bi awaki fireh vê mesela han a girîng
nekolane. Eger car caran bi tesadufî li ber pêûsa wan keti-
be jî, tenê behsa anîna navê Je-Kaf, ciyê damezirandin û
navê damezrênerên wê tene kirine.

Hinek nivîskarên Kurd, her tenê bi vi awayî wazan didin
û dibêjin ku; "jî ber ku Komela Je-Kaf rêxistinêk nasnona-
list bû, hewce bû ciyê xwe bi partiyek demokrat bîda guher-
tin."

Hinek din dî bahtî kirina li ser Komela Je-Kaf de, dî xwe
re nabinin kakil û siyaseta komelê ronî bikin û bêjin Komela
Je-Kaf dî Kurdistanê Îranê de rêxistinêk nasyonalîst a Kurd
bûye. Li ba wan wisa ye, ku eger bahsa nasyonalîzma Kurd
bikin dibin kafîr, an jî xwe kevnepêst dîhesibînin.

Nivîskarên biyani jî bi bê belge û dokumend dî çarçeva
berjewendîya xwe de li ser Komela Je-Kaf dîsekin.

Li gora bir û bawerîya min, eger em bêjin Komela Je-Kaf
rêxistinêk nasyonalîst a Kurd bûye, ne her tenê em nabînin
kafîr û nakevin bin guneheki, her wiha emê behsa rastîye-
kê jî bikin, ku li gor hel û mercên wan salên Kurdistanê verê
ketîye Komela Je-Kaf, eger rêxistinêk nasyonalîst (yanî pat-
riyotîst-welatparêz) nebûya, ger dî riya hişyar kirina giyanê
netewayetî û têkoşîna siyasî de dest pê nekirî bûya û
wê rê û giyanê netewayetî têkoşîna xwe nedomandî bûya
û mesela Kurd jî bo wê jî hemû meselên din girîngtir nebu-

ya, çawa dê bîkarîbaya dî demek ew qas kurt de bî wi awayî berfireh bibe, şax û çiq bavejê û dî perçên Kurdistanê yê dîn de, têkoşerên Kurd bî kevin bin sipera wê?

Her wek dî pêşî de ji me bahs kîr, Komela Je-Kaf dî mese-la navxweyi de dî hal û mercek wîlo de pêk hat, ku Kurd bî awakî lez ber bî helandîne de dîçûn. Zman, edebiyat, cîl û berg û hemû orf û adet û şûnewarên Kurdewarî jî holê dî-hat rakîrîn. Zmanê xelkê bî wan dîhat jî bir kîrîn û an jî jî bir dîkîrîn. Kurdistan dî hêla siyasî, eskerî, kultûrî û cîva-kî de kîrîbûn metîngehek, tenê navê metîngehkariyê lî ser nebû, wîsa bû ku sed xwezîyê dîkîr jî bo bûna metîngehka-riyê.

Dî hêla navneteweyî de, sazûna şer lî Avrûpa û ketîna Yekîtiya Sovyet nav şer, desthelatên hukûmetên dîktatorî yê cîzexm lerîzandîbû. Hatîna ordiyên hevpey-manan (sondxwariyan) a Îranê, rejîma dîktatorî ya Rîza Şah roxandîbû. Hebûna ordîya rîsgarîker a Yekîtiya Sovyet lî Kurdistanê îmkân jî bo têkoşîna siyasî, serîhîl-dan û sîtendîna mafên netewayetî pêk anîbû.

Dî 14 yê meha heftan a 1941 an de, "Peymana Atlantîke" hatîbû belav kîrîn, ku dî benda wê ya sîsîyan de hatîbû go-tîn ku; "Dewleta Amerîka û Îngîlîz îhtîramê lî mafê hemû netewayekî ku bî başî helbîjartîna çêşna hukûmeta xwe bî-zanîn dîgrîn û hevidarî ew neteweyên ku heta nîha bî zorê jî mafên hakîmîyet û serbîxweyi yê xwe hatîne bêpar kî-rîn, bîgîhîjîn mafên xwe."

Dî rewş û mercek wîha de, jî bîlî rêxîstînek welatparêz qet tu partî û rêxîstîne nîkarîbû gîrs û komên xelkê jî bo bî-destxîstîna mafê dagîrkîrî ya netewayetî han bîdîya. Komela Je-Kaf, rêxîstînek wîsa bû û jî bo wê jî bê heq navê wê ne-kîrîbûn "Komeleyî Jiyandneweyî Kurd."

Pewiste dî behsa nasyonālîzm de nasyonālîzma netewên xwedan desthilat û fermanrewa, ku armanca wan bîndest xistina gelên dî n e û serê wê dîgîhîjê şovenîzma mezînwaxazi û dagîrkirîne, dîvê em jî nasyonālîzma neteweyên bîndest û mafxwari veqetînî ku dîxwazê nirê xwe yê koletî û bîndestîyê bîşkîne û bî serbestî bîjî. Karektera himê nasyonîzma neteweyên bîndest, naverokek wê ya demokratîk û rewşek wê ya dîjî emperyalîzm û metîngehkariye heye.

Ehmed Sukarno, ku têkoşerek dîjî metîngehkariyê ye û bî welatpareziyek mezîn ve hatiye naskirîn, wîha dîbêje : "Nasyonālîzm jî bo me gelên Asya û Afrika armançeki cîwan û pêşkewtîxwaz û çavkaniyek jî têkoşîna me ye." (35)

Derveyî vê, gelek kes nasyonālîzma rêberîya tevgerên rîzgarîxwazên welatparêzî, dî rewş û mercêk diyari kîrî ya dirokê de kakîlê îdeolojî û rêbaza hêzên dîjî metîngehkariyê qebûl kirîne.

C.L.Nehrû wîha dîgot : "Pêşeroja Hindê, dîbê dî rîya pewendîya nasyonālîzmi û nûdaxwaziyan de diyar bîke. Nasyonālîzma teze hîlgirtîna rîyeka dîjî emperyalîzma bîyani û kevneperestîyê ye." (36)

Eşkeraye ku ew hêzên dî tevgera rîzgarîxwaziya welat de beşdar dîbîn û dî bîn ala nasyonālîzmê de dîcîvîn, dî rêkê de nehatîne nav tevgerê, çûn û daxwaza wan wek hev nîne. Burjuvazî, ku hîlgîrê ala nasyonālîzmê yê, dî tevêbûn û rêçûna xwe de dî warê gîyanê nasyonālîzmê jî karkeran têcuda kîrîn. Kedkarên bajêr û gund, rewşenbîrên demokrat û şoreşger, hetta burjuvazîyên bîçûk ên netewên bîndest jî, dî nasyonālîzmê de rîzgariyê dîbînî, pêşerojan dîbînî yê rojên sosyālîzma îlmî û nasyonālîstîyê lî dîjî derebegî, emperyalîzm û dagîrkerîyê bîkar tinî. Wek ku Ehmed Sukarno gotîye : "Nasyonālîzm nîkare bîbîşkîve gul bîde, îlla hewce-

ye dı baxê enternasyonalizmê de ajar bide.'"(37)

Eşkera ye nasyonalizm wextê bı mlê rast de bıkeve û qazanca xwe dı nebûn û bındest kırma gelên dın de bıbine, dı riya tevgerê de dest dirêji emperyalizm û kevnepereştiyê bıke û bıkeve ser riyek çewt û dji sosyalizm û partiyên komunist û bı hewayê "dinya hur" rabe, dost û dijminên xwe nasneke û bı destê dijminê xelkê xwe bigre; ew wext êdi ne her pêşkewtixwaz nine, her wiha paşverû û kevnepereşt e û jı bo tevgera welatparezi ya netewa xwe ji zerara wê heye.

Komela Je-Kaf, rast e rêxistînek nasyonalist û welatparêz bû, ku jı bo rewş û mercên Kurdistan ên wan rojan ava bıbû. Doza "malîştina zincir û nîrê koletiyê ya lı ser stuyê netewa Kurd dıkr û dıxwest dı Kurdistan a iro ya perçe kır de, Kurdistanek mezin, rêk û pêk bine berhemê, ku her Kurd bı serbesti tê de bji.'"(38)

Her çend hinek derebegên Kurd jı bo parastina berjewendê xwe ketibûne rêza Komelê lê Komela Je-Kaf hılgire ideolojiya burjuvaziya bıçûk a Kurd bû û lı dji dabewşûnên (urf û adetên) derebegi û eşîret bazari xebat dıkr.

Nasyonalizm dı destpêka ajardana serihıdanê de wek bir û baweriya burjuvaziya bıçûk dji derebegiyê xwe nişan dıde. Ew helbest û nıvisandinên jı aliyê endamên Komela Je-Kaf de hatine belav kırın bı awaki baş dıxın ber çav, ku Komela Je-Kaf lı gel derebegiyê bı rê neketiye. Em wextê bınêrın awayê çêbûn û rêxistîniya Komelê, ev rastiya han jı bo mırov derdıkeve, ku burjuvaziye mezin ye Kurd ê lı gora wê demê "dewlemendên mezin ên Kurdistan", serekeşerit û xwedan mılken mezin, beşdar û endamên komelê nebûne. Burjuvaziye nugişti ye Kurd, jı bo parastina qazanc û berjewenda xwe pala xwe dıda serekeşîret û derebegan. Dı riya qiz dana hev û jin xwestinê, sazkrına

xızmatiyê (mervati) re, dıxwestın piştewani jı xwe re peyda bıkın. Wextê em lı rewşa wan rojên Kurdistanê binêrın jı bo me baş derdıkeve holê ku burjuvaziyê Kurd bı çı awayi qiz dane derebeg û serekeşiretên wek Debokri, Mangor, Gewrik, Mameş û yên dın û an jı jın jı hev xwestine. Dı eksê vê de, Komela Je-Kaf wek rêxistînek nasyonalist, xwedan bir û baweriya burjuvaziyê biçûk ê Kurd, dıxwest derebegi jı ser desthilatê bixe û bı xwe desthilata siyasi bigre destê xwe. Lenin wıha dibêjê : "Hişyarbûna cıvaken xelkê dı bin desthilat û bandoriya derebegi û xebata wan diji sistema netewayeti, dı qonaxa serdestiya xelkê yan netewê de pêşverû ye."(39)

Em dıkarın bı eşkere bêjin, ku peydabûn û rêveçûna Komela Je-Kaf, berhem û rengdana zılm û zora Hukûmeta şovenist û diktator a reş a Rıza Şah û bersiva qonaxa jiyandın û geşkirina hestê netewayeti yê gelê Kurd bû. Jak Rabemancarê rêberê tevgera netewayeti ya Malakaş , ku pişt re bû cigirê serekomarê welat wıha dibêje : "Ew bûne nasyonalist, jı ber ku ewan dıxewst desthilata millî bixin destê xwe. Jı ber ku, jı bo destxistina pêdawistiyên millet têdikoşan." (40)

Ez bawerım ku lı ser sekına peydabûn û têkçûna Komela Je-Kaf pêwistiya kırımên zêdetır pê heye. Ew wezifan dıkeve ser milên diroknivisên Kurd ne ku yên biyaniyan ku bı serê çima pênuşa xwe bêjin pêşverû ye û an jı paşverû ye.

KONGRA PARTIYA DEMOKRAT A KURDISTAN

Dı meha Îlona sala 1945 an de, carek dın hınêk kesên Kurd hatın bang kırım Bakuyê paytexta Azerbeycana Sov-

yetê. Ew kesên vê carê bî Qazî Muhemmed re çûn, evên han bûn : "Menafê Kerimî, Elî Rihani, Qasimê Êlxanizade, Muhemmed Huseyxanê Seyfî Qazî, Ebdullahê Qedri Celdîyan, Kak Hemzeyê Nelos, Nûrî Bege Begzade, Qazî Şîno." Lî ser vê sefera han belgeki resmî dî dest de nîne, lêbelê, begoman mesela Kurd û Kurdistan û peywendîya li gel Azerbeycan mijara grîngî ya wê muzakerê bûye.

Pîştî vegera jî Bakû, yekemin Kongra Partiya Demokratî bajaran Mahabad hat çêkirin. Dî belavoka Partiya Demokrat a Kurdistan de, a jî bo vî bari hatiye belavkirin de wîha hatiye gotin: Roja 2.8.1326—25 ê Çîrya Yekem sala 1945 an xwarê ne:

nuner û muntiqên Kurdan ên beşdarî gor tertîba xwarê ye:

" 1) Mako û Ararat : Axayê* Omerxanê Celalî, Axayê Şêx Hesên, Axayê Şêx Kî, Axayê Hesên Axayê Dirîyan, Axayê Ebdullah; Axayê Mîlan, Axayê Fexrî.

2) Soma, Bradost, Deştê Mêrgewerê : Axayê Omerxanê Şerîfî, Axayê Tahîrxanê Sîmkî, Axayê Ebbas; Axayê Fînak, Axayê Qutas; Axayê Mamedîyan, Axayê Hacı Wetman, Axayê Şero, Axayê Ebdî, Axayê Hesên Telo, Axayê Ezo, Axayê Hesên Henarê, Canebê Axayê Seyîd Ebdullah Efendî.

3) Şîno : Axayê Musaxanê Zerza, Axayê Qerênî; Axayê Zerza, Axayê Mîrza Seîd, Axayê Qazî Muhemmed, Axayê Kak Hemze.

4) Sîndos : Axayê Ehmedê Kak Xîdrî, Axayê Qasim; Axayê Pîrotî, Axayê Mehmed Emin; Axayê Pîrotî.

5) Laheçan : Axayê Ebdullah axayê Qadîrî, Axayê Kak Mamend Qadîrî, Axayê Kak Huseyn Mehmedî, Axayê Pîrotî Axayê Emîr Eşayîrî, Axayê Mehmed Emin Axayê Pîrotî.

6) Pîran : Axayê Mehmed Emin Axa, Axayê Qîrînî Axa.

7) Miyandîwaw : Axayê Mehmed Huseynxanê Seyfî Qazi.

8) Bokan : Axayê Ebdurrehmanê Şerîf Kındî, Axayê Reşîd Elizade.

9) Mangor : Axayê İbrahim Axayê Edhem, Axayê Mam Huseyn, Axayê Kak Sîlêman, Axayê Kak Hemze, Axayê Minaxa." (41)

Dî tu belavokên resmî de navên endamên Komîta Merkezî nehatiye belav kirin. Tenê dî bûyerên dawiyê de derketin, ku serekeşerîten wek Omerxanê Şîkaki, Reşîd Begê Herkî, Zêrî Begê Herkî û yên wek wan jî bo Komîta Merkezî hatine helbjartin.

Dî dawîya Kongrê de programa Partiya Demokrat a Kurdistan a jî 22 maddan pêk hatiye bî vî awayî hatiye belav kirin :

Bismillahirrehmanirrehim

Programa Partiya Demokrat a Kurdistan

Birê Yekem :

1) Navê partiya me; Partiya Demokrat a Kurdistan e.

2) Bîngehê me li ser van tiştên jêrîn hatiye danîn :

Heqîqet, edalet, pêşketin; temamên nizamname û qanûnên partiyê piştî tesdîq kirina Kongrê dê bên bî cî kirin.

3) Pênûs û simbîlê genim nişana Partiyê hatiye qebûl kirin.

Birê Duyem :

4) Dî wextê niha de armanca herî mezin a partiyê jî vê pêk tê, ku dî çarçeva dewleta Îran de parêzgerî li mafê gelê

Kurd bîke. Û jî bo pêşvebirina van mafan rê û şûna xwud muxtariyê bê danîn.nin. Temamê wilayet û eyaletên ku di dîrejaiya dirokê de Kurd li wir dijîn û zehmetiyan te de kêşane, her jî bo vê rewşa Kurdistan hewceye li ser esasê demokrasiyê qezenca girsên gel li ber çav bê girtin. Hewceye cûrecûretiya ya netewayeti, qewmî û mezhebi li ber çav bê girtin, huqûqên wan jî bo helbijartina nûnerên wan bo Meclisa Şûra ya Millî bê naskirin.

5) Armanca Partiyê ewe jî bo pêşve birina demokrasiyê li ser esasê wê jî bo bextewariya beşeriyetê têbikoşe.

6) Tu dijîminatîyek û nakokîyek Partiyê li hember dewleta merkezi nine, tenê dixwaze di riya aşitiyê de jî bo damezrandin û pêşve birina kultur, bijîjki (tendurîstî) û kîşt û kalê (ziraat) gelê Kurd têbikoşe, ku di netica desthilata bê exlaq a mêtîngehkar de paşketiye û jî bo vê jî doza mafê xwud muxtariya netewayeti dike.

Birê Sêyem :

7) Temamî malîyat û hebûn li gora pêwîstîyan divê bê par kirin li ser vi esasi hesabê butçê divê bê tenzîm kirin û belav kirin.

8) Hukûmeta Millî di gava yekem de dê dest bavejê avakirina welat û pêşve birina teşkilatên aborî û siyasî, jî bervê yekê em nikarin jî sedî sisê (%3) zedetir malîyat û komkirin bîdî hukûmeta merkezi.

9) Divê ku temamê memûrên milî, siyasî û teşkilatên kîşt û kal jî Kurdan bin. Hukûmeta Netewayeti, her wextê ku pêwîst bibe, dikare muşawîrên derve bang bike. Temamê kar û barên civakî, dewletî û edlîyê hewce ye bi zmanê Kurdi bê nîvîsandin û rêve birin.

10) Partî, jî bo pêşvebirina kîşt û kal dê hewl bike maki-nên nû yên kîşt û kal bike. Partî dê têkoşe jî bo pêşeroja

gunduyan û jî bo ku tiştên bî dest bixî, bî başî bê firotin.

11) Parti, dê têkoşê jî bo cîkirina kesên rê girtine ber xwe ku koçî cîyên din dîkî, temamê wan dijîtiyên ku gundiyan mecbûrî cî guhertinê kirîyê jî navbera wan rake.

12) Parti, bê berçavgirtina ferqa netewayetî, qewmî û mezhebi, dî jiyana siyasî, aborî, kulturî û tendurustî de parêzgerî lî temamê wan kedkarên ku dî Kurdistan de dijîn bîke.

13) Jî bo armanca pêşve birina ilm û şarîstaniyê lî nav xelkê Kurdistan dê xwendina destpêkî û navîn bibe mecbûrî û dî temamê dibistanan de hewceye xwendin bî zmanê Kurdi bê kîrîn.

14) Jî bo armanca pêş xistina derece xwendewariyê û jiyana şarîstaniyê dê gelek merkezên zanistî, kitêbxane, cîyên xwendinê, kulub, tiyatro û meydanên sporan jî bîn ava kîrîn.

15) Temamên wan memûrên ku dî idara eyalet û wîlayetan û dî yê eskerî de kar dîkî, divê vegerin Kurdistanê.

16) Hukûmeta Millî, jî bo bî berçavgirtina qezenca xwe lî gel dewletên din û dî gava yekem de lî gel dewleta mezin a Sovyet wê pêwendîya kulturî û aborî deyne.

17) Hukûmeta Mehellî ya Kurd, dî temamê ew konferansên navneteweyî de, ku jî bo jiyana beşerîyê tîrîn çêkirin lî gora nufûsa xwe wê dî wan de doza temamê huqûqên xwe bîke.

18) Divê Hukûmeta xwud muxtarî ya Kurdistan, xwedî ixtiyarî be, ku imtiyaza hebûnê pêkhati û pêk nehati yê bîn erd ên Kurdistanê çî kesê ku jê re bîxwaze, bide wî.

19) Hukûmeta Millî, jî bo temîn kirina peywistiyên xelkê Kurdistanê dî rîyek erzantî û bê ser êşî û dijîtiya bî tîrîn dî eksê selem-xwur, giran-firoş û muxtekiran de wê kar bime-

şine.

20) Hukûmeta Millî, aboriya Kurdistan dê pêşve bibe û dê dî temamê bajaran de zîneet damezrine. Dîvê ew destên bê emîn ên metîngehkaran lî ser serweta tabîî bê qutkîrîn. Hewceye em jî wan servetan feyde bigrîn. Û dî eynî xewtê de jî bo qezenca beşerîyetê amade bîkî.

21) Dîvê dî temamê kar û barên siyasî, aborî û cîvaki de jî jî wek mîran, xwedan huquqên wek wan bî.

22) Dîvê bî temamî mafên kemati yê neteweyên ku dî Kurdistan de dijîn (Ezerbeycanî, Ermenî, Asurî) bê girtî ber çav.

Partiya Demokrat a Kurdistan
Adar 1324 (1945)

Pêşîyê emê çavekî bavêjî damezrandîna Partiya Demokrat û damezrênerên wê û lî ser beşdarbûyên Kongrê û programa Partiyê hûr û hûr bisekîmî û hînek tîştan bîdî ber çav . Jî vê jî hewce ye em bîkevî nav, lê bînerî û lî ser bîaxîvî.

1) Bî damezrandîna Partiya Demokrat, ku bêguman teklîf kirîna fîrka Demokrat a Azerbeycan bû, Komela Je-Kaf jî warê kar derçû û desthilat jî destê burjuvazîyê bîçûkê Kurd ê ku dî wê wextê de û dî rewş û mercê wan rojên Kurdistan de perçeki pêşketî yê cîvata Kurdewarî bû, derket. Pişt re ket destê taqîmê burjuvazîyê mezî û navî, ronakbîrên xwe parêz (muhafazakar) û liberal. Hînek derebeg û se-rekeşîretên Kurd jî dî wê dest hilatê de beşdar dibî, ku ne her tenê xwedan hestê Kurdayetî nînbû, Her wîha peywendîyên xwe yê nehênî jî lî gel Hukûmeta Tehran qut nekiribû.

2) Slogan û siyaseta Partiya Demokrat a Kurdistan hetta jî bo mesela netewayeti ya Kurd lî gora slogan û siyaseta Komela Je-Kaf gavek paş e.

Dî rewş û mercê wê çaxê yê cihanê de, ku faşîzm têkçûbû, dewletên mêtîngehkar hejiyabûn, gelên bîndest û mêtîngeh jî bo rîzgari û serxwebûna xwe serî hûkdîdan û Hukûmeta Îran jî dî rewşek xerab de bû, sloganên rîzgari û serbixweyi ya Kurdistan dîkari jî hemû sloganên zêdetir kom û gîrsên gel lî dora xwe bîcivîne. Ew agahdariyên ku damezirînerên Partiya Demokrat belav kirîne, ew qas xweparêz (muhafazakar) , jî aktîfîyê dîr û bî awakî bedil bûne , ku bî tu awayî nîkarîbûne bersîva xebatê wan deman bîdî. Madda sîsîyan wê agahdariyê lî gora "qanûna esasî ya wexte meşrûtiyeta Îran) doza encumena wilayetê Kurdistan dîke, ku dî qanûna esasî de basa mafên neteweyên xeyrî Faris tê de nînbû û hetta lî gora wê wextê paşketî jî bû.

Dî madda pêncan de doza bî hevîre birêketî û lî hev hatîna gundî û xwedan mîlkan têkîrî, ev wek aşîti peyda kirîna dî navbera gur û mîyê de bû. Eşkere ye ku mebesta me ew nîne bêjî hewce bû doza "belav kirîna zevî û ax" bîkîra, lêbelê, bî kêmasî dî vê lî alîkî jî bo rakêşana gundî û kedkarên gundîyan û dî mîlê dî de jî bo desthilat û zîlma derebegan nîşanek kîşî danîbûya.

Dî madda şeşan de nîvîskarên wê agadariya Kurdistanê bî Azerbeycan datînin û wîha dînvîsîn : " Partiya Demokrat dîxwaze lî gel gelên dî, ku dî Azerbeycan de dîjî (Asurî, Ermenî u.h.w.) yekîti biratîyek temam pêk bîne." Dî wextê ku gelê dî Kurdistan de dîjî biratîyek bî wan re nayê pêkânî.

3) Jî têkîliya Kongra Partiyê bî awakî baş kîşî ku ciyekî ber bî çav û gîrîng ên serekêşîret û derebegên Kurd dî

nav Partiya Demokrat de heye. Heta mîha ji ronî nine ku dî Komîta Merkezî de hejmara kesên ronakbîr û burjuvazîyê bajêr çend bûye. Navên damezrênerên Komela Je-kaf dî kongrê an jî dî Komîta Merkezî de nînin.

4) Dî programa Partiya Demokrat a dawîya Kongrê de hunek rastî bî berçav dîkevîn, ku hev nagre û jî bo partiyek şoreşger nabe. Dî madda şeşan de tê gotin ku : "Tu dijîminatî û nakokîyek partiyê lî gel dewleta merkezi nine"

Dî benda çar û şeşan de doza xwud muxtariyê tê kîrîn. Lêbelê, dî benda şanzdeyan de wîha tê gotin : "Hukûmeta Millî jî bo bî berçavgirtina qazanca xwe lî gel dewletên din û dî gava yekem dê lî gel dewleta mezin a Sovyet, wê peywendîya kulturi û aborî deyne."

Dî benda hejdeyan de, doza vê hewcedariyê tê kîrîn ku "îmtiyaza hebûnê bî erd ên Kurdistanê çî kesê jê re bî xwaze dê bide wî."

Derveji van daxwazan, guherandina ala Îran, hîlkîrîna ala Kurdistan û diyar kîrîna nişana hukûmetê bî berovajî şêr u roja Îran û qerar dana marşa nîştîmanî lî gel naveroka program û daxwaza xwud muxtarî lî hev nedîkîrîn û ferqek gelek mezin dî navbera wan de hebû.

JI BO PÊŞ HÎN GAVÊN BILIND

Dî meha Çîrya Duyem a 1945 an de, çapxana Kurdistan lî Mahabad dest bî kar kîr. Dî dîbistanên bajêr de bî zmanê Kurdi xwendinê dest pêkîr. Têkoşerên Kurdistanê Germin ên wek Mamoste Tewfîq Werdi, Osman Danîş, Mamoste Kerim Zend, Qaniyê şair û.h.w. dî van kar û barên dîbistanê de ders gotine û rolek gelek girîng dî vî wari de

listine. Roja 17 yê Kanûna Yekem a 1945 an, jî bo gelê Kurd rojeki diroki û jîbir neçûyi ye. Dî vê rojê de bajarê Mahabad bî şayi, govend û bî ahengê ve hatîbû xemilandin û bî awa û şêleke bê hempa ala şêr û roj a nişana Hukûmeta Îran jî ser banê idara edliya Mahabadê anin jêr û dî şûna wê de ala sê rengin a Kurdistan (sor, sipî, kesk û roja ku nû dî ber çiyayê re derketî, du simbilên genimê dî der û dorê û dî jêr de jî serê pênûsê) dî nav teqandina çekan, tîfîngan, şeştiran, çepîk lêdan û hêl û hewara kom û gîrsên gel de lî wi cîyî helkîrî û pê re dî ro surebayê azadî dihejandin.

Pîştî vê, lî bajarê Bokan, Miyandîwa, Şîmo, Nexede û Xani ala Kurdistanê dî nav şayi û govanda komên xelkê de lî ser banên cîyên komîtên Partiya Demokrat hatin hêlkîrî. Helbestvanên Kurd lî ser ala Kurdistan lî gor rewş û mercên pêk hati musabeqeyan saz dîkîrî. Helbestên dihatin nîvîsandin komê xelkê zêdetir coş dîkîr û diherikand. Hejarê şaîr jî ber vê yekê, dî helbestên xwe yê hêja de wîha dî-bêje :

"Dari alekem wekû çiqle le bo çawî edû
Her kesî xwoşî newê rebi we ber xencer kewî
Rê necatmana pena bû Îttihadi Şurewî
Sorme ye bo çawî ême xak û xulî Moskovi" *

Hêmin û Xal Emin jî lî ser hêlkîrîna ala Kurdistan helbestên bî dîl û can yê hestan radîkîrîn gotîne.

Pîştî helkîrîna alê, Partiya Demokrat a Kurdistan bî damezrandina "Hêzên Bergri yê Kurdistan" jî bo parastina

- * Darê ala min wek pijîk têkeve çavê dijmin
Ewê ku pê ne xweş e, rebi bî ber xenceran keve
Jî rîya rîzgariya mere bû bext Yekîtî Sovyet
Ax û xwelîya Moskoyê kîlê çavê me ye

destketiyan gawek giring avêt. Kedkarên bajar û gundan bî awaki eşq , dîl û bî eleqe ve bî ber Hêzên Bergirî ve dîçûn, navê xwe dîdan nîvisandin û dîbûn pêşmerge. Ew serbazxanên ku dî navbera bîst salan de bû, jî bo lêdan û kuştina xelkê, eskeran bî kar dînin, bûbûn ciyên şûnewarên serok têkoşerên Kurd û dî wan ciyan de pêşmerge jî bo parêzgeriya welat dîhatin bîkaranîn.

Hatîna Barzaniyan lî Kurdistanê Îranê, ku nêzîkî 3 hezar kesên çekdar bûn û serokek wek Mele Mustefa lî gel wan bû, hêvî û umudek pirtir xîste dîlê Kurdên Îranê û bû sebebê bîhêzbûn û piştsturiya Partiya Demokrat a Kurdistan. Hinek serekeskerên welatparêz ên Kurd jî milên din (mebest; Kurdistanê Iraqê ye -N.M.) hatîbûn, dî rêk û pêk kirîna kar û barên pêşmergeyan û dî netîca wezîfa ku hatîbû sipartî wan, dî wî wî de bûbûn wek nîmûne.

Jî 17 yê Kanûna Yekem heta dawîya Rêbendan (22 yê Kanûna Duyem 1946 an) bajar û gundên Kurdistanê dî şayi û govendan de xemlîn û dî meha Befranbarê (meha 20 e Kanûna Yekem ta 20 ê Kanûna Duyem re tê gotin- N.M.) ya wextek sar, serma û berf de lî Kurdistanê mîzgîniya civînek mezî dî dawîya meha Rêbendanê de, germayî bî xwe re anibû. Sitranebêjên Kurd dî meqam û gotinên sitranên xwe de ala Kurdistanê û meha Befranbarê kirîna mîjar. Hejarê şair dî rîstê helbestek xwe de dîbêje :

"Ya xwa Befranbarî sed hezarî salî
Her wa xwoşî bî nebîni talî
Xwa be Kurdistan bêlî alakey
Kurd muweffeqî bî bo regeyî çakey
Pişewa bîjî we lawanî cesûr

Be hemû awat bîge Supayi Sor." *

Dî 20 ê Befranbara (10 ê Kanûna Duyem) 1946 an de, dî idara Rojnama Kurdistan de jî bo weşandina yekemin hejmara Rojnama Kurdistan, organa Partiya Demokrat a Kurdistan, cîvînek mezîn hat saz kîrîn û Seyid Muhemmedê Hemidî berpîrsiyarê Rojnama Kurdistan, vê axaftina han dî cîvînê de kîr :

"Roj 20 ê meha Befranbarê (meha dehan 1324 - ku Nevroz serê salê bê hesibandî - N.M.) rojê, ku stêrka xweşbextiya Kurdî ber şefeqa wê re avetiye. Em ku bî salan û heta bî qîrnan bû me daxwaz dikîr, ku rojê bî bîkarî bî zmanê şêrî û Kurdî, ku em dîkarî muqayesa wi jîndarîrî bî zmanê cîhanê re bîkî, bîxwî, bînivîsî û bîbî xwedî çap û weşanî. Dî rastiyê de ev daxwaza han jî me re wek xeyalê bû. Wîsa Heqteala merhemeta xwe fermanî xeyalê me bî saya serê xwe nîşanî me da. Yekemin hejmara Rojnama Kurdistan hatiye weşandî. Ev roj cêjna danîna idara rojname, kovar û weşandîna hejmara yekemin "Kurdîstana me" hatiye kîrîn û em îspat dikî, ku Kurd her çend jî alîyê dewletên mêtîngehkar de tê qîrkîrîn û me qurbanên maddî û manewî dane jî emê nîşan bîdî ku qet namîrê û tu wextî dê nemîrê." (42)

Komîta Merkezî ya Partiya Demokrat a Kurdistan, jî e-

-
- * Ya maşêle Befranbaran sed hezar salî
Her wîha xweş bî, qet nebînî talî
Xwedêwo tu alê jî Kurdan re bîhêlî
Kurdî rîya başiyê de bîserkevî
Serok bîjî û xortên bêtîrs
Bî her awayî Ordîya Sor

şîret, gundi û kedkarên Kurdistanê xwestî bû ku jî bo a-
henga damezranina Komara Demokrat a Kurdistan bêne Ma-
habadê.

Roja yekemin a Rêbendane (21 ê Kanûna Duyem -N.M.)
civinek li Mîzgefta Sor pêk hat û gelek kesan li ser pêkani-
na Dewleta Kurdi û li ser rîzgariya Kurdistanê axîft. Şêx
Celalê Tahîrî bî dîlfurayî wîha dîgot :

'Axano, xelkê bî şeref ê Kurdistan! Dî vê civînê de gelek
kes jî axan, serekeşîretan, tacîran û jî melan axîftin. Jî bo
rîzgariya Kurdistan, jî bo serkevtina vê serihîkdana mezin
dî Kurdistanê de sê tîşt pêwîst e. Bê van sê tîştan tevgera me
sernakeve. Yekem pere ye, duyem pere ye, sêyem pere ye.
Eva mûn sê dangê mîlkê (nivê gundekî tê hesabandin -N.M.)
xwe li navçaya Sîndosê nezîr û hîbeyê Partiya Demokrat a
Kurdistanê kir." Dî vê civînê de nûnerên birayên Kurdên
Tûrkiyê, Suriyê û Iraqê jî beşdar bûn.

ILAN KIRINA KOMARA DEMOKRAT A KURDISTAN

Roja duyem ê Rêbendana (22 yê Kanûna Duyem -N.M.)
1946 an, zêdetirî jî 20 hezar kesî li Meydana Çarçîra li ba-
jarê Mahabad civiyan. Ev xelkê han jî seranserê Kurdistanê,
bî beyî ku jî sar, serma û jî berfê acîz bibe û jî riyên dûr jî
bo beşdarê vê buyera mezin bin, dî vê roja pîroz de xwe gi-
yandin Mahabad

Kolan u kuçên bajêr, çarmedorî Meydana Çarçîra bî ala
sê rengî a Kurdistanê ve hatibû xemlandin. Qazî Muhem-
med dî nav qêrîn û çepikên xelkê de gîhaştê Meydana
Çarçîrayê û dî cîyê xwe yê taybetî de sekîni. Qazî bî van
kelîman dest bî axaftina xwe ya dîroki kir :

"Xelkê Kurd jî neteweyek e, ku welatê wi hatiye perçe kîrîn û dagîr kîrîn. Lî aliyê din, mafên wi jê hatiye sitandin jî diyarkirina çarenvîsa xwe bê par e." Mixabîrî temamê axaftina Pişewa dî dest de nîne. Lêbelê, wek William Aegerton dinvîse, Qazî Muhammed dî axaftina xwe de sîpasî alîkariya Yekitiya Sovyet a maddî û manewî dike û jî bo bî-serkevtîna Hukûmeta Millî ya Azerbeycan birayên Azerbeycanî pîroz kîriye.

Pîştî axaftina Pişewa, ku damezrandîna Komara Demokratîk a Kurdistan îlan dike, Muhammed Huseynxanê Seyfî Qazî, Qazî Muhammed jî bo seroktiya Komara Kurdistan îlan kîr. Dî wê cîvîna mezîn de yê bî ber pêş de hatîr xuya kîrîn û axaftîr ev derebegên han bûn : "Smailê Êlxanîzade, Bîrahîm Êlxanîzade, Rehîmî Êlxanîzade, Şêx Hesenê Şemsî Burhanî, Bîrahîm Axayê Edhem, Axayê Kerimî, Zero Bege Herkî, Hesen Axayê Me'rufî, Seyîd Ezîzê Gêlanîzade û çend kesên ditîr.

Pîştî temam bûna cîvîna duyemê Rêbendanê (22 yê Kanûna Duyem —N.M.), ku Qazî Muhammed jî bo Serkomariya Kurdistan hat helbjartîr, jî bo kîşî kîrîna Wezîrên Dewleta Komara Kurdistan, dî Komîta Merkezi de lîkolîn hat kîrîn û pîştî çend rojan ev navên han wek destê Dewleta Komara Kurdistan dî Rojnama Kurdistan de hatîr belav kîrîn."

- 1) Hacı Babeşêx, Serok Wezîr
- 2) Muhammed Huseynxanê Seyfî Qazî, Wezîrê Bergîrî Cîgirê Serokomar
- 3) Mele Huseynê Mecdî, Wezîrê Dadperwerî
- 4) Ehmede Elahî, Wezîre Bazîrganî
- 5) Hemed Eminê Muînî, Wezîrê Navxwe
- 6) Kerîmê Ehmeddîn, Wezîrê Post û Telîgraf

- 7) Ebdurrehmanê Êlخانزاده, Wezirê Derve
- 8) Menafê Kerim, Wezirê Kulturi
- 9) Sıddiqê Heyderi, Wezirê Tebligat
- 10) Xelîlê Xusrevi, Wezirê Kar
- 11) Hacı Mustefayê Dawudi, Wezirê Abori
- 12) Smail Êlخانزاده, Wezirê Rê û Ban
- 13) Mehmudê Welizade, Wezirê Kışt û Kal
- 14) Seyid Muhammedê Eyubiyani, Wezirê Tendurusti

A dı vır de tıştê dıqetê dıkişine ew e ku jı bılı Hacı Babêşêxi û du Êlخانزادان, Wezirên Dewleta Kurdistanê hemû Mahabadi ne. Jı derveyi Sıddiqê Heyderi keseki dın jı damezranên Komela Je-Kaf dı Dewleta Komara Kurdistan de beşdar nine. Serekeşîret û derebegên Kurd, ku dı damezrandına parti û dı kongrê de dı rêza pêşî de ciyên xwe girtıbûn û endamê Komita Merkezi ji hatıbûn helbijartın, piştî damezrandına Komara Kurdistan jı ciyên desthilatdariyê hatın bıdûrxıstın, her çend dı navçên xwe de lı ser kedkaran hakimiyetê dıkırın û perçiqandın û şêlandına gundiyan dıdomandın ji. Ev bıdurxıstına serekeşîretan û cıvandına desthilatê dı destê Mahabadiyan de gelek kesan dılsar dıkır û tengi û astengan jı bo rêvebırına kar û bar dıxıstıne pêş.

Her xuyaye dı gel vê ji, ev qas demek kêman û kurt de Komara Demokrat û Kurdistan, ku dı diroka xebata netewa Kurd de sitêrek şewq dayi û destpêka diroka nû ya Kurdistan tê hesıbandın, jı bo rêk û pêk kırına kar û barê Hêzên Bergiri jı bo pêş de bırına abori û bazırgani, berfireh û xurt kırına kultur, zman û edebiyata Kurdi, jı holê rakırına hınêk rêveçûnên xırab dı nav hêzên cıvakê de, jı bo nêzik bûna gelên dın ên Îranê hınêk gavên bılez jı bo feyde wergirtinê, hatın avêtın emê bıkurti lı ser wan bısekinın.

1) HÊZÊN BERGIRI :

Damezrandina Hêzên Bergîri bî awaki ordi rêk û pêk, bî-karanina pêşmergan bî awaki nizami, avêtina gavek giring a Partiyê û Hukûmeta Millî ya Kurdistan bû. Her çend li gora usûl û qaidek bî ser û ber dî nav wezîfê û perpîrsiyari par kîrînê de nebû. Derebeg û kurên axan her bî xwe dibûn serekhêz û stêrkek û an du sîtêrk bî ser mîlên xwe ve dîdirûtî û wîsa lê hatibû jî ber kapitan, pulkunîkî û putpulkunîyek (evên han navên rutban in, bî rasti me nekari li hem-ber van ka dî zmanê dîn de çî tîen bîkaranin em peyde bikin —N.M.) rêdani nema bû. Wextek hat ku jî bîlî Barzaniyan û berpîrsiyarên eskerî yê Kurdistanê Iraqê, ew kesên perpîrsiyarên eskerîyê, rojek dî eniya şer de beşdar nebûn. Generalên wek Hemê Reşîdxan û Omerxanê Şîkaki, dî wextê pêwîstîyê de pişt dane tevgera rîzgarîxwaz a Kurd. Yek jî wan xwe avête hîmbêza Ingîlîzan ê dîn jî xwe avetê hîmbêza Îran.

2) WEŞAN Î DIBISTANÊN KURDÎ

Dî wî wextê kurt de weşandina Kovara Kurdistan, Roj-nama Kurdistan, Kovara Nîştîman, Helale, Awatî, Hawarî Nîştîman, Hawarî Kurd, Gîr û Galî Mîndalan, çap kîrîna kî-têban bî zmanê Kurdî û afîrandînên giring ên tîkoşanên par-tî, komele û Hukûmeta Millî ya Kurdistan pêkhat. Dî temamê bajarên bin desthilata Hukûmeta Millî de, derveyî navça Şîkakan, xwendin bî zmanê Kurdî dest pê kîr. Yekem car tabloya li ser idare û lewhên dîkanan bî zmanê Kurdî hatin dalîqandin. Radyo bî zmanê Kurdî program belav dîkîr, roj-naman bî zmanê Kurdî deng û bahsên cihanê û yê Kurdistanê belav dîkîrin, li ser bîserketîna Yekîtiya Sovyet û pêş-kerîna wê dînvîsandin. Rojnama Kurdistan li ser dîroka Kurd û Kurdistan, li ser dostatiya li gel Yekîtiya Sovyet

maqalan belav dıkr.

3) BEŞDARBÛNA JINAN Dİ KAR Û BARÊN CIVAKİ DE

Dı wextê Hukûmeta reş a Rıza Şah de, dı İran de bı gışti ne tenê dı cıvakê de gırami û ciyek jinan tunebû, her wıha wek qelen dan û bı wesıla revandin û lı gora dılbijina mırovan lı wan dıhat nêrin. Jı diyarkırına çarenıvisa xwe bê par bûn. Mırovan dıkarin keç bıfırotana, telaqê jinê bavêta-na, bıxısta der û cıwaniya wê ya şêrin jê bıstendana.

Lı Kurdıstan jı wê ji xerabtır bû. Gelê Kurd wek netewe jı hemû mafên xwe bê par bû. Jinên Kurd du car dıhatın perçiqandın. Jinên Kurd dı nav nexwendini û nezanin de hatıbû gırtın. Zarok lı ser dergûşê dayin, next (qelen) sıten-dın, keç fırotın, jin bı jinê guhertın (berdêl), telaq dana jinê bı neheqi û markırına bı caşı, jı bo jinan mafê nivpar dı wa-re mirat û şahıdiyê de û dı kar û barên dın de wek ku şe-rieta İslamê goti, jin xwestın û revandin, bûyerên dızı û nehezkırı yên cıvaka Kurdevari, sebebên bê mafbûna jinên Kurd bûn. Partiya Demokrat a Kurdıstan, van qeyd û zınci-rên dı destên jinên Kurd de bûn, derêxıst. Jinan anı sewiya mêran û dı rêvebırına karên cıvakê de wan beşdar kır. Par-tiya Demokrat bı fermaneki, qelen sıtendın, zarok mahrkırı-na mırovên kalemêr û keç bı hev guhertinê (berdêli) qedexe kır. Her çend dı wê dema kurt de nedıkari bı yek cari hemû buyerên nehezkırı yên çend hezar salên Kurdistan pak bıkı-ra, lêbelê, evên han gavên bılınd û pêş bûn, ku Parti û Hu-kûmeta Millî avetıbûn.

Wextekê jı Pişewa dıpirsın: "Fırka Demokrat a Azerbey-can dı helbijartınan de mafê dengdanê daye jinan, gelo we ji vê yekê kırıye?"

Dî bersîva xew de dibêje : "Ez lî gel wê me û van karên han em bîbaşî bîzanîn, lê hewceye jî we re arz bikim, ku me vê serkevtîna han hin jî xwe re bî cî nekîriye."

4) BAZIRGANÎ Û PÊŞVEÇÛNA JÎYANA XELKÊ

Komara Demokrat a Kurdistan jî bo pêşvebirîna bazîrganiya Kurdistan a rawestiyayî û baştir kirîna jiyana xelkê, hinek gavên baş avetiye. Pêkanîna Şirketa Teraqî, ku peywendîya bazîrganî lî gel Yekîtîya Sovyet damezrandî bû, yekê jî wan gavên girîng bû. Tûtîna sala 1944-1945 an a Kurdistanê, dî embarên idara tûtînê ya Mahabad, Nexedê û Boka de mabûn û dewleta Îranê nedakirî û dî wê rîyê de Kurdistan xistibû bî hesara aboriyê. Şirketa Teraqî, temamê tûtîna Kurdistanê firotê Yekîtîya Sovyet û dî şûna wan de şekir, perçe û tiştên ihtiyaca xelkê jî bo bazara Kurdistan sitend. Ev karê han, ku firehî xiste bazarê û xelkê perê tûtînê sitend, belko tûtînwani Kurd jî hêvidari kirin, ku dî rojên pêş de jî dê tûtînê bîfroşe, lî ser namîne. Jî bîlî eva han Komara Kurdistan bî azad kirîna sînor dest pê kirîna çûn û hatîna Iraq û Tîrkiye ya xelkê, kirin û firotin û bazîrganî dî navbera perçên Kurdistanê de zêde kir. Gelê Kurd jî Kurdistanê Iraq û ya Tîrkiyê, dikarî bî serbestî bê welatê perçe kirî. Û dikaribû jiyana xwe bimeşîne. Wê qonaxa han ne her tenê bazîrganî, jîyan û dan û stendîna xelkê ya bazarî xurt û zîndî kir, her wîha peywendîya siyasetî, rewşenbîrî û giyanî ya netewayetî jî bî hêz dikir.

5) GIRINGÎ DANA TÊGEHIŞTÎNA XORTAN

Partiya Demokrat a Kurdistan, bî damezirandîna rêxistîna xortên Kurdistan, bî teghiştînek dî rîyek nû de Kurd jî bê xweditî û bê ser û berî deranî û teghiştîna welatparezî û

hestê Kurdayetiyê dî nav xortan de gurr kır. Dî vi wari de şandîna xortan a Tebrîzê û Yekitiya Sovyet dest pê kır. Çend xortên Kurdan jî bo xwendinê hat şandin Yekitiya Sovyet. Mixabîna ev karê han jî wek gelek gavên din dî çarçova tengitiya çinayeti de nehat girtin. Hinek kurên derebeg û yêna burjuvaziyêna bajêr, bî bê lî ber çav girtina rewşa wan û imtihanê şandin Sovyet. Jî ber vê jî yekî jî van jî xêr negirandê tevgera azadixwazî ya Kurdistanê. Xeni Bîlûryan ne tê de, ku piştî têkçûna Komara Kurdistan paş de vegiriyaye û dest avêtîye têkoşanê, yekemin Rojname Rêga wek organa Komela Je-Kaf, piştî têkçûna Komara Kurdistan tevi Kak Hesenê Qızılci weşandiye. Temamê jiyana xwe bî derbederî û dî girtigeha rejîma Pehlewî de derbaz kirîye û piştî 25 sal xwe ragirtina qehremani dî şerpezetî, rezalet û bê mafîyê de bî illeta bê tecrubetîyê û dî bîna tesîra hinek muşawîrên nezan de ber bî xeletîyekê de çû, ku gelek mixabîna nedibûya ber pê ve biçê ku guneh kirin û komên xelkê bîna ser.

6) PEYWENDIYA DOSTATI Ê YEKİTİYÊ LÎ GEL AZERBEYCAN

Dî destpêka malîştina desthilata gemarî ya Hukûmeta Pehlewî dî Kurdistan de, dî sînorê Kurdistan û Azerbeycan de rewş bê ewle bû. Gelek caran dî navçên Êrmiyê, Salmas, Xoy û Miyandîwaw dî navbera Kurd û Azerîyan de dijîti û heta lî hevxiştin jî saz dibû.

Azerbeycanîyan, ku dî dirêjayîya dirokê de destê wan dî perçiqandin û bîndest kirina gelê Kurd û Kurdistan de hebû û lî gel Hukûmeta şovenîst a Tehranê hevdest bûn, dî xwestin nîha jî her lî ser vê siyaseta bîmeşî û ciyê Hukûmeta Tehranê bigrin. Hetta ev xeyala wan a xam jî hebû, (her

wek dî muzakerên wan ên bî Tehranê re derketin) ku xwud muxtariya Kurd (ne ya Kurdistan) dî çarçuva Azerbeycan de qebûl bînin. Piştî van, ku Hukûmeta Millî ya Kurdistan neket bîn barê vê bir û baweriyê , wê çaxê ewan siyaset guherandin , lî Miyandew û Selmas mirovên wan şer saz kîrin û Rûsî ketin berevaniyê û roja 23 yê Nisana sala 1946 an dî navbera karbidestên herdu aliyan; Hukûmeta Millî ya Kurdistan û ya Azerbeycan de lî bajarê Tebrîzê cîvînek pêk hat û peymana jêr hat imza kîrin. Noqtên peymana hatî imza kîrin ev in :

"Jî bo qaim kirina dostayeti dî navbera Azerbeycan û milletê Kurdistan de, jî bo paydariya samimiyet û dostayetiyeke zêdetir dî navbera wan herdu milletan de ev qerarên jêr hatin qebûl kîrin û herdu jî dê van dî jiyana xwe de tevbîq bikin.

1) Lî wan cîyên ku pêwîst bînin herdu hukûmetên millî jî nûner datînin.

2) Dî Azerbeycan de ew cîyên ku danîştîwanên wê Kurd bînin, kar û idara dewletê jî bal Kurdan tê kîrin. Û her wîha lî Kurdistan jî ew cîyên ku para gelek danîştîwan Azerbeycanî bînin, jî bal memûrên Hukûmeta Millî ya Azerbeycan de dê bê idare kîrin.

3) Jî bo helkîrîna bûyerên aborî dî navbera herdu milletan de, qomîsyoneke têkelî dê bê damezrandin, ew qomîsyon dê hewl bide vê mesele herdu hukûmetan hel bike.

4) Dî wextê pêwîstiyê de dî navbera Hukûmeta Millî ya Azerbeycan û Kurdistan de hevkarîya pêşmergeyî dê bê kîrin û hewce ye eva han lazîm bibe jî bo alîkarîya hev û du bê kîrin.

5) Her wextê pêwîst be lî gel Hukûmeta Tehran bê axaftin, hewceye muwafiqeta nêrîna Hukûmeta Millî ya Azer-

beycan û ya Kurdistan bê girtin.

6) Hukûmeta Milli ya Azerbeycan jî bo wan Kurdên ku li ser axa Azerbeycan dijîn, hetta wê dereca ku bîkaribe, jî bo pêşketina zmanê wan û pêşve birina kultura wan a milli dê hewl bide.

Her wiha Hukûmeta Milli ya Kurd jî jî bo Azerbeycaniyan, ku li ser axa Kurdistanê dijîn, jî bo pêşketina zmanê wan û pêşve birina kultura wan, dîkarina heddê xwe de dê hewl bide.

7) Herkesê jî bo têkdana dostayetiya diroki ya netewa Azerbeycan û Kurd û jî navê rakirina birayeti û demokrasiyan jî perçe kirina yekitiya wan hewl bide, herdu alî bi yekdesti wê kesê bi qebehet bîdîn ceza kîrin."

Jî aliyê Komara Demokrat a Kurdistan de ev kesên han beşdari kirine û imza kirine : "Reisê Hukûmeta Milli ya Kurdistan Cenabê Axayê Qazi Muhemmed, Axayê Seyid Ebdullah Gêlani Endamê Komita Merkezi ya Partiya Demokrat a Kurdistan, Axayê Omerxanê Şerifi Endamê Komita Merkezi ya Partiya Demokrat a Kurdistan û Reisê Eşîreta Şîkan, Axayê Muhemmed Huseynê Seyfî Qazi Wezîrê Hêzên Bergerî yê Hukûmeta Milli ya Kurdistan, Axayê Reşîd Begê Cihangîrî Endamê Komita Merkezi ya Partiya Demokrat a Kurdistan û Reisê Eşîreta Herkiyan, Axayê Zero Begê Bîhadîrî Endamê Komita Merkezi ya Partiya Demokrat a Kurdistan û Nûnerê Kurdê Şîno, Axayê Qazi Muhemmed Xîdrî."

Dî aliyê Hukûmeta Milli ya Azerbeycan de : "Reisê Meclîsa Milli ya Azerbeycan Cenabê Axayê Hacı Mirza Eli Şîbîstîrî, Serekwezîrê Hukûmeta Milli ya Azerbeycan Cenabê Axayê Seyid Cahfer Pişewerî Muawenê Sekreterê Fırka Demokrat a Azerbeycan, Axayê Padgan Wezîrê Daxilî yê Azer-

beycan Dr. Sılamullahê Cawid, Wezirê Kultur ê Azerbeycan Muhammedê Biriya." (43)

Pîştî imza kîrîna vê peymanê dijîtiya navbera smoran xelas bû û dî wan bajarên Kurd û Azerbeycanî pêk ve dijîyan de, nûnerên eskerî yê siyasî bî hev re hatin tayîn kirin û peywendiyên wan yê dostayeti bî hev re hebû. Pîştî vê Mele Mustefayê Barzanî, ku yekek jî generalê Kurdistanê bû, bû Fermandarê Gîştî yê Hêzên Çekdarên Kurdistan û Azerbeycan. Şehîd Mustefa Xoşnav jî bû Fermandarê Hêzên Bergirî yê Kurdistanê.

KIL Û KÊMASÎ; SEBEBÊ TÊKÇÛNA KOMARA KURDISTAN

Dî pêkhatin, peyda bûn û jî holê çûna hemû bûyerên civakî de rola hûnek sebebên nav xwe û derve heye û her yek jî li gora xwe kar dikin li ser bûyerê û şûnan li ber çav dihelin.

Dî pêkhatin û t êkçûna Komara Kurdistan de jî ev rasti û qanûn t ên xuya kirin. Hoyên nav xwe û derva rola xwe li ser list û mixabîna tevgera rîzgarixwazî ya Kurdan jî bo wextek dirêj ber bî paşveketinê de hîşt.

Dî rûpelên derbasbûyî de bî kurtî be jî me behsa hoyên nav xwe û yê derve, ên pêkhatina Komela Je-Kaf û ya Partiya Demokrat û Komara Demokrat a Kurdistan kir. Ez dixwazim bî kurtî jî be behsa hoyên t êkçûna Komara Kurdistan bikim. Pêwîste eva han jî ez bîbîr binim, ku mixabîna diroknîvîsên Kurd gelek kêr li ser vê bûyera girîng a diroka Kurdistan nîvîsandine. Hêzên siyasî yê Kurdistan jî wek peywîstiyek vê bûyera han a girîng nekolane û qîmet nedanê, ders jê wernegirtine. Wek ku rojnamenîvîsê Amerîkî Roz-

welt gotiye : 'Peydabûn û guherandîna Komara biçûk a Mahabadê diroka wê ya kurt û têkçûna wê ya qet lê hêvi nehati kîrîn, ronaktirîn jî bûyerên diroka nû ya Rojhilata Navin e.'

Rojhilatnasên biyaniyan kêr û zêde li ser Komara Kurdistan nîvisîne, lêbelê, li gora berjewenda xwe bahs kirine. William Aegelson û Hesên Arfa bi dirêjahi li ser Komara Kurdistan nîvisîne. Ewan herduyan jî, her çiqas hînek ronakiyan xistîne ser tevgera Kurdistanê Îranê û Komara Kurdistan, lêbelê, herdu jî di dawiyê de ketin pey jî bo armançên taybetî, ku xwestîne Komara Kurdistan li Mahabad buyerek bi destavakirina biyaniyan binivîsin û Yekitiya Sovyet gunehkarê eslî yê roxandîna Komara Kurdistan bibînin û bir û raya giştî ya gelê Kurd li ser siyaseta Yekitiya Sovyet bi gunehkari di esle Komara Kurdistan de binin û bir û raya giştî ya gelê Kurd li ser siyaseta Yekitiya Sovyet şîlo bikin.

Pêkhatin û têkçûna Komara Demokrat a Kurdistanê hê baş nediyar e û veşartîmên gelek zêde tê de hene û pêwîstiya lêkolîn û xebat kirînek zêdetir a zanistî pê heye. Ez hêvîdarim ev nîvisandîna han bibe keraseyek jî bo vê behsa han û tehlîl kirîna zêdetir li ser bûyera tevgera salên 1942-1946 an a Kurdistanê çêbibin.

KÊR û KURİYÊN KOMARA KURDISTAN

1) Pêşîya hemû tiştî nebûna stratejiyek ronî. Partiya Demokrat a Kurdistan li ser himên diwarên Komela Je-Kaf damezra. Komela Je-Kaf, wek rêxistinêk welatparêz a Kurd mafê diyarîkirina çarenivîsî, yanî azadiya Kurdistan

jî bo stratejiya xwe danibû. Partiya Demokrat a Kurdistan bî nîvisandi xwud muxtari kire slogan û dev jî serxwebûna Kurdistan berda. Lêbelê, dî kîrînê de hukûmetek serxwebû-yî damezirand. Guherandina ala Îran, danîna arma dewle-tê, pêkanîna eskerê millî, peymana aborî lî gel Yekitiya Sovyet, peymana yekîtî û dostayetî bî Hukûmeta Azerbey-can re, ev ne ew tîşt bûn ku lî gel xwud muxtari an jî lî gel qanûna "encumenê wîlayetê" hevûdu bigrîn. Dî rastiyê de Kurdîstana nawendi her çiqas navçeki biçûk jî Kurdîstanê bû, lêbelê fiilen dewleteke serbixwe ya Kurd tê de hatibû damezrandin. Lî ba rêberên Komara Kurdistan wîha bû; ger dev jî slogana azadiya Kurdistan berdî û doza qanûna encumena mîlayetî bînin, an jî dî programa xwe de binivî-sîn "tu dijminayetiyeke me bî Hukûmeta Merkezi re nîne", Hukûmeta şovenîst a Tehranê dibê ku nerm bibe û daxwaza wan çî bî çî bike. Tîştê seyr û ecebê ewê, ku jî wî wextî he-ta niha jî, her çend rêberên Partiya Demokrat û hêzên de-mokratên Îran jî hawar dikin ku daxwazek wan a çîhê bû-nê nebûye û xwestîne ew qeyd û zincîr jî situyê wan bê der-xistin jî, lê kevneperestên Îranê lî ser gotîna xwe rikoyî ne û dibêjin; hûn veqetixwaz in, Komara Kurdistan komarekî serbixwe bû û dîxwest Kurdîstanek serbixwe ava bike.

Dî rastiyê de dî siyaseta û stratejiya rêberên Partî û Hukû-metê de nêdîtina rîya xwe diyar bû, ku nîkarîbûn rîya xwe bînin. Diyare rewşa Azerbeycan jî dî wîr de bêtêser nebû. Siyaseta çewt a Hukûmeta millî ya Azerbeycan ev bû; lî gora peymana lî gel Hukûmeta millî ya Kurdistan ku hatibû îmza kirin, dî muzakerên bî Tehranê re lî gel Hukûmeta Qe-wam (Serekwezîrê Îranê yê wê çaxê —N.M.) nûnerê Koma-ra Kurdistan dîvê beşdar bîbûna, lê beşdar nebûn. Ne her tenê, her wîha dî muzakera nav Qewam û nûnerên Azerbey-

can ên dı bın serokatiya Şebusteri de, lı ser Komara Azerbeycan lı ser heft maddan hat lı hev kırım ku bı tu awayi behsa Kurdistan nekırıbû. Dı vê qerarê de derdikeve ku navçên dı bın destê Komara Kurdistan de, her wek berê Azerbeycan hatiye bı nav kırım. Tenê dı hela dıbıstanan de gotine : "Kematiyên dın ên millî wek Kurdan, Ermeniyan û Asuriyan, zarokên wan dıkarın heta sınıfa pêncan a destpêki bı zmanê dayika xwe bixwinın." Bı kurti dı wê qerara ku maf dıda Kurdan ji de, dı wê dema ku desthilata Kurdan dı destê wan de bû û Komara Kurdistan damezirandibûn bû "kêmayeti" dıhatın bı nav kırım.

2) Siyaseta bergiri:

Siyaseta bergiri ya Komara Demokrat a Kurdistan, rengdanek roni ya tunebûna siyaseta wê ya gıştî û stratejiya wê bû. Her lı ser vê çûn û bir û baweriyê, lı hember bê hêzî, jar û lawazê Hukûmeta Tehran, Komara Kurdistan siyaseta xwe parastinê girt ber xwe û qet lı ser lédana dijmin nesekini. Bane, Saqız, Kırmanşan û perçên xwarê yên Kurdistan bıbûne ciyê pêgeyên dijmin, bıtarên cıvinên hêzên hukûmetê û êriş dianin navçên azad kırı.

Raste, wê wextê lı ser bangewaziya Partiya Demokrat çekdarên Kurd jı seranserê Kurdistanê ber bı wê cepha Serdeşt û Saqız ve ketıbûn rê û nêzikê Diwanderê bûbûn û der û dora Seqız û Serdeşt girtibûn û şerê Qarawa û Mameşa manewiyata dijmin şikandibû, dı demek wılo dê nûnerên Hukûmeta millî ya Kurdistan lı gel Serheng Rezmarê lı ser şer rawestandınê muzakeran dıkarın.

Dı 28 ê Gulana sala 1946 an de, nûnerên Partiya Demokrat (Hacı Babe Şex, Hejar û Kapitan İzzed Ebduleziz) lı gel Rezmarê nûnerê eskerê İranê dı cepha Seqız de vê rêkevtına han imza kırım :

" 1) Karbîdestên Partiya Demokrat ferman dîdîn hêzên xwe, ku teqe li eskerên Îran nekî û jî wan ciyên girtinê zêdetir neçin pêş ve û tîkîlî çûn û hatina caddeyan nebîn.

2) Jî bo piştgiriya şerkirina çekdaran, destê çekdarên Kurdan, çar kilometr jî Seqiz, sê kilometr jî Serdeşt dê bî-kêşin.

3) Kurd û dewleta Îran hêzên xwe li ser sînor bî hêz nakin û firokên Îranê jî zêdetir jî çar kilometran ber bî ser Seqiz ve nafirin.

4) Jî bo berlêgirtina hemû buyerên nahezkirî, Partiya Demokrat a Kurdistanê dê nûnerek li bajarê Seqiz, Bane û Serdeşt deyne, ku di navbera hêzên Îran û Kurdan de peywendîya siyasî deynin." (44)

Jî netîca naveroka ve qerarê, bî eşkera derdikeve ku mebest ew bûye ku Kurd teqe nekî û bîkêşin û karên xwe bi hatin û çûnên rîyan nekî û ew ciyên ku girtinê jî wê zêdetir pêş de neçin. Di rastiyê de, her wek Hesên Arfa dibêje : "Siyaseta Hukûmeta Tehran ew bû ku Kurdan bixalîfîne "

Her li ser vî terkexemê û rayê bû, ku Muhemmedê Nane-wazadê Fermanberê Hêzên Bergirî yê Kurdistanê, bî dîlxwazi sîwari helikoptera eskerê Îran dibe û ew jî helikopterê berdîm û Nanewazadê şehîd dibe.

Derveyî vî, çûna Serekwezîrê Hukûmetê jî bo muzakerek li gel serhengê (Albay -N.M.) jî ordiya dijmin, prestîj û giraniya wê hukûmetê tine xwar. Jî van hemû qebahet û kêmasiyan wêdatir, çûna Pişewa Serokomarê Kurdistan a gundê Sera jî bo axaftinê li gel Rezmar, noqtetek jar û xwe bî kêman zanina Partî û ya Hukûmeta Millî bû.

3) Hêzên Bergirî :

Her çend Hêzên Bergirî jî kedkarên Kurd û jî pêşmergan pêk hatibûn, lêbelê mesela çînitî li wir jî xwe dixist pêş

çav. Dı nav hemû karbıdest û fermanदारên Hêzên Berguri de grûbên kedkarên Kurd xuya nedıkrın, lêbelê bı dehan axa û zarokên axan kincên fermanدارan lı xwe kırıbûn û xwe bı wan nişan dıdan. Derveyi pêşmergan, hesab lı ser çekdarên eşayiri nıkarıbû bê kırın. Hukûmeta Millî raste rast bı xwe çek nedına kedkaran, ku pıştewanên rasti yên Komara Kurdistan bûn. Çekan dıda serekeşiret û derebegan. ewan ji dıda xızım (merrı), noker û destê peyayên xwe. Çekdarên xeyri-nizami, xwe mırovên axa dızanin, ku çek jê girtıbûn, nan pêxwarın û huqûqên xwe jê wer werdıgirtıbûn.

Bı rasti jı bılı Barzaniyan, çekdarên dın ên xeyri-nizami jı bo parastına Kurdistanê çek hılneğırtıbûn. Bûyerên pıştı Komara Mahabad nişan dan, ku pıştı hatına eskerên İran jı wan takım û derebegan tu kes nehat girtın. Yek jı minakiyên berçave Omerxanê Şıkaki bû. "Hin Hkûmeta Millî lı ser kar bû, jı generalı û jı partiyê istifa kır. Dı 12 yê Çırya Duyem a sala 1946 an de, lı Tebrizê dozê jı Konsolosê Amerika kır, ku cewabek jı Qewam seltene re bışinê û dewletê agahdar bıke, ku bı kırınên nerım û ewleyi dıkare dı navçê de hêviya wefadariyê jı Kurdan bıke û dılxweş bıbe."(45)

4) Peywendiyên Cıvaki :

Hukûmeta Millî ya Kurdistan jı bo kêmkırına desthilat û zılm û zora derebegan qet gaveki pêş jı navêt. Dı wextê Hukûmeta Millî ya Kurdistan de zılma derebegan jı hemû wextan zêdetır bû. Gundi jı gundên wan hatın derêxıstın, sitendına bac û cerimê, jı bo karê rojane û lı ser bahanên vala pere sitendın û perçiqandına kedkaran bı berdewami dıhat domandın. Çend minakiyên van kırnan :

— Hemed Axayê Lece lı Şarwêran destê qehweciyê xwe

jêkır. Rojnama Kurdistan lı ser vê kırınê nvisand. Lêbelê, keseki tıştek jı Hemed Axa re negot.

— Sımîlê Şêx Axayê lı gundê Deme Mesor gundiyeke tevi se (kûçık) xıstîbû nava çalê û pışt re gotîbû ku de bira Qazî bê derine.

— Qadîr Axayê Derbendî, Hacı Xalîd jı gund derxist, rez û baxên wî jı reh û kokan de kışand, lêbelê keseki xwedîti lê nekır. Dı wextek wîlo de ku Hacı Mele Xalîd yekek jı karbûdestê partiyê bû.

— Ezîzê Qerênî Axa, lê xıstîbû çûbû nav Eceman. Nama casûsiyê lı ser Elî Emîr Eşayirî û Selîmxanê Şaweले girtîbûn, dı şûna ceza kırınê anîbûn Mahabad danîbûn sekinandin û rêberên partiyê û yê Hukûmetê kenên xwe pê dıkırin. Evana wextê eskerên Îran ketin Mahabad pêşewaniya wan dıkırin.

Bı kurtî kedkarên gundiyan Kurdistan, ku hêzên esasi yê tenegera rızgarixwazî ya Kud bun, desthilata Komara Kurdistan bı cıvaki wisa gırani lı wan nenihêrî. Hukûmeta Millî ya Kurdistan, jı bo qezenca gundiyan û kêmkırina desthilata derebegan gavên wisa pêş neavêt. Hinek jı nviskarên Kurd nvisandîne, ku Hukûmeta Millî ya Kurdistan zevî û axên ku dı cı de hatine hiştin lı gundiyan belav kırıye. Eva han jı neşarazatiya lı ser rewşa Kurdistan tê. Lı tu ciyî dest bı mîlkên derebegên ku erdê xwe hiştîbûn û çûbûn, nehate dan. Lı Şariwêran axayên Xurxure û Gapîsan, jı ber sebebê şerên nav xwe û mîrov kuştîne, ciyên xwe hiştîbûn û çûbûn. Barzanîyan dı wan herdu gundan de para mîlkan wergirtin.

Ew derebegên dı nav dezga rêberîya Partî û Komara Kurdistan de xwedan mîrov bûn, dı bîni re peywendiyên xwe jı Hukûmeta Tehran neqetandîne, jı ber vê ye ku pışti hatina

eskerên Îran bî serbestî geniyane û yekek jî wan jî nehatiye girtin.

5) Nebûna Teşkilatek Tekûz û Bir û Baweriya Şoreşgerî:

Dî Rojnama Kurdistan organa Komîta Merkezî ya Partiya Demokrat a Kurdistan Îranê de, di hejmara 32 an a meha Sîbata sala 1974 an de, wiha hatiye nivîsandin : "Sebebê rasti yê tekçûna Komara Kurdistan û şikêstina tevgera rîzgarîxwazî ya gelê Kurd a di sala 1324-1325 (1945-1946-N.M.) an, kêmkê hêzbûna nav xwe ya Partiyê û bî rêvebirina tevgerê û ya Hukûmeta Millî bû..... Mixabîn ew bê hêz bûn di hemû kar û barên Partiyê de diyar bûn.... Piştî têkçûna Komara Kurdistan bî awakî baş derket, ku bêhêzbûna teşkilata wextê Komara Mahabad ta çî radeyê bû. Bê hêz bûna Partiyê di warê siyasetî, rêxistinî û îdeolojî de û di kêmbûn an jî nebûna bî yek carî kadroyên têgehîştî û têgihîştî di nav hêzên Partiyê de dihat xuya kirin.

Jî ber nebûna disîplîn û rêxistinî bê ser û berî ew qas kesên bê bir û bawerî ketîbûne nav rêxistinên Partiyê û dezga dewletê, ku pak û pis jî hev nedihatîn veqetandin. Derveji vî, Partiya Demokrat nîzanîbûye ka jî bo çî dixebite. Yekitiya bir û baweriyê li ser meselên siyasetî, eskerî û civakî di nav partiyê de tunebûye. Di têxistinîya rêxistinî, çarçove û awayê Hukûmeta Millî de evên han pê ve diyar bûn.

Nebûna bir û baweriyê şoreşgerî û nebûna yekitiya bir û baweriyek bû sebebê ewa han, ku rêberên partiyê û yên Komara Kurdistan li hemberî eskerên jar û lawaz a Tehran, bî bê şer dest pê kirin teslim bin û bî ber Mîyandîwa ve pêrgiyî eskerên Îranê ve biçin û xwe bî destê xwe teslim bikin.

Dirok nîkare mudafaa vê bûyerê bike. Eger rêberên Ko-

mara Kurdistan dî berxwedabûna, gelê serihildayi yê Kurd bî gîştî jî bo parêzgeriya Komara xoşewist a Kurdistan de bîkarîbûya ta nefesa dawiyê xebat bîkîra. Bî taybetî hêzên neşikestî yê Barzanîyan lî pîşt Komara Kurdistan rawestabûn û şerê Barzanîyan pîştî têkçûna Komara Kurdistan nişan da, ku Hukûmeta Tehran ne xwediyê wê hêzê bû, ku bîkare wîsa bî hêsanî lî Kurdistan bî ser keve. Fermanên lî ser şer û dijîtiyên Hêzên Bergirî yê jî bo tîştên pûç u vala jî bo karen rojane, karen xwe firoşan hêsan û pak dîkîrin. Kedkarên Kurd ku dî bî destê jendîrman û perçiqandoxan de bê hed nerehet bîbûn, dî navbera wan çend salan de tama azadiyê çêstîbûn û bî hêsanî welatê xwe bî dest ve bernedîdan.

6) Tecritmayîna jî Hêzên Demokrat ên Îranê :

"Nebûna yekgirtîna qewî û yekîtiyê raste rast dî nav hêzên demokratên Îran de yek jî sebebên herî girîngî şikandîna Komara Kurdistan her wîha ya tevgera seranserê Îran a Salên 1324-1325 (1945-1946-N.M.) an bû." (46)

Jî bo slogana xwud muxtariyê ku Partiya Demokrat dî programa xwe de nîvîsandîbû, pêwîstiya yekîti û hevkarîyek nêzik û qewî lî gel hêzên demokratîk ên seranserê Îran hebû. Her çend Partiya Demokrat çûye nava "cephî hevkariyê ya partiyên azadîxwazên Îran" û lî gel Partiya TUDEH a Îran, Fırka Demokrat a Azerbeycan, Partiya Îran û Partiya Cengîl hevkarî dî cephe de dest pê kir," lîbelê, gelek mîxabin roja ku pêwîst bû ev cepha han bî hemû hêzên xwe ve bê meydana xebatê, bû temaşevanê bûyeran û bê deng rawesta bû . Serokatîya sê partiyên esasî yê vê cephe; Partiya TUDEH a Îran, Fırka Demkorat a Azerbeycan û Partiya Demokrat a Kurdistan, heryek bî awakî cûda cûda jî xwe re

ketın rêdîtınê jı bo çareserkırına gir û guriftên xwe. Wextê eskerên Îranê ber bı Azerbeycan û Kurdîstanê ve birêketın, Partiya TUDEH bê deng ma Her çend dı navbera Hukûmeta Azerbeycan û ya Kurdîstan de peymaneki dumlî hebû, ku lı gora wê peymanê hewce bû pêk ve dıji Hukûmeta Merkezi bisekının, lêbelê, gelek mıxabın wextê eskerên Şah êrişî Azerbeycanê kır serokatıya Fırke bê agahdari û bê tedbir jı ba serokatıya Partiya Demokrat a Kurdîstan xwe paş ve kışand. Her bı vi awayi, ku eskerên Îranê ketın nav Kurdîstanê, serokatıya Partiya Demokrat a Kurdîstan ne hêviya wê ya cephe û ne ji ya peymanê hebû." (47)

Dı rastiyê de eger Partiya TUDEH a Îranê, wek xurtırın partiya siyasi ya welat, bı qewl û qerarê Qewam seltene nehata xapandın dıkaribû jı bo pıştguriya serihıldana Azerbeycan û Kurdîstanê karek bıke. Pıştı bist salan, rêberiya Partiya TUDEH, parêzgeriya xapandın û lêbanına xwe ya wê demê dıke û wıha dınwıse : "Xeletiya lı ser bıyara Qewam hati kırın û jıbirvekirına wade û belêniyan, hışyariya şoreşgerên hêzên millî û demokrati kêm kırıye. Vi karê han imkana jı bo Qewam pêk ani, ku dı pışt perdê de tebliyat û xelk lê banandına lı gel emperyalizmê û bı taybeti emperyalizma Amerikayê û lı gel rêxistinên kevneperest birêkeve û dı bın perdê de fırsend û merc jı bo şıkandına hêzên millî û demokrat amade bıke." (47)

Jı bılı van, reberên Parti û Komara Kurdîstan bir nake. pê nedıbırın, ku xwud muxtari dı bın rejıma paşati ya diktatori de nayê ci û Hukumeta şovenist a dıji gelên wan, mıl jı bo xwud muxtari û mafên gelan dırêj nake.

SEBEBÊN DERVE YÊN ROXANA KOMARA KURDISTAN

Dı têkçüna Komara Demokrat a Kurdîstan de pêwiste em

sebebên derve ji bîgrin ber çav. Diroknavîsên burjuvazi û heta hinek nîviskarên Kurd ji pêkhatina Komara Kurdistan bi çêkırina destê Sovyet dîzanin û jî roxanê ji her Yekitiya Sovyet gunehkar dîkin. Ew dî van kîrîn û nîvisandinên xwe de, têkoşin û xebata gelê Kurd û fîrsend û mercên navneteweyî yê wê wextê nagirin ber çav.

"Çend sal piştî têkçûna Komara Kurdistan ji dî nav Partiya me de, ev bir û bawerî bîhêz bû, ku sebebê eslî yê têkşikandina vê Komarê, siyaseta çewt a Yekitiya Sovyet a li beramberê rewşa Îranê ya wî wextî bû. Bî vî awayî, hem dî alîkî de me xwe derveyî gunehkarî dîkir û hem dî alîkî din de ji me li derveyî çarçeva pêkaribûna xwe yekî gunehkar (mebest Yekitiya Sovyet e N.M.) dîtibû. Netîca vê tevihevkirin û besit kirina meselê, xwe bê xem kîrîn û xwe neacîz kîrîn bû. Dî derveyî vê me bî vî awayî îtiraf dîkir, ku hêza esasî ya Komara Kurdistan hêzên derve bûn û ne hêzên gelê Kurdistanê Îranê bûn. Eva han jî raste ku bir û bawerîya dijminê ku jî destpêka pêk hatina Komara Kurdistan û heta niha belav dîke." (49) Siyaseta we deme ya karbidestên Azerbeycana Sovyet dîkir, ku dî Îran de nîşanek we ya girîngî hebû, bî eşkera kirinek bî temami yê pêkenîne bû. "Cafer Bakîrof, ku karbidestê serokê Azerbeycana Sovyet bû û dî danîna siyaseta Sovyet dî Îran de destekî wî yî xurt hebû û piştî jî hat idam kirin, li ser mesela ber bî pêşve çûyîn û têkçûna tevgera azadixwazî dî Îran de rolekî wî ya gelek fireh hebû. Gelek biryarên ferdî yê xelet da, ku li gora qezenca siyaseta derve ya Sovyet a tevgerên demokratîk yê Îran nebûn.... Derveyî vê Yekitiya Sovyet nû jî şerê cihanê rîzgar bûbû, nava welatê wan wêran bûbû. Pêwîstî bî aşiti, asayiş û awayî kirmê hebû. Wextê eskerên dagirker gihîştê Tebrîz û hêzên kevneperest dî Azerbeycan de jî bo

kuştina demokratan dest avêtine çek, wê wextê êdi Yekitiya Sovyet bî xwestibûna ji lî Azerbeycan û her wîha lî Kurdistan ji qet nkaribû parastinîyê bike. Rastiyeke dî ji hewceye lî vîr bê gotin : Yekitiya Sovyet dê çawa parastinîyê lî Kurdistan bikira? Eger Komara Kurdistan xwe bî xwe lî hember eskerên kevneperestê Îran sekiribûya û berxwedanek wextek dirêj hebûya, wê wextê mîmkun bû Yekitiya Sovyet yarmetiya Komara Kurdistan bîdaya. Lêbelê, Komara Kurdistan berxwedaniyê nekîr û xwe parastinîyê lî xwe nekîr."(50)

Meselek dî ji cîyê bal kêşandin û lêkolînê ye. Dewletên emperyalist Amerika û Ingilîz, Komara Kurdistanê sitiriyê nava çavên xwe dîzarin. Ew jî wê tirsîyane, ku serkeftina Komara Kurdistan kar bike lî ser Kurdistanê Iraqê û xeterî bî ser rîyên petrolên Iraqê, ku ew dî destên şirketên Ingilîzan de bûn. Dewleta Amerika jî ku welatek xwedan bombayê atomî bû Komara Kurdistanê wek bîngeheki demokratîk dî Îran de dîji menfeeta xwe dîzani û bî temami dîji wê rawesta bû. Her çend Pişewa Qazî Muhemmed dî Ilona sala 1946 an de jî Roswelt re lî ser alîkariyê dî rîya karbidestê eskerî yê Amîrekayê yê lî Tehran re şandibû wîha gotibû : "Kurdên Îranê merkezeke bî mana kelîma rasteqînî 'demokrat' dîxwazî, ku dî bî çavêdêriya rejîmek federal de bî rê ve biçe, her wek dî welatê Amerîkî Yekbuyî de heye. Eger Hukûmeta Amerika nîkare piştewani lî van xwestî û daxwazên gelê Kurd bike bî kêmasî bîra dîjîminayetiya Kurdan neke."(51) Lêbelê, Amerika ne her piştewani nekîr, heta raste rast dîjîminatiya xwe lî gel tevgera rîzgarîxwaz a Kurd nîşan da. George Allen Konsolosê Amerika yê lî Tehran bî eşkera ragîhand ku : " Hukûmeta Îran jî bo pêk-anîna ewlekariyê naçar e, hêzên eskerî bîşîne hemû navçên

Îranê. Mebesta wan bî temami qanûni û durust e." (52)

Herdu dewlet, Ingilîz û Amerika bî hemû awayi rejîma kevneperest a Îranê jî bo jî holê rakirina Komara Kurdistan han dîdan û çek, cebîrxane û musteşaran dîdan Hukumeta Îranê.

Jî derveyi van, serokatîya Partiya Demokrat û Komara Kurdistan bî hilgirtina slogana "xwud muxtari û encumena wîlayetî" mesele kiribûn meseleki nav xwe ya Îranê û xelkê dîm nedikarin dest pê bîdîm.

Mudurê Gîştî yê Wezareta Kar û Barê Derveyi Fransa, 13 yê meha Kanûna Yekem sala 1945 an de dî bersiva xwe ya rojnamenîvîsan re wîha gotîye :

"Mesela Azerbeycan û kar û barên wan navçan, lî gora bir û bawerîya Wezareta Kar û Barên Derveyi Fransa eva han tenê meseleki nav xwe ya Îran e. Jî ber ku em agahdarîrîn, Partiya Demokrat heta nîha doza veqetandinê jî Îran nekirîye û tenê doza hînek desthilatên nav xweyî ya kar û barên dî nav xwe de dîke. Bî taybetî lî gora agahdariyekê, ku gehîştîye Wezareta Kar û Barên Derveyi Fransa, yek jî wan parti û desteçekên Îran bî taybetî Partiya TUDEH a Îran aligirî bî bir û bawerîya veqetandinê nakî. Ku wîha ye, madem ku Partiya Demokrat a Azerbeycan û grubên siyasî ên Îranê behsa veqetandinê nakî, delîl jê re tune, ku ev mesela han a navxweyî û navçeyî bibe karekî navneteweyî." (53)

Ne her tenê ev e. Lî gora nîvîsandîna Aegleton wextê karbîdestên resmî yê Kurdan gazîdî jî Yekîtîya Sovyet dîkî û dîbêjî kû dî wextek teng de ewan me dî cî de hîştî, Esedof nûnerê bazîrganî yê Sovyet lî Mahabad dî bersiva xwe de wîha dîbejê: "Meşa rewşa Komara Kurdistan grêdayî bî çûna rewşa cihanê ve ye. Eger navê Partiyê pîşt re bibe Komela

Jê-Kaf, wê gavê Rus dê bîkarin yarmetiyê bî wan bîkîn." (54)

Temamê ev belge û dokumentên wan deman û paşwextê vê rasteqiniyê jî bo Kurdan ronî dîke, ku her çend Kurd doza xwud muxtariyê bike û hewar bike ku ez veqetinxwanîm, dijmîn bî veqetinxwaz wi nas dîke û mesela Kurd jî jî çarçova navxweyê welat dernakeve ser rû, nabe meseleki navneteweyî. Lî gora bir û bawerîya min eger Kurd jî wek hemû neteweyên din ên cihanê doza serxwebûne û azadiya neteweyî bike, ne zmanê wi dişewite û ne jî dibe kafir. Ma fê diyarkirina çarenvisê ku partiyê komunistên wan welatên ku Kurd tê de ne, îtiraf pê kirîne, lê Kurd bî xwe behs nakî, an jî tefsîrên biçûk û tabîran jî bo wê dibînin, ku derveyî danîna dewleta serbixwe pê ve qet tu maneyek wê ya din nîne.

Jî bo Ereben Sehra Fasê (Mexrîb) ku bîst dewletên hevnetewe û hevzman, hevdin heye û bî xwe jî lî gel Fasa yek netewe ye û heta yek qebîle ye, doza veqetandinê jî Fas û doza serxwebûnê bike, ma qet rewa ye hêzên demokrat jî jî bo wê mîldariyê dîkî û piştî wê dîgîrî, lêbelê, eger Kurdên 25 mîlyonî doza rîzgariya jî perçiqandinê bike û bîxwaze bî serbestî lî gel gelên cîranê xwe bî birayetî bîjî, dibe ku bê gunehkar kîrî û qelandî? Bî bahana "mesela nav xwe de jî bîbe" ne hewceye ku kes yarmetiyê bîde?

Sebebên jor yê derve tesîra xwe kîrî. Rêberên Partiyê û yê Komara Kurdistanê bê berxwedan xwe teslîm kîrî û jî hêzên bêbînî û amadebûna gîrs û komên xelkê îstîfade wernegîrî. Gîrîngî nedan pêkanîna yekîtî ya neteweyî ya Kurd a dî hemû beşên Kurdistanê û kar lî ser nekîrî, Komara Demokrat a Kurdistanê yekemîn desthilata sîyasî, eskerî, dewletî ya gelê Kurd hat roxandin. Serekomar, gelek jî

rêberên welatparêz û fermanदारên azadixwaz hatin idam kirin. Siya Hukumeta şovenist a Tehran asimanên Kurdistanê girt. Jendîrme û kevneqazaxên Ordiya Îran lî ser çarenîvisa gelê Kurd serbest bûn. Gundi û kedkaren Kurd carek dînin ketin bîndestên derebeg, dairên nufûs û selemxwaran û perçiqandin du carî hin zêdetir bû. Kurdistan hat xîstî bî piyên Ordiya Îran û musteşarên Amerikayîyan.

Lêbelê, tevgera salên 1942-1946 an a Kurdistanê Îranê şewqa xwe lî ser tevgera gelê Kurd bî gîştî bî ci hişt. Pêkhatina Komara Demokratîk a Kurdistan dî diroka xebata bî xwin a gelê Kurd de bî hemû awayî bî nîvisandînek zêr ci girt û bir naçe. Ev sîtêrka han a geş dî wextek avabûna demek kurt de, lî temamê asimanê Kurdistanê belav bû û her wext şefeqa ronî davêje.

GIRINGÎ Û TECRUBÊN KOMARA DEMOKRAT A KURDISTAN

1) Gelê Kurd lî Kurdistanê Îranê dî bî rêberîya Partiya Demokrat de hişyar dibe, serî hildide, date meydana xebatê û bawerî bî xurt bûna yekitiyê peyda dibe.

2) Yekem care dî diroka sedsala dawiyê ya gelê Kurd de netewa me dî perçek welatê perçe kirî de dî bî rêberîya partiyek remokrat û pêşkevtîxwaz de çarenîvisa xwe digre destê xwe û jî bo demekê kar û barên xwe bî rêve dibe.

3) Komara Kurdistan ronî davêje beşên dînin ên Kurdistanê û qismên Kurdan ên dî hemû beşên dînin ber bî wê tirêjê ve tînin û piştevani lê dîkin. Her lî ser vi esasî ye ku dî beşên dînin ên Kurdistanê de Partiyên Demokrat ên Kurdî tînin damezrandin.

4) Yekemin care ku gelê Kurd Hêzên Bergiri, teşkilatên idari û bî rêvebirina kar û barên siyasi, eskeri, abori, kul-turi û cıvaki ya xwe dadmeznine û bî awayi tenzima dewle-ti xwe girê dide.

5) Komara Demokrat a Kurdistan, xebata gelê Kurd ber bî aşiti, demokrasi û sosyalizmê ve dibe û pê ve girê dide û kevnepereşti û emperyalizmê dî navçê de dixe nava lertzê. Hukumeta Amerika û Ingilîz bî naçari hesab jî bo wê dîkîn. Mamoste Muhemmed Resûl Hawar dî biraninên xwe de wiha dînvise : "Wextê Komara Kurdistan dîrust bû, tîrs ke-te ser Ingilîz û Hukumetê, ku Kurdistanê Iraqê jî bigre. Jî ber vê bî hemû awayi hewl dan pêşî lê bigrîn, pere dî rast û çep de belav dîkîrîn, jî bo ku xelkê bê deng bîkîn. Nûne-rek Ingilîzan ê binavê Mr. Smith, bî zor dîçû ser qomîta kîrîna tîtûnê û hemûyan dîkîrî mumtaz (başîrîn) û dereca yekê. Wextê Komara Kurdistan hat roxandî, hemû tîşt hat guherandî û bahayê tîtûnê hat kêmkirin. Her ew Mr. Smith hewarê dîbîr ser wan qomîtan û dîgot : 'Ev tîtûnê han nehêjayî van telîsan e, ku dîkîn navê'. Ku tîtûn her jî tîtûna carên dîn bû." (55)

6) Giringiya Komara Demokrat a Kurdistan lî vir derdî-keve, ku piştî 40 salên dîn nîha jî komên kedkarên Kurdistan nesla nû ya tîgîştîyê Kurd, bî wê hewayê tîne meydana xebatê û bî navê Pişewa Qazî Muhemmed dî pênav û bî-destxîstîna mafê netewayetî de canê xwe bî gorî dîkîn. Nî-ha jî bî wê gîhîştîne jî bo armanca Komara Kurdistan lî der û dora Partiya Demokrat kom dîbîn û dî wê rîyê de jî mîrîne natîrsîn û biranîna wê bûyera mezin her bî jînda-ri radîgîrîn.

Komara Kurdistan bî ser neket. Dî wî wextê ku dax û nerehetîyekî gîrîn jî bo gelê Kurd dî cî de hîşt, bîguman

tecrubeki granbîha jî da destê netewa me, jî bo wê hewceye dî xebata xwe de em ders jê werbigrin;

— Baweriya xwe bî xwe û piştgirêdana bî hêzên gel, bî taybetî komelên hejar û kedkarên bajar û gund binin.

— Xwe neparastina bî dijminên gel û bawerî pê nekirina wan

— Dî wextê qewimandinê de fîrset jî dest bernedan, neketin erênayê û dest bî berxwedanê kîrin.

— Eşkera kîrîna stratejiyek ronî û peyde kîrîna ser danîna mafê çarenvîsa xwe bî destê xwe.

— Naskirîna emperyalîzm bî dijminê sereki, ku bûye sebêbê perçe kîrîna Kurdistan û bindest kîrîna netewa me.

— Ne listîna lî ser çend benîkan û nan bî qimeta roj nexwarin.

— Dostayetî, yekîtî û hevkarî lî gel hêzên demokratîk ên nava Kurdistanê û cîranan, bî taybetî partiyên komunist.

— Qaim kîrîna rêxistinên şoreşgêr lî ser esasê bir û bawerîya şoreşgerî. Jî ber ku; "bê bir û bawerîya şoreşgerî tevgera şoreşgerî bî ser nakeve."

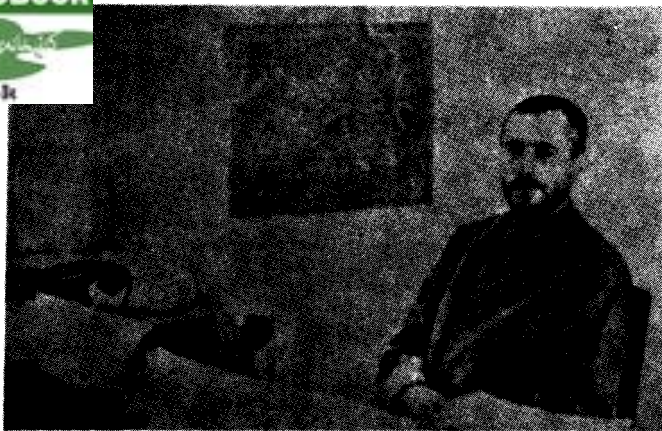
Îlon 1985

SEROKANÎ

- 1) Lenin, Cildê 19 an, (b1 Çeki) rûpel; 425-427
- 2) Lenin, L1 Ser Mafên Netewan dî Diyarkirina Çarenîvisa xwe de. (b1 Farisî), çapa Moskova, 1980, rûp; 5
- 3) Kurd û Serweta Wan L1 Îran, wergerandina M.S.Gardwel, 1
- 4) Yehya Dewledabadi, Mêjûyî Serdemi Heyatî Yehya, Cild 4, çapa Tehran, 1632, rûp; 261
- 5) M.S.Lazariyef, Piroseyî Netewayetî L1 Welatên Rojhûlata Nêzik û Navin de, Moskova, 1970, rûp; 161
- 6) Diroka dî Çapkîrîmên Zanistgeha Moskov, Rusî, 1977, rûp; 317
- 7) Hesên Arfa, Kurd û Lekolîna Dirokî û Siyasî (farisî) New York, 1966, rûp; 53-59
- 8) Elî Dehqan, Ser Zemîna Zerdeşt, Tehran, 1348, rûp; 591
- 9) Hesên Arfa, Afîrandîna Navê wê Derbaz Bûyî, rûp; 65
- 10) Diroka Îran, çapa Moskova, (Rusî) 1977, rûp; 343
- 11) Hesên Arfa, A.N.D., rûp; 66
- 12) Seyîd Bîdal, Kurte Diroka Tevgera Millî ya Kurd, 1984, rûp; 115
- 13) Kurd û Serweta Wan l1 Îran, wergerandina M.Kerdo,

- rûp; 7
- 14) M.S.Êvanof, Diroka Nû ya Îran, (Farisi) 1977, rûp;68
 - 15) Hesên Qızılci, Pêkenini Geda (Parsekan), 1972
 - 16) Xatirati Hacı Siyah, çapa Tehran, rûp; 255
 - 17) Hesên Qızılci, A.N.D., rûp; 122
 - 18) Kurte Diroka Nû ya Îranê, çapa Moskova, Rusî, 1976
rûp; 119
 - 19) Hesên Qızılci, A.N.D., rûp; 41
 - 20) A.N.D.
 - 21) Kerim Hîsamî, Karwanek ji Şehidên Kurdistanê, Îran,
1971, rûp; 10-11
 - 22) Hêmin, Pêkenini Geda, 1972, rûp; 7
 - 23) Nivîsandimên Desteyî Lêkolînên Radyo û Televîzyo-
na Mahabad, 1955
 - 24) Celal Talabani, Kurdayetî, 1961, rûp; 88
 - 25) Koyî Peymanên Diroka Îran, cild.3, Tehran, rûp; 217-18
 - 26) Ebdulqadir Debbaxî, Serihildana Komela Jê-Kaf, 1983,
rûp; 19
 - 27) E.Faizof, Tevgera Millî ya Kurdan, 1941-1945, Mosko-
va, Rusî, 1953, rûp; 123
 - 28) Kovara Nîştîman, Organa Komela Jê-Kaf 1323(1944)
 - 29) Zînar Silopî, Doza Kurdistan, Tîrkî, 1969, rûp; 179
 - 30) Hêser Arfa, A.N.D. , rûp; 79
 - 31) Weşanên Enstituya Kurdî li Paris 1985, rûp; 59-60,
hejmar; 2
 - 32) Kovara Rojî Nû, hej. 10, Bêfranbarî 1961
 - 33) Hêmin, Tarîk û Ron, 1974, rûp; 52-53
 - 34) Aegleton.W, Komara 1946 ya Kurdistan, rûp; 51
 - 35) K.N.B rontis, Şoreşên Rîzgarîxwazên Serdema Nîha
û Rêgîraweyî Farisî, 1981, rûp; 122
 - 36) A.N.D. , rûp; 130-131

- 37) A.N.D. , rûp; 132
- 38) Nîştîman, hejmara Poşperi (Gulan), 1944
- 39) Lenin, Weşanên Tewayî, cild.25, Rusî, rûp; 34
- 40) K.N.Brontis, A.N.D. , 1981, rûp; 132
- 41) Kovara Kurdistan, hejmar, 1, 15 yê Sermawezi (Kanûna Yekem) 1324 (1945)
- 42) Rojnama Kurdistan, hejmar 2, 13.1.1946
- 43) Kurdistan, hejmar, 45, 1946
- 44) Hesên Arfa, A.N.D. , rûp; 9
- 45) Aegleton.W, A.N.D., rûp; 45
- 46) Rojnama Kurdistan, hejmar, 32, Fêriyewe (Sibat)1974
- 47) A.N.D.,
- 48) Reza Radimemîş, Kovara Dinya, hejmar, 4, 1344 rûp; 17
- 49) Rojnama Kurdistan, Organa Partiya Demokrata Kurdistanê Îranê, hejmar, 32, Feriyewî (Sibat) 1974
- 50) A.N.D.
- 51) Aegleton.W., A.N.D. , rûp; 201
- 52) A.N.D. , rûp; 204
- 53) Reza Radimemîş, A.N.D., hej.4, 1344
- 54) Aegleton.W, A.N.D., rûp; 208
- 55) M.R.Hawar, Zehmetî û Birewerî, 1948, rûp; 59

Qazi Muhammed, dî Îlona sala 1946 an de, dî meqamê xwe ya Serokomariyê de

Pişewa Qazi Muhammed bî hînek Serokwezîrên Komara Kurdistan re.

Muhammed Seyfi Qazi Wezirê Bergirî
ya Komara Kurdistan

Sê serokên Kurd ku di 31 ê Adara sala 1947 an de hatin
idam kirin. Ji çep ber bi rast ve : Muhammed Huseyn
Seyfi Qazi, Qazi Muhammed, Ebdulkasim Sedri Qazi.

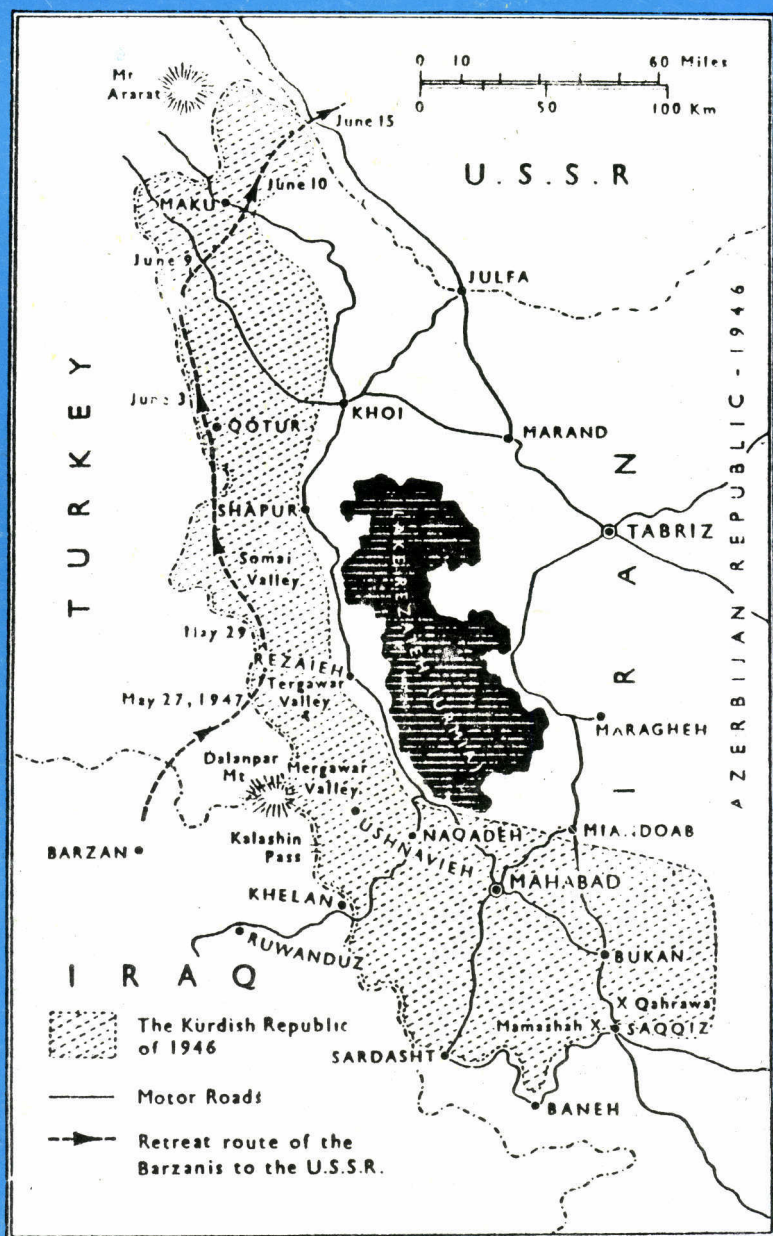
مه لا مسته فا و قه درى جه ميل پاشا و قه فه ره كورد ه كانسى
 كوردستانى كه رمين له مه هاباد ١٩٤٦

Mele Mustefa Barzani û Qedri Cemil Paşa bi hînek serok-
 eskerên Kurdîstana Germin ve li Mahabad. 1946

جز بیدیو سکولت کوردستان سەڵاو گوشتی چەرکەزی

تەمبە ٢٨٨٩...
یەوار ٢٤/٢/٢٠٢٠

Sinorên Komara Kurdistan û riya çûyina Barzaniyan a Yekitiya Sovyet.— Me ev xerita han ji orijinala pirtûkê grtîye.